

Den Europæiske Unions Tidende

L 178

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

28. juni 2013

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning) ⁽¹⁾ 27
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF ⁽¹⁾ 66
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/31/EU af 12. juni 2013 om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter ⁽¹⁾ 107

Pris: 7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013 af 28. juni 2013 om standard-identifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning af hunde, katte og fitter, fastlæggelse af lister over områder og tredjelande samt krav vedrørende format, layout og sprog for erklæringer, der attesterer opfyldelse af visse betingelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 ⁽¹⁾** 109

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 576/2013

af 12. juni 2013

om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4,
litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 998/2003 ⁽³⁾ er der fastsat dyresundhedsmæssige
betingelser for ikke-kommercielle flytninger af
selskabsdyr til en medlemsstat fra en anden medlemsstat
eller fra tredjelande samt regler for den kontrol, der

gælder for sådanne flytninger. Dens formål er at sikre et
tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for de folke- og dyresund-
hedsmæssige risici, der er forbundet med sådanne ikke-
kommercielle flytninger, og at fjerne alle ubegrundede
hindringer for sådanne flytninger.

(2) I en erklæring til Europa-Parlamentets og Rådets forord-
ning (EU) nr. 438/2010 af 19. maj 2010 om ændring af
forordning (EF) nr. 998/2003 om dyresundhedsmæssige
betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabs-
dyr ⁽⁴⁾ påtog Kommissionen sig at foreslå en komplet
revision af forordning (EF) nr. 998/2003, navnlig med
hensyn til delegerede retsakter og gennemførelsesrets-
akter. Som følge af ikrafttrædelsen af traktaten om Den
Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør de befø-
jelser, der tillægges Kommissionen ved forordning (EF)
nr. 998/2003, bringes i overensstemmelse med
artikel 290 og 291 i TEUF. I betragtning af antallet af
ændringer, der skal foretages af de dyresundhedsmæssige
betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 998/2003,
og for at sikre, at disse betingelser er tilstrækkelig klare
og tilgængelige for den almindelige borger bør nævnte
forordning ophæves og afløses af nærværende forord-
ning.

(3) Der bør ved denne forordning opstilles en liste over
dyrearter, som skal være omfattet af harmoniserede dyre-
sundhedsmæssige betingelser, når dyr af de pågældende
arter holdes som selskabsdyr og er genstand for ikke-
kommerciel flytning. Ved udarbejdelsen af denne liste
bør der tages hensyn til deres modtagelighed over for
eller rolle i epidemiologien for rabies.

(4) Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresund-
hedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel
til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der
for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt speci-
fikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del
I, til direktiv 90/425/EØF ⁽⁵⁾, indeholder bl.a. dyresund-
hedsmæssige betingelser for handel med og indførsel

⁽¹⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.5.2013 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

af hunde, katte og fritter, som er dyr af arter, der er modtagelige for rabies. Da disse arter også holdes som selskabsdyr, der ofte ledsager deres ejer eller en bemyndiget person under ikke-kommerciel flytning inden for og til Unionen, bør der ved denne forordning fastsættes dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel flytning af disse arter til medlemsstaterne. De pågældende arter bør opføres i del A i bilag I til denne forordning.

- (5) Der bør tilsvarende fastsættes en lovgivningsmæssig ramme for de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel flytning af dyr af arter, der ikke er modtagelige for rabies, eller som ikke er epidemiologisk signifikante med hensyn til rabies, og som, hvis de ikke blev holdt som selskabsdyr, ville være omfattet af andre EU-retsakter, herunder lovgivning om dyr bestemt til fødevarerproduktion. Disse arter bør opføres i del B i bilag I.
- (6) Listen i bilag I, del B, bør omfatte hvirvelløse dyr, bortset fra bier og humlebier, som er omfattet af direktiv 92/65/EØF, samt bløddyr og krebsdyr, som er omfattet af Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr⁽¹⁾. Den bør også omfatte vandlevende pryddyr, der opdrættes i ikke-kommercielle akvarier, som ikke er omfattet af direktiv 2006/88/EF, samt padde og krybdyr.
- (7) Listen i bilag I, del B, bør endvidere omfatte alle andre arter af fugle end dem, der er omfattet af Rådets direktiv 2009/158/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugæg samt for indførsel heraf fra tredjelande⁽²⁾, samt gnavere og kaniner, bortset fra dem, der er bestemt til fremstilling af fødevarer og er defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer⁽³⁾.
- (8) Af hensyn til sammenhængen i EU-retten bør det dog være muligt, at de nationale regler anvendes på ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra et område eller et tredjeland af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B,

indtil der foreligger et EU-regelsæt for sådan flytning, forudsat at de nationale regler ikke er strengere end dem, der gælder for flytning i kommercielt øjemed.

- (9) Eftersom dyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, til denne forordning, kan tilhøre arter, der kræver særlig beskyttelse, bør denne forordning finde anvendelse, uden at det tilsidesætter Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁽⁴⁾.
- (10) For at foretage en klar sondring mellem de regler, der gælder for ikke-kommerciel flytning, og reglerne for handel med og import til Unionen fra tredjelande af hunde, katte og fritter, der er omfattet af de dyresundhedsmæssige betingelser i direktiv 92/65/EØF, bør der ved denne forordning fastlægges definitioner af ikke blot et selskabsdyr, men også af ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, hvorunder et sådant selskabsdyr ledsager sin ejer eller en bemyndiget person. Erfaringen viser, at det under ikke-kommerciel flytning ikke altid er muligt, at selskabsdyret til enhver tid befinder sig i umiddelbar nærhed af ejeren eller den bemyndigede person. Når det begrundes og dokumenteres behørigt, bør selskabsdyret anses som ledsagende sin ejer eller den bemyndigede person, selv om den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyret finder sted i op til fem dage tidligere eller senere end flytningen af ejeren eller den bemyndigede person, eller finder sted i en anden fysisk lokalitet end den, hvor ejeren eller den bemyndigede person befinder sig.
- (11) Erfaringen med anvendelsen af gældende regler viser, at handel med og import til Unionen fra tredjelande af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, kan finde sted svigagtigt under foregivende af, at der er tale om ikke-kommerciel flytning. For at hindre en sådan praksis, der kan udgøre en fare for dyresundheden, bør denne forordning fastsætte, hvor mange selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, som højst må ledsage deres ejer eller en bemyndiget person. Det bør være muligt at overskride dette maksimale antal på visse nærmere angivne betingelser. Endvidere bør det præciseres, at når de angivne betingelser ikke er opfyldt, og antallet af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, overstiger det fastsatte maksimale antal, finder de relevante bestemmelser i direktiv 92/65/EØF og i direktiv 90/425/EØF⁽⁵⁾ eller direktiv 91/496/EØF⁽⁶⁾, anvendelse på disse selskabsdyr.

⁽¹⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56).

- (12) Forordning (EF) nr. 998/2003 foreskriver, at selskabsdyr af de arter, der er opført i del A og B i bilag I til nævnte forordning, i en overgangsperiode betragtes som identificeret, hvis de bærer en letlæselig tatovering eller en elektronisk identifikationsanordning (»transponder«). Det bør derfor i nærværende forordning fastsættes regler for mærkning af selskabsdyr af de arter, der er opført i del A i bilag I til nærværende forordning efter udløbet af overgangsperioden den 3. juli 2011.
- (13) Implantation af en transponder er et invasivt indgreb, og der kræves visse kvalifikationer til at foretage det. Implantationen af transpondere bør derfor kun foretages af en tilstrækkelig kvalificeret person. Hvis en medlemsstat tillader, at andre personer end dyrlæger implanterer transpondere, bør den fastsætte regler for minimumskvalifikationerne for sådanne personer.
- (14) Bilag Ia til forordning (EF) nr. 998/2003 indeholder tekniske krav til identifikationen af selskabsdyr ved hjælp af transpondere. Disse tekniske krav er i tråd med internationalt anerkendte standarder og bør, uden nogen væsentlige ændringer, fastsættes i bilag II til nærværende forordning.
- (15) For at beskytte folkesundheden og sundheden for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, bør denne forordning give mulighed for at træffe forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme og infektioner end rabies. De pågældende foranstaltninger bør baseres på validerede videnskabelige oplysninger og stå i rimeligt forhold til den risiko for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, der vil kunne blive berørt af de pågældende sygdomme eller infektioner. Foranstaltningerne bør omfatte regler for kategorisering af medlemsstater og dele heraf og procedurer, der pålægger medlemsstater, som ønsker at anvende forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger, løbende at dokumentere sådanne foranstaltningers berettigelse, samt bestemmelser om anvendelse af og dokumentation for de forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger og, hvor det er relevant, betingelser for fravigelse af anvendelsen af disse foranstaltninger. Der bør derfor i en gennemførelsesretsakt, som vedtages i medfør af denne forordning, fastsættes en liste over medlemsstater og dele heraf, kategoriseret i medfør af de relevante regler.
- (16) Det er muligt, at rabiesvacciner, der gives til selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, inden dyrene er tre måneder gamle, som følge af konkurrence med anti-stoffer fra moderdyret ikke giver beskyttende immunitet. Vaccineproducenterne anbefaler derfor, at unge selskabsdyr ikke vaccineres inden denne alder. Med henblik på at tillade ikke-kommerciel flytning af unge selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som ikke er vaccineret, eller som er vaccineret, men endnu ikke har opnået beskyttende immunitet mod rabies, bør der derfor ved denne forordning fastsættes bestemmelser om visse forholdsregler, der skal træffes, ligesom medlemsstaterne bør have mulighed for at tillade sådan flytning til deres område, når unge selskabsdyr er i overensstemmelse med de relevante foranstaltninger.
- (17) Med henblik på at forenkle betingelserne for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, mellem medlemsstater med tilsvarende gunstig status med hensyn til rabies, bør denne forordning også give mulighed for at fravige kravet om rabiesvaccination. Denne mulighed bør være til rådighed for interesserede medlemsstater, der har indgivet en fælles anmodning. En sådan fravigelse bør baseres på validerede videnskabelige oplysninger, og den bør stå i rimeligt forhold til den risiko for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med ikke-kommerciel flytning af dyr, der vil kunne blive berørt af rabies. Medlemsstater eller dele heraf, der er omfattet af en sådan fravigelse, bør opføres på en liste i en gennemførelsesretsakt, som vedtages i medfør af denne forordning.
- (18) De lande og områder, der er opført i del B, afdeling 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 998/2003, anvender bestemmelser svarende til dem, der anvendes af medlemsstaterne, mens de lande og områder, der er opført i del C i bilag II til nævnte forordning, opfylder de kriterier, der er fastsat i forordningens artikel 10. Disse lister bør, uden nogen væsentlige ændringer, fastlægges i en gennemførelsesretsakt, som skal vedtages i medfør af denne forordning.
- (19) Endvidere bør der i en gennemførelsesretsakt, som skal vedtages i medfør af denne forordning, fastlægges en liste over de områder eller tredjelande, der anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning som bestemmelserne i denne forordning, om selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B.
- (20) Der er ved forordning (EF) nr. 998/2003 fastsat visse betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr til medlemsstaterne fra andre medlemsstater og fra lande eller områder, der er opført i del B, afdeling 2, og i del C i bilag II til nævnte forordning. Disse betingelser omfatter kravet om, at der skal være foretaget gyldig rabiesvaccination af de pågældende selskabsdyr med vacciner, der opfylder de minimumsstandarder, som er fastsat i det relevante kapitel i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE), eller for

hvilke der er udstedt en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med enten direktiv 2001/82/EF⁽¹⁾ eller forordning (EF) nr. 726/2004⁽²⁾. Disse vacciner har vist sig at være et effektivt middel til at beskytte dyr mod rabies og udgør en del af gyldighedskravene til rabiesvaccinationen, som er fastsat i bilag Ib til forordning (EF) nr. 998/2003. Disse betingelser bør uden nogen væsentlige ændringer fastsættes i bilag III til nærværende forordning.

- (21) Forordning (EF) nr. 998/2003 indeholder strengere dyresundhedsmæssige betingelser for selskabsdyr, der flyttes til medlemsstaterne fra andre lande eller områder end dem, der er opført i del C i bilag II dertil. Disse betingelser omfatter krav om kontrol af rabiesvaccinationens virkning hos individuelle dyr ved antistoftitrering på et laboratorium, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvaccinens virkning⁽³⁾. Dette krav bør derfor opretholdes i bilag IV til nærværende forordning, ligesom der bør indføres en betingelse om, at testen skal udføres i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i det relevante kapitel i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE).
- (22) Identifikationsdokumenter, der ledsager selskabsdyr af de arter, der er opført i del A i bilag I, og som er genstand for ikke-kommerciel flytning til medlemsstaterne, er påkrævede som dokumentation for, at denne forordning er overholdt. Der bør derfor ved denne forordning fastsættes betingelser for udstedelse af identifikationsdokumenter samt krav til deres indhold, gyldighed, sikkerhedselementer, format og layout.
- (23) Denne forordning bør give medlemsstaterne mulighed for at tillade ikke-kommerciel flytning til deres område af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som ledsages af et identifikationsdokument udstedt i et område eller et tredjeland, som anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning som de bestemmelser, medlemsstaterne anvender. Forordningen bør ligeledes give mulighed for, at medlemsstaterne tillader ikke-kommerciel flytning til deres område efter flytning til et område eller et tredjeland af de pågældende selskabsdyr, som ledsages af et identifikationsdokument udstedt i en medlemsstat, forudsat at betingelserne for tilbagevenden fra disse områder eller tredjelande er opfyldt, inden selskabsdyret forlod Unionen.
- (24) Denne forordning bør også give medlemsstaterne mulighed for, hvis der for ejeren opstår behov for hurtig afrejse, f.eks. i tilfælde af en pludselig naturkatastrofe, politisk uro eller anden force majeure relateret til ejeren, at tillade direkte indførsel til deres område af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, og som ikke opfylder denne forordning, forudsat at der på forhånd er søgt om tilladelse hertil, og denne er givet af bestemmelsesmedlemsstaten, samt at de pågældende dyr holdes i tidsbegrænset isolationsperiode under officielt tilsyn for at opfylde betingelserne i denne forordning. På grund af de dyresundhedsmæssige risici, der er forbundet med indførsel til Unionen af et selskabsdyr, der ikke opfylder denne forordning, er indhentning af nævnte tilladelser uomgængelig nødvendig, selv om der er behov for hurtig afrejse.
- (25) Direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF finder ikke anvendelse på veterinærkontrol af selskabsdyr, der ledsager rejsende under ikke-kommerciel flytning.
- (26) For at medlemsstaterne kan kontrollere, at denne forordning overholdes, og træffe de nødvendige foranstaltninger, bør denne forordning derfor forpligte den person, der ledsager selskabsdyret, til at fremlægge det krævede identifikationsdokument ved enhver ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat, ligesom forordningen bør indeholde bestemmelser om passende dokument- og identitetskontrol af selskabsdyr, der ledsager deres ejer under ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra visse områder eller tredjelande.
- (27) Forordningen bør også forpligte medlemsstaterne til at gennemføre systematisk dokument- og identitetskontrol på udpegede indgangssteder for selskabsdyr, der ledsager deres ejer under ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra visse områder eller tredjelande. Der bør ved denne kontrol tages hensyn til de relevante principper i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes⁽⁴⁾. Hvis det er nødvendigt med henblik på videreflytning til andre medlemsstater, bør medlemsstaterne være forpligtet til at dokumentere kontrollerne i identifikationsdokumentet for at kunne anvende datoen for disse kontroller til fastlæggelse af identifikationsdokumentets gyldighedsperiode.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.

(28) Der bør desuden ved nærværende forordning indføres beskyttelsesforanstaltninger til håndtering af risici for folke- eller dyresundheden i forbindelse med ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr.

⁽⁴⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

- (29) Med henblik på at give offentligheden klare og lettilgængelige oplysninger om de regler, der gælder for ikke-kommerciel flytning til Unionen af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, bør medlemsstaterne forpligtes til at gøre disse oplysninger, især de relevante nationale bestemmelser, tilgængelige for offentligheden.
- (30) For at sikre en korrekt anvendelse af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår artsspecifikke krav til mærkning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, og artsspecifikke forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, som arter, der er opført i bilag I, er modtagelige for, samt til at vedtage bestemmelser om begrænsning af antallet af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, og som ledsager deres ejer under ikke-kommerciel flytning, og til at ændre bilag II-IV. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (31) Desuden bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter efter hasteproceduren delegeres til Kommissionen i behørigt begrænsede tilfælde af risici for folke- eller dyresundheden for så vidt angår forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der kan udgøre en smitterisiko for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår listen over medlemsstater eller dele heraf, som har en tilsvarende gunstig status med hensyn til rabies, og som er bemyndigede til at indgå gensidige aftaler med henblik på at fravige visse betingelser vedrørende ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, listen over medlemsstater, der er kategoriseret i overensstemmelse med reglerne om forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme og infektioner end rabies, listerne over områder og tredjelande oprettet med henblik på fravigelse af visse betingelser vedrørende ikke-kommerciel flytning, de standardidentifikationsdokumenter, der skal ledsage selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, under ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra et område eller et tredjeland, reglerne for format, layout og sprog vedrørende de erklæringer, der skal undertegnes, og beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af forekomst eller spredning af rabies eller af en anden sygdom eller infektion end rabies. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (33) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, om opdatering af listen over medlemsstater eller dele heraf med tilsvarende gunstig status med hensyn til rabies, som er bemyndigede til at indgå gensidige aftaler med henblik på at fravige visse betingelser vedrørende ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, og listen over områder eller tredjelande oprettet med henblik på at fravige visse betingelser for ikke-kommerciel flytning, og, hvor det af særligt hastende årsager er påkrævet af hensyn til dyre- og folkesundheden, om beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af forekomst eller spredning af rabies eller af en anden sygdom eller infektion end rabies.
- (34) Der er i flere medlemsstater konstateret tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 998/2003. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte regler vedrørende sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning.
- (35) Ved Kommissionens beslutning 2003/803/EF af 26. november 2003 om et standardpas til flytning inden for Fællesskabet af hunde, katte og fritter ⁽²⁾ er der fastlagt et standardpas til brug ved flytning mellem medlemsstaterne af selskabsdyr af arterne hund, kat og fritte i henhold til forordning (EF) nr. 998/2003. Identifikationsdokumenter udstedt i overensstemmelse med nævnte standardpas bør, forudsat at visse betingelser er opfyldt, være gyldige i hele et selskabsdyrs levetid, således at de administrative og økonomiske byrder for ejerne begrænses.
- (36) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/874/EU af 15. december 2011 om listen over tredjelande og områder, som er godkendt med hensyn til import af hunde, katte og fritter samt ikke-kommerciel transport af mere end fem hunde, katte eller fritter til Unionen, og om standardcertifikater til brug ved import og ikke-kommerciel transport af disse dyr til Unionen ⁽³⁾ er der fastlagt et standardsundhedscertifikat, som attesterer, at kravene i forordning (EF) nr. 998/2003 vedrørende ikke-kommerciel flytning til Unionen af fem hunde, katte og fritter eller derunder er opfyldt. For at sikre en problemfri overgang til de nye regler, som fastsættes ved nærværende forordning, bør nævnte standardcertifikat, forudsat at visse betingelser er opfyldt, fortsat være gyldigt.

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 312 af 27.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 343 af 23.12.2011, s. 65.

- (37) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte dyresundhedskrav for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, med henblik på at forebygge eller minimere risiciene for folke- eller dyresundheden i forbindelse med sådan flytning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (38) For at sikre samtidig offentliggørelse af denne forordning og gennemførelsesretsakterne vedrørende listerne over områder og tredjelande oprettet med henblik på at fravige visse betingelser for ikke-kommerciel flytning, vedrørende de standardidentifikationsdokumenter, der skal ledsage selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, under ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra et område eller et tredjeland og vedrørende reglerne for format, layout og sprog for de erklæringer, der skal undertegnes, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og bestemmelser om kontrol af opfyldelsen af betingelserne i forbindelse hermed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra et område eller et tredjeland.

2. Denne forordning anvendes med forbehold af:

- a) forordning (EF) nr. 338/97
- b) eventuelle nationale foranstaltninger vedtaget, offentliggjort og gjort offentligt tilgængelige af medlemsstaterne for at begrænse flytning af visse arter eller racer af selskabsdyr på grundlag af andre forhold end dem, der vedrører dyresundhed.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »ikke-kommerciel flytning«: enhver flytning, der hverken har til formål at sælge eller at overdrage ejendomsretten til et selskabsdyr
- b) »selskabsdyr«: et dyr af en art, der er opført i bilag I, og som ledsager sin ejer eller en bemyndiget person ved en ikke-kommerciel flytning, og som forbliver under ejerens eller den bemyndigede persons ansvar under en sådan ikke-kommerciel flytning
- c) »ejer«: en fysisk person, der er angivet som ejer i identifikationsdokumentet
- d) »bemyndiget person«: en fysisk person, som har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage ikke-kommerciel flytning af selskabsdyret på ejerens vegne
- e) »transponder«: en passiv anordning til radiofrekvensidentifikation, der kun kan aflæses
- f) »identifikationsdokument«: et dokument udarbejdet i overensstemmelse med gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i medfør af denne forordning, og som gør det muligt at identificere selskabsdyret entydigt og at kontrollere, at dyrets sundhedstilstand er i overensstemmelse med denne forordning
- g) »bemyndiget dyrlæge«: en dyrlæge, som den kompetente myndighed har bemyndiget til at udføre særlige opgaver i overensstemmelse med denne forordning eller med retsakter, der er vedtaget i medfør af denne forordning
- h) »embedsdyrlæge«: en dyrlæge udpeget af den kompetente myndighed
- i) »dokumentkontrol«: kontrol af det identifikationsdokument, der følger med selskabsdyret
- j) »identitetskontrol«: kontrol af, om der er overensstemmelse mellem identifikationsdokumentet og selskabsdyret og, hvis det er relevant, af, om der findes mærkning, og om den er overensstemmende
- k) »indgangssted for rejsende«: ethvert område udpeget af medlemsstaterne med henblik på de i artikel 34, stk. 1, omhandlede kontroller.

Artikel 4

Generelle forpligtelser

Ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, der opfylder de dyresundhedsmæssige betingelser, som er fastsat i denne forordning, må ikke forbydes, begrænses eller hindres af dyresundhedsmæssige årsager bortset fra dem, der følger af anvendelsen af denne forordning.

Artikel 5

Maksimalt antal selskabsdyr

1. Det maksimale antal selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som må ledsage ejeren eller en bemyndiget person under en enkelt, ikke-kommerciel flytning, må ikke overstige fem.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 må det maksimale antal af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, overstige fem, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyr sker med henblik på deltagelse i konkurrencer, udstillinger eller sportsarrangementer eller træning til sådanne arrangementer
- b) ejeren eller den bemyndigede person fremlægger skriftlig dokumentation for, at selskabsdyrene er enten registrerede til at deltage i et arrangement, jf. litra a), eller registrerede hos en forening, der afholder sådanne arrangementer
- c) selskabsdyrene er over seks måneder gamle.

3. Medlemsstaterne kan foretage standardstikprøvekontroller for at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, der er fremlagt i henhold til stk. 2, litra b).

4. Overskrides det maksimale antal af de pågældende selskabsdyr som omhandlet i stk. 1, og opfyldes de i stk. 2 omhandlede betingelser ikke, skal de pågældende selskabsdyr opfylde de dyresundhedsmæssige krav i direktiv 92/65/EØF for de pågældende arter, og medlemsstaterne sikrer, at de pågældende dyr, alt efter hvad der er relevant, underkastes den i direktiv 90/425/EØF eller 91/496/EØF omhandlede veterinærkontrol.

5. Med henblik på at undgå, at kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, finder sted svigagtigt under foregivende af, at der er tale om ikke-kommerciel flytning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 til at fastsætte det maksimale antal selskabsdyr af de pågældende arter, der kan ledsage ejeren eller en bemyndiget person under en enkelt ikke-kommerciel flytning.

6. Senest den 29. juni 2018 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne artikel. På grundlag af sin rapport foreslår Kommissionen om nødvendigt ændringer af denne forordning.

KAPITEL II

BETINGELSER FOR IKKE-KOMMERCIEL FLYTNING AF SELSKABSDYR TIL EN MEDLEMSSTAT FRA EN ANDEN MEDLEMSSTAT

AFDELING 1

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Artikel 6

Betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, må ikke flyttes til en medlemsstat fra en anden medlemsstat, medmindre de opfylder følgende betingelser:

- a) de er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1
- b) de har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfylder gyldighedskravene i bilag III
- c) de er i overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der er fastsat i medfør af artikel 19, stk. 1,
- d) de ledsages af et identifikationsdokument, der er behørigt udfyldt og udstedt i overensstemmelse med artikel 22.

Artikel 7

Dispensation fra betingelsen om rabiesvaccination for unge selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

1. Uanset artikel 6, litra b), kan medlemsstaterne med forbehold af stk. 2 tillade ikke-kommerciel flytning til eget område fra en anden medlemsstat af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som

- a) enten er under 12 uger gamle og ikke har fået foretaget en rabiesvaccination, eller
- b) er mellem 12 og 16 uger gamle og har fået foretaget en rabiesvaccination, men endnu ikke opfylder gyldighedskravene omhandlet i bilag III, punkt 2, litra e).

2. Tilladelsen omhandlet i stk. 1 gives kun, hvis

- a) enten ejeren eller den bemyndigede person fremlægger en underskrevet erklæring om, at selskabsdyrene fra deres fødsel og frem til tidspunktet for den ikke-kommercielle flytning ikke har haft kontakt med vildtlevende dyr af arter, der er modtagelige for rabies, eller

b) selskabsdyrene ledsages af deres moder, som de stadig er afhængige af, idet det ud fra identifikationsdokumentet, der ledsager deres moder, kan fastslås, at moderen inden deres fødsel har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfyldte gyldighedskravene i bilag III.

3. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtage bestemmelser vedrørende format, layout og sprog i de erklæringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 8

Dispensation fra betingelsen om rabiesvaccination for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

1. Uanset artikel 6, litra b), kan direkte ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr mellem medlemsstater eller dele heraf af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som ikke er blevet vaccineret mod rabies, tillades i overensstemmelse med den i stk. 2 omhandlede procedure efter en fælles anmodning fra de pågældende medlemsstater.

2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over medlemsstater, der er bemyndigede til at indgå gensidige aftaler med henblik på at fravige artikel 6, litra b). Listen angiver, på hvilke dele af de pågældende medlemsstater fravigelsen kan finde anvendelse.

3. De medlemsstater, der er interesserede i en sådan gensidig aftale, tilsender med henblik på at blive optaget på den i stk. 2 omhandlede liste Kommissionen en fælles anmodning, der omfatter enkeltheder i udkastet til aftale, og som under hensyntagen til procedurerne i den zoosanitære kodeks vedrørende landdyr fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) for egenerklæring med hensyn til, at et land eller en zone er rabiesfrit, godtgør, at de som minimum opfylder følgende betingelser:

- a) de anmodende medlemsstater har fungerende og løbende overvågnings- og rapporteringssystemer for rabies
- b) de anmodende medlemsstater eller de dele af deres område, som anmodningen vedrører, har været frie for rabies, og rabies vides ikke at have været udbredt blandt vildtlevende dyr på de berørte medlemsstaters område eller dele heraf i mindst de to år forud for den fælles anmodning på basis af de i litra a) omhandlede systemer
- c) de anmodende medlemsstater har indført virkningsfulde og effektive kontrolforanstaltninger for at forhindre indførsel og spredning af rabies på deres område

d) anvendelsen af dispensationen fra artikel 6, litra b), er begrundet og står i et rimeligt forhold til de risici for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med direkte ikke-kommerciel flytning af uvaccinerede selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, fra en af de anmodende medlemsstater til den anden eller dele af dens område.

Den fælles anmodning indeholder fyldestgørende, pålidelige og videnskabeligt validerede oplysninger.

4. Kommissionen fjerner ved hjælp af en gennemførelsesretsakt medlemsstater fra den i stk. 2 omhandlede liste for hele eller en del af deres område, hvis en ændring af oplysningerne i stk. 3 ikke længere støtter anvendelsen af dispensationen.

5. De i stk. 2 og 4 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

6. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende risici for dyre- eller folkesundheden vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 41, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, om opdatering af listen over medlemsstater eller dele heraf som omhandlet i denne artikels stk. 2.

AFDELING 2

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

Artikel 9

Betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

1. For så vidt som Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i medfør af artikel 19, stk. 1, med hensyn til selskabsdyr af en af de arter, der er opført i bilag I, del B, er ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af denne art til en medlemsstat fra en anden medlemsstat underlagt betingelserne i denne artikels stk. 2.

2. Selskabsdyr af de i stk. 1 omhandlede arter må kun flyttes til en medlemsstat fra en anden medlemsstat, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) de er mærket eller beskrevet i overensstemmelse med de krav, der er vedtaget i medfør af artikel 17, stk. 2
- b) de overholder eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 1
- c) de ledsages af et identifikationsdokument, der er behørigt udfyldt og udstedt i overensstemmelse med artikel 29.

3. Medlemsstaterne kan anvende eksisterende nationale bestemmelser på ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, til deres område fra en anden medlemsstat, indtil de i stk. 1 omhandlede relevante delegerede retsakter er vedtaget, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser:

- a) står i rimeligt forhold til den risiko for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de pågældende arter, og
- b) ikke er strengere end dem, der gælder for handel med dyr af de pågældende arter i henhold til direktiv 92/65/EØF eller 2006/88/EF.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR IKKE-KOMMERCIEL FLYTNING AF SELSKABSDYR TIL EN MEDLEMSSTAT FRA ET OMRÅDE ELLER ET TREDJELAND

AFDELING I

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Artikel 10

Betingelser for ikkekommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, må ikke flyttes til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland, medmindre de opfylder følgende betingelser:

- a) de er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1
- b) de har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfylder gyldighedskravene i bilag III
- c) de har fået foretaget en rabiesantistoftitreringstest, der opfylder gyldighedskravene i bilag IV
- d) de er i overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der er truffet i medfør af artikel 19, stk. 1,
- e) de ledsages af et identifikationsdokument, der er behørigt udfyldt og udstedt i overensstemmelse med artikel 26.

2. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, må kun flyttes til en medlemsstat fra et andet område eller tredjeland end dem, der er opført på den i medfør af artikel 13, stk. 1, fastsatte liste, gennem et indgangssted for rejsende, der er opført på listen som krævet i medfør af artikel 34, stk. 3.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at registrerede militær- eller spor- og redningshunde flyttes gennem et andet indgangssted end det, der er angivet for rejsende, forudsat at:

- a) ejeren eller den bemyndigede person på forhånd har indgivet en ansøgning om en tilladelse, og at medlemsstaten har givet en sådan tilladelse og
- b) hundene kontrolleres i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, på et sted, der er udpeget til dette formål af de kompetente myndigheder, og i overensstemmelse med de ordninger, der er fastlagt i den i nærværende stykkes litra a) nævnte tilladelse.

Artikel 11

Dispensation fra betingelsen om rabiesvaccination for unge selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

1. Uanset artikel 10, stk. 1, litra b), kan medlemsstaterne med forbehold af stk. 2 tillade ikke-kommerciel flytning til deres område fra områder eller tredjelands, der er opført på den i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2, fastsatte liste, af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som:

- a) enten er under 12 uger gamle og ikke har fået foretaget en rabiesvaccination, eller
- b) er mellem 12 og 16 uger gamle og har fået foretaget en rabiesvaccination, men endnu ikke opfylder de i bilag III, punkt 2, litra e), omhandlede gyldighedskrav.

2. Tilladelsen i henhold til stk. 1 gives kun, hvis

- a) enten ejeren eller den bemyndigede person forelægger en underskrevet erklæring om, at selskabsdyrene fra deres fødsel og frem til tidspunktet for den ikke-kommercielle flytning ikke har haft nogen kontakt med vildtlevende dyr af arter, der er modtagelige for rabies, eller
- b) selskabsdyrene ledsages af deres moder, som de stadig er afhængige af, idet det ud fra identifikationsdokumentet, der ledsager deres moder, kan fastslås, at moderen inden deres fødsel har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfyldte gyldighedskravene i bilag III.

3. Efterfølgende ikke-kommerciel flytning til en anden medlemsstat af de i denne artikels stk. 1 omhandlede selskabsdyr er dog forbudt, medmindre de flyttes i overensstemmelse med de i artikel 6 fastsatte betingelser, eller hvor de har fået tilladelse til at blive flyttet i overensstemmelse med artikel 7, og bestemmelsesmedlemsstaten også har givet tilladelse til flytning til dens område fra områder eller tredjelands i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

4. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtage bestemmelser vedrørende format, layout og sprog i de erklæringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 12

Dispensation fra betingelsen om en antistofitreringstest for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

1. Uanset artikel 10, stk. 1, litra c), er antistofitreringstesten ikke påkrævet for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som flyttes til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland, der er opført på den i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2, fastsatte liste:

- a) enten direkte
 - b) efter ophold udelukkende i en eller flere af de pågældende områder eller tredjelands områder eller
 - c) efter transit gennem et andet område eller tredjeland end dem, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2, forudsat at ejeren eller en bemyndiget person fremlægger en underskrevet erklæring om, at selskabsdyrene under transitten ikke har været i kontakt med dyr af arter, der er modtagelige for rabies, og at de holdes sikkert om bord på et transportmiddel eller forbliver på en international lufthavns område.
2. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtage bestemmelser vedrørende format, layout og sprog i de erklæringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 13

Opstilling af en liste over områder og tredjelands

1. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over områder og tredjelands, der har indgivet en ansøgning om at blive optaget på listen, hvori de dokumenterer, at de for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning som bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, nærværende afdeling, og i kapitel VI, afdeling 2, samt om nødvendigt bestemmelser, der er vedtaget i medfør af de pågældende bestemmelser.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over områder og tredjelands, der har indgivet en ansøgning om at blive optaget på listen, hvori de dokumenterer, at de for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, som minimum opfylder følgende kriterier:

- a) det er obligatorisk at anmelde tilfælde af rabies til de kompetente myndigheder
- b) der har været etableret et effektivt rabiesovervågningssystem i mindst to år inden ansøgningen, idet mindstekravet er et fortsat program for tidlig påvisning for at sikre undersøgelse og rapportering af dyr, der mistænkes for at have rabies
- c) veterinær- og kontrolmyndighedernes struktur og organisation, de pågældende myndigheders beføjelser og det tilsyn, de er underlagt, samt de midler, der står til deres rådighed, herunder personale og laboratoriekapacitet, er tilstrækkelige til:
 - i) at sikre effektiv anvendelse og håndhævelse af national lovgivning om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og
 - ii) at garantere gyldigheden af identifikationsdokumenter i det format, der er omhandlet i artikel 25 og udstedt i overensstemmelse med artikel 26
- d) der gælder bestemmelser om forebyggelse og bekæmpelse af rabies, og disse gennemføres effektivt med henblik på at minimere risikoen for infektion af selskabsdyr, idet der blandt andet er indført regler for import af selskabsdyr fra andre lande eller områder og om nødvendigt om
 - i) kontrol med populationen af herreløse hunde og katte
 - ii) vaccination af husdyr mod rabies, navnlig hvor rabies forekommer blandt flagermus og
 - iii) kontrol med og udryddelse af rabies blandt vildtlevende dyr
- e) der gælder bestemmelser for udstedelse af licens for og markedsføring af rabiesvacciner.

3. De i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende risici for dyre- eller folkesundheden vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 41, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, om opdatering af listen over områder eller tredjelands som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

AFDELING 2

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

Artikel 14

Betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

1. For så vidt som Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i medfør af artikel 19, stk. 1, med hensyn til selskabsdyr af en af de arter, der er opført i bilag I, del B, er ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af den pågældende art til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland underlagt betingelserne nærværende artikels stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede selskabsdyr må kun flyttes til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) de er mærket eller beskrevet i overensstemmelse med de krav, der er vedtaget i medfør af artikel 17, stk. 2
- b) de overholder eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 1
- c) de ledsages af et identifikationsdokument, der er behørigt udfyldt og udstedt i overensstemmelse med artikel 31
- d) de er indført gennem et indgangssted for rejsende, når de kommer fra et andet område eller tredjeland end dem, der er opført på en liste i medfør af artikel 15.

3. Medlemsstater kan anvende nationale bestemmelser på ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, til deres område fra et område eller et tredjeland, indtil de i stk. 1 omhandlede relevante delegerede retsakter er vedtaget, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser:

- a) står i rimeligt forhold til den risiko for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyr af de pågældende arter og
- b) ikke er strengere end dem, der gælder for import af dyr af de pågældende arter i henhold til direktiv 92/65/EØF eller 2006/88/EF.

Artikel 15

Opstilling af en liste over områder og tredjelande

Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge en liste over områder og tredjelande, der har dokumenteret, at de for selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning

som bestemmelserne i kapitel II, afdeling 2, nærværende afdeling, samt kapitel VI, afdeling 2, og om nødvendigt de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af de pågældende bestemmelser.

AFDELING 3

Dispensation fra betingelserne for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr

Artikel 16

Dispensation fra betingelserne for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr mellem visse lande og områder

Uanset artikel 10 og 14 kan ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr mellem følgende lande og områder fortsætte på de betingelser, der er fastsat i disse landes og områders nationale bestemmelser:

- a) San Marino og Italien
- b) Vatikanstaten og Italien
- c) Monaco og Frankrig
- d) Andorra og Frankrig
- e) Andorra og Spanien
- f) Norge og Sverige
- g) Færøerne og Danmark
- h) Grønland og Danmark.

KAPITEL IV

MÆRKNING OG FOREBYGGENDE SUNDHEDSMÆSSIGE FORANSTALTNINGER

AFDELING 1

Mærkning

Artikel 17

Mærkning af selskabsdyr

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, mærkes ved implantering af en transponder, eller med en letlæselig tatovering påført inden den 3. juli 2011.

Hvis den i første afsnit omhandlede transponder ikke opfylder de tekniske krav i bilag II, stiller ejeren eller den bemyndigede person det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed ved enhver kontrol af dyrets mærkning, jf. artikel 22, stk. 1 og 2, artikel 26, og kontrollen af dyrets identitet, jf. artikel 33 og artikel 34, stk. 1.

2. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, mærkes eller beskrives under hensyntagen til de særlige karakteristika ved hver enkelt art, således at der sikres en forbindelse mellem selskabsdyret og dets identifikationsdokument.

I betragtning af mangfoldigheden af de arter, der er opført i bilag I, del B, tillægges Kommissionen beføjelse til, under hensyntagen til eventuelle relevante nationale krav, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 om sådanne artsspecifikke krav vedrørende mærkning eller beskrivelse af selskabsdyr af de pågældende arter.

Artikel 18

Kvalifikationskrav for personer, der implanterer transpondere hos selskabsdyr

Hvis en medlemsstat har til hensigt at give andre personer end dyrlæger tilladelse til at implantere transpondere, fastsætter den bestemmelser om de minimumskvalifikationer, som sådanne personer skal være i besiddelse af.

AFDELING 2

Forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies

Artikel 19

Forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger og betingelser for anvendelse heraf

1. Kommissionen tillægges beføjelser til, hvor det er nødvendigt at træffe forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger til beskyttelse af folkesundheden eller sundheden for selskabsdyr med henblik på kontrol med andre sygdomme eller infektioner end rabies, der vil kunne spredes i forbindelse med flytning af de pågældende selskabsdyr, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 vedrørende artsspecifikke forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod sådanne sygdomme eller infektioner.

Hvis det i tilfælde af risici for dyre- eller folkesundheden er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 40 på delegerede retsakter vedtaget i medfør af dette stykke.

2. De artsspecifikke forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger, der godkendes ved en delegeret retsakt vedtaget i medfør af stk. 1, baseres på fyldestgørende, pålidelige og validerede videnskabelige oplysninger og skal stå i rimeligt forhold til den risiko for folke- eller dyresundheden, der er forbundet med ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, som vil kunne blive berørt af andre sygdomme eller infektioner end rabies.

3. De i stk. 1 omhandlede delegerede retsakter kan ligeledes omfatte:

- a) regler for kategorisering af medlemsstater og dele heraf i overensstemmelse med disses dyresundhedsstatus samt overvågnings- og rapporteringssystemer for visse andre sygdomme eller infektioner end rabies
- b) betingelser, som medlemsstaterne skal opfylde for fortsat at være berettiget til at anvende de i stk. 2 omhandlede forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger
- c) betingelser vedrørende anvendelse af og dokumentation for berettigelsen af forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger som omhandlet i stk. 2 forud for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr
- d) betingelser for dispensation under visse, nærmere angivne omstændigheder fra anvendelsen af de i stk. 2 omhandlede forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger.

Artikel 20

Liste over medlemsstater og dele heraf omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra a)

Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge lister over medlemsstater og dele af medlemsstater i overensstemmelse med de i artikel 19, stk. 3, litra a), omhandlede regler for kategorisering af medlemsstater og dele heraf. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

KAPITEL V

IDENTIFIKATIONSdokumenter

AFDELING 1

Identifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Artikel 21

Det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokuments format og indhold

1. Det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokument skal have form af et pas, i overensstemmelse med den model, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 2, og skal indeholde rubrikker til angivelse af følgende oplysninger:

- a) transponderens eller tatoveringens placering, transponderens eller tatoveringens påførings-/anbringelsesdato eller aflæsningsdato samt transponderens eller tatoveringens alfanumeriske kode
- b) navn, art, race, køn, farve, fødselsdato som angivet af ejeren og vigtige eller fremtrædende træk eller karakteristika ved selskabsdyret

- c) ejerens navn og kontaktoplysninger
- d) navnet på den bemyndigede dyrlæge, der udsteder eller udfylder identifikationsdokumentet, og vedkommendes kontaktoplysninger og underskrift
- e) ejerens underskrift
- f) nærmere oplysninger om rabiesvaccinationen
- g) datoen for udtagning af blodprøver til rabiesantistoftitringstesten
- h) overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies
- i) andre relevante oplysninger vedrørende selskabsdyrets sundhedstilstand.

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af den model, der er fastlagt i denne artikels stk. 1, samt bestemmelser vedrørende sprog, layout og sikkerhedsdetaljer for det i nævnte stykke omhandlede pas, og de regler, der er nødvendige for overgangen til den pasmodel. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

3. Det i stk. 1 omhandlede pas skal være forsynet med et nummer bestående af ISO-koden for den udstedende medlemsstat efterfulgt af en entydig alfanumerisk kode.

Artikel 22

Udstedelse og udfyldelse af det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokument

1. Det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokument udstedes af en dyrlæge, der er bemyndiget hertil, efter at

- a) dyrlægen har kontrolleret, at selskabsdyret er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1,
- b) dyrlægen har udfyldt de relevante rubrikker i identifikationsdokumentet med de oplysninger, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, litra a)-d), og
- c) ejeren har underskrevet identifikationsdokumentet.

2. En bemyndiget dyrlæge udfylder efter at have kontrolleret, at selskabsdyret er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, de relevante rubrikker i identifikationsdokumentet med de oplysninger, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, litra d), f), g) og h), hvormed det attesteres, at betingelserne i artikel 6, litra b) og c), og i givet fald i artikel 27, litra b), nr. ii), er opfyldt.

Uanset første afsnit kan rubrikken med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra h), udfyldes af en anden dyrlæge end en bemyndiget dyrlæge, hvis dette tillades af den i medfør af artikel 19, stk. 1, vedtagne delegerede retsakt.

3. Den bemyndigede dyrlæge, der udsteder identifikationsdokumentet, registrerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a) og c), samt artikel 21, stk. 3, og opbevarer disse i en af den kompetente myndighed fastsat minimumsperiode, som skal være mindst tre år.

4. Om nødvendigt kan opfyldelse af betingelserne i nærværende artikels stk. 2, dokumenteres ved mere end ét identifikationsdokument udstedt i det i artikel 21, stk. 1, angivne format.

Artikel 23

Distribution af blanke identifikationsdokumenter

1. De kompetente myndigheder sikrer, at blanke identifikationsdokumenter kun distribueres til bemyndigede dyrlæger, og at deres navn og kontaktoplysninger registreres med henvisning til det nummer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3.

2. De registreringer, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i en af den kompetente myndighed fastsat minimumsperiode, som skal være mindst tre år.

Artikel 24

Dispensation fra kravene til identifikationsdokumentets format i artikel 21, stk. 1

1. Uanset artikel 21, stk. 1, tillader medlemsstaterne ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som ledsages af identifikationsdokumentet udstedt i overensstemmelse med artikel 26.

2. Om nødvendigt attesteres overensstemmelse med kravene i artikel 6, litra c), i det i stk. 1 omhandlede identifikationsdokument efter afslutningen af den i artikel 34, stk. 1, omhandlede kontrol.

AFDELING 2

Identifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Artikel 25

Det i artikel 10, stk. 1, litra e), omhandlede identifikationsdokuments format og indhold

1. Det i artikel 10, stk. 1, litra e), omhandlede identifikationsdokument skal have form af et dyresundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der fastlægges i medfør af nærværende artikels stk. 2, og skal indeholde rubrikker til angivelse af følgende oplysninger:

- a) transponderens eller tatoveringens placering, transponderens eller tatoveringens påførings-/anbringelsesdato eller aflæsningsdato samt transponderens eller tatoveringens alfanumeriske kode
- b) selskabsdyrets art, race, fødselsdato som angivet af ejeren, køn og farve
- c) et entydigt referencenummer på certifikatet
- d) ejerens eller den bemyndigede persons navn og kontaktoplysninger
- e) navnet på embedsdyrlægen eller den bemyndigede dyrlæge, der udsteder identifikationsdokumentet, og vedkommendes kontaktoplysninger og underskrift
- f) nærmere oplysninger om rabiesvaccinationen
- g) datoen for udtagning af blodprøver til rabiesantistof titreringstesten
- h) overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies,
- i) navnet på repræsentanten for den påtegning kompetente myndighed og vedkommendes underskrift
- j) navnet på repræsentanten for den kompetente myndighed, der foretager de i artikel 34 omhandlede kontroller, og vedkommendes underskrift og kontaktoplysninger samt datoen for disse kontroller
- k) andre relevante oplysninger vedrørende selskabsdyrets sundhedstilstand.

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af den model, der omhandles i denne artikels stk. 1, samt bestemmelser vedrørende sprog og layout for samt gyldighed af det i nævnte stykke omhandlede dyresundhedscertifikat. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

3. En skriftlig erklæring underskrevet af ejeren eller den bemyndigede person, som bekræfter, at flytningen af selskabsdyret til Unionen er en ikke-kommerciel flytning, skal være en del af det identifikationsdokument, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra e).

Artikel 26

Udstedelse og udfyldelse af det i artikel 10, stk. 1, litra e), omhandlede identifikationsdokument

Det i artikel 10, stk. 1, litra e), omhandlede identifikationsdokument skal udstedes enten af en embedsdyrlæge i afsendelsesområdet eller -tredjelandet på grundlag af den fornødne dokumentation eller af en dyrlæge, der er bemyndiget hertil af den kompetente myndighed i afsendelsesområdet eller -tredjelandet, og skal efterfølgende påtegnes af denne kompetente myndighed, efter at den udstedende dyrlæge

- a) har kontrolleret, at selskabsdyret er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, og
- b) på behørig vis har udfyldt de relevante rubrikker i identifikationsdokumentet med de i artikel 25, stk. 1, litra a)-h), omhandlede oplysninger, hvormed det attesteres, at betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra a), og i givet fald artikel 10, stk. 1, litra b), c) og d), er opfyldt.

Artikel 27

Dispensation fra kravene til identifikationsdokumentets format i artikel 25, stk. 1

Uanset artikel 25, stk. 1, tillader medlemsstaterne ikke-kommerciel flytning til deres område af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som ledsages af identifikationsdokumentet udstedt i overensstemmelse med artikel 22, når

- a) identifikationsdokumentet er udstedt i et af de områder eller tredjelande, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, eller
- b) de pågældende selskabsdyr indføres i en medlemsstat efter flytning til eller transit gennem et område eller tredjeland fra en medlemsstat, og identifikationsdokumentet blev udfyldt og udstedt af en bemyndiget dyrlæge, hvori det blev attesteret, at selskabsdyrene, inden de forlod Unionen:
 - i) havde fået den rabiesvaccination, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra b), og
 - ii) havde fået foretaget den rabiesantistof titreringstest, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra c), medmindre der er dispenseret i henhold til artikel 12.

AFDELING 3

Identifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

Artikel 28

Det i artikel 9, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokuments format og indhold

1. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge en model for det i artikel 9, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument, som skal indeholde rubrikker til angivelse af følgende oplysninger:

- a) kendetegnene ved mærket eller beskrivelsen af selskabsdyret, jf. artikel 17, stk. 2
- b) selskabsdyrets art og, hvis det er relevant, race, fødselsdato som angivet af ejeren, køn og farve
- c) ejerens navn og kontaktoplysninger
- d) navnet på den bemyndigede dyrlæge, der udsteder eller udfylder identifikationsdokumentet, og vedkommendes kontaktoplysninger og underskrift
- e) ejerens underskrift
- f) nærmere oplysninger om eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies
- g) andre relevante oplysninger vedrørende selskabsdyrets sundhedstilstand.

2. Ved den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt fastsættes også krav vedrørende det i nævnte stykke omhandlede identifikationsdokuments sprog, layout, gyldighed eller sikkerhedsdetaljer. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 29

Udstedelse og udfyldelse af det i artikel 9, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument

1. Det i artikel 9, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument udstedes af en dyrlæge, der er bemyndiget hertil, efter at

- a) dyrlægen har kontrolleret, at selskabsdyret er mærket eller beskrevet i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2,
- b) dyrlægen på behørig vis har udfyldt de relevante rubrikker med de i artikel 28, stk. 1, litra a)-d), omhandlede oplysninger og

c) ejeren har underskrevet identifikationsdokumentet.

2. En bemyndiget dyrlæge udfylder efter at have kontrolleret, at selskabsdyret er mærket eller beskrevet i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, de relevante rubrikker i det i artikel 9, stk. 2, litra c), identifikationsdokument med de oplysninger, der er nævnt i artikel 28, stk. 1, litra d) og f), hvormed det attesteres, hvor det er relevant, at betingelserne i artikel 9, stk. 2, litra b), er opfyldt.

AFDELING 4

Identifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B

Artikel 30

Det i artikel 14, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokuments format og indhold

1. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge en model for det i artikel 14, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument, som skal indeholde rubrikker til angivelse af følgende oplysninger:

- a) kendetegnene ved mærket eller beskrivelsen af selskabsdyret, jf. artikel 17, stk. 2
- b) selskabsdyrets art og, hvis det er relevant, race, fødselsdato som angivet af ejeren, køn og farve
- c) ejerens eller den bemyndigede persons navn og kontaktoplysninger
- d) navnet på den embedsdyrlæge, der udsteder identifikationsdokumentet, eller den bemyndigede dyrlæge, og vedkommendes kontaktoplysninger og underskrift
- e) et entydigt referencenummer på certifikatet
- f) nærmere oplysninger om eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies
- g) navnet på repræsentanten for den påtegning kompetente myndighed og vedkommendes underskrift
- h) navnet på repræsentanten for den kompetente myndighed, der foretager de i artikel 34 omhandlede kontroller, og vedkommendes underskrift og kontaktoplysninger samt datoen for disse kontroller
- i) andre relevante oplysninger vedrørende selskabsdyrets sundhedstilstand.

2. Ved den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt fastsættes desuden krav vedrørende sprog og layout for samt gyldighed af det i nævnte stykke omhandlede identifikationsdokument. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

3. En skriftlig erklæring underskrevet af ejeren eller den bemyndigede person, som bekræfter, at flytningen af selskabsdyret til Unionen er en ikke-kommerciel flytning, skal være en del af det identifikationsdokument, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra c).

Artikel 31

Udstedelse og udfyldelse af det i artikel 14, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument

Det i artikel 14, stk. 2, litra c), omhandlede identifikationsdokument skal udstedes enten af en embedsdyrlæge i afsendelsesområdet eller -tredjelandet på grundlag af den fornødne dokumentation eller af en dyrlæge, der er bemyndiget hertil af den kompetente myndighed i afsendelsesområdet eller -tredjelandet, og skal efterfølgende påtegnes af den kompetente myndighed i afsendelsesområdet eller tredjelandet, efter at den dyrlæge, der udsteder eller udfylder identifikationsdokumentet:

- a) har kontrolleret, at selskabsdyret er mærket eller beskrevet i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, og
- b) på behørig vis har udfyldt de relevante rubrikker i identifikationsdokumentet med de i artikel 30, stk. 1, litra a)-f), omhandlede relevante oplysninger, hvormed det attesteres, hvor det er relevant, at betingelserne i artikel 14, stk. 2, litra a) og b), er opfyldt.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Dispensation for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr til medlemsstaterne

Artikel 32

Dispensation fra betingelserne i artikel 6, 9, 10 og 14

1. Uanset betingelserne i artikel 6, 9, 10 og 14 kan medlemsstaterne i ekstraordinære situationer tillade ikke-kommerciel flytning til deres område af selskabsdyr, der ikke opfylder de i nævnte artikler fastsatte betingelser, forudsat at:

- a) en ansøgning om tilladelse hertil på forhånd er indgivet af ejeren, og bestemmelsesmedlemsstaten har givet en sådan tilladelse
- b) selskabsdyrene isoleres under officielt tilsyn, så længe det er nødvendigt for at opfylde disse betingelser, og ikke over seks måneder:

i) på et sted, der er godkendt af den kompetente myndighed og

ii) i overensstemmelse med det, der er fastsat i tilladelsen.

2. Den i stk. 1, litra a), omhandlede tilladelse kan omfatte tilladelse til transit gennem en anden medlemsstat, forudsat at transitmedlemsstaten forinden har givet bestemmelsesmedlemsstaten sit samtykke hertil.

AFDELING 2

Almindelige betingelser vedrørende overholdelse af bestemmelserne

Artikel 33

Dokumentkontrol og identitetskontrol, som skal foretages for så vidt angår ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller et område eller tredjeland, der er opført på den i medfør af artikel 13, stk. 1, og artikel 15 fastlagte liste

1. Med forbehold af artikel 16 foretager medlemsstaterne med henblik på at kontrollere, at kapitel II er overholdt, på ikke-diskriminerende vis dokumentkontrol og identitetskontrol af selskabsdyr, der i ikke-kommercielt øjemed flyttes til deres område fra en anden medlemsstat eller fra et område eller tredjeland, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 15.

2. Ved enhver ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller et område eller tredjeland, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 15, skal ejeren eller den bemyndigede person efter anmodning fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den i nærværende artikel, stk. 1, omhandlede kontrol:

- a) forevise det i henhold til denne forordning påkrævede identifikationsdokument for selskabsdyret, der dokumenterer overensstemmelse med betingelserne for en sådan flytning og
- b) stille selskabsdyret til rådighed for den pågældende kontrol.

Artikel 34

Dokumentkontrol og identitetskontrol, som skal foretages for så vidt angår ikke-kommerciel flytning fra et område eller tredjeland, der ikke er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, eller artikel 15

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat foretager med henblik på at kontrollere, at kapitel III er overholdt, dokumentkontrol og identitetskontrol på indgangsstedet for rejsende af selskabsdyr, der i ikke-kommercielt øjemed flyttes til den pågældende medlemsstat fra andre områder eller tredjeland end dem, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 15.

2. Ejeren eller den bemyndigede person skal ved indrejse i en medlemsstat fra andre områder eller tredjelande end dem, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 15, rette henvendelse til den kompetente myndighed, der er til stede på indgangsstedet, med henblik på den i stk. 1 omhandlede kontrol og:

- a) forevise selskabsdyrets identifikationsdokument, jf. kravene i denne forordning, der dokumenterer overensstemmelse med betingelserne for en sådan flytning, og
- b) stille selskabsdyret til rådighed for den pågældende kontrol.

3. Medlemsstaterne udarbejder en liste over indgangssteder for rejsende og holder listen opdateret.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, som de har udpeget til at foretage den i stk. 1 omhandlede kontrol:

- a) har fuldt kendskab til de regler, der er fastsat i kapitel III, og at den kompetente myndigheds embedsmænd har den fornødne uddannelse til at anvende dem
- b) fører bog over det samlede antal kontroller, der er foretaget, og over tilfælde af manglende overholdelse, der konstateres ved disse kontroller, og
- c) dokumenterer den kontrol, der er foretaget, i det relevante punkt i identifikationsdokumentet, når en sådan dokumentation er nødvendig med henblik på ikke-kommerciel flytning til andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1.

Artikel 35

Foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse, der er konstateret ved den i artikel 33 og 34 omhandlede kontrol

1. Hvis det i forbindelse med den i artikel 33 og 34 omhandlede kontrol konstateres, at et selskabsdyr ikke opfylder de i kapitel II eller III fastsatte betingelser, beslutter den kompetente myndighed efter samråd med embedsdyrlægen og, i fornødent omfang, med ejeren eller den bemyndigede person:

- a) at sende selskabsdyret tilbage til afsendelseslandet eller -området
- b) at holde selskabsdyret isoleret under officiel kontrol, indtil dyret opfylder de i kapitel II eller III fastsatte betingelser, eller
- c) som en sidste udvej, hvis det ikke er muligt at sende dyret tilbage eller praktisk muligt at isolere det, at aflive selskabsdyret, i overensstemmelse med gældende nationale bestemmelser om beskyttelse af selskabsdyr på aflivningstidspunktet.

2. Hvis den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyr til Unionen afvises af den kompetente myndighed, isoleres selskabsdyrene under officiel kontrol, indtil:

- a) de enten sendes tilbage til afsendelseslandet eller -området, eller
- b) der træffes en anden administrativ afgørelse vedrørende de pågældende selskabsdyr.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger anvendes for ejerens regning og uden mulighed for økonomisk kompensation til ejeren eller den bemyndigede person.

Artikel 36

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis rabies eller andre sygdomme eller infektioner end rabies konstateres eller spredes i en medlemsstat, et område eller et tredjeland og vil kunne udgøre en alvorlig trussel mod folke- eller dyresundheden, kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat øjeblikkelig og i overensstemmelse med situationens alvor træffe en af følgende foranstaltninger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt:

- a) suspendere ikke-kommerciel flytning eller transit af selskabsdyr fra hele eller dele af den pågældende medlemsstat eller det pågældende område eller tredjeland
- b) fastsætte særlige betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr fra hele eller dele af den pågældende medlemsstat eller det pågældende område eller tredjeland.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende inddæmning eller håndtering af en alvorlig risiko for folke- eller dyresundheden vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 41, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

Artikel 37

Oplysningsforpligtelser

1. Medlemsstaterne giver offentligheden klare og lettilgængelige oplysninger om de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og bestemmelserne i denne forordning vedrørende kontrol af overholdelsen i forbindelse med en sådan flytning.

2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, omfatter navnlig følgende:

- a) de kvalifikationer, der kræves af personer, som udfører implantering af transponderen, jf. artikel 18
- b) tilladelsen til at fravige betingelsen om rabiesvaccination for unge selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, jf. artikel 7 og 11
- c) de betingelser, der gælder for ikke-kommerciel flytning til medlemsstaternes område af selskabsdyr
 - i) som ikke opfylder betingelserne i artikel 6, 9, 10 og 14
 - ii) som kommer fra visse lande og områder på de betingelser, der er fastsat i disses nationale bestemmelser, jf. artikel 16
- d) listen over indgangssteder for rejsende udarbejdet i medfør af artikel 34, stk. 3, herunder den kompetente myndighed, der er udpeget til at foretage den i artikel 34, stk. 4, omhandlede kontrol
- e) de betingelser, der gælder for ikke-kommerciel flytning til medlemsstaternes område af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del B, som fastsat i deres nationale bestemmelser, jf. artikel 9, stk. 3, og artikel 14, stk. 3
- f) oplysninger om rabiesvaccinationer, hvortil de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har udstedt en markedsføringstilladelse i henhold til punkt 1, litra b), i bilag III, og navnlig den tilhørende vaccinationsprotokol.

3. Medlemsstaterne opretter internetsider, der indeholder de i stk. 1 omhandlede oplysninger, og meddeler Kommissionen internetadressen på disse sider.

4. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden ved på sin internet-side at give adgang til:

- a) linkene til medlemsstaternes internetbaserede informations-sider og

- b) de i denne artikels stk. 2, litra b), d) og e), omhandlede oplysninger og de oplysninger, der er gjort tilgængelige for offentligheden, jf. artikel 2, stk. 2, litra b), eventuelt på flere sprog.

AFDELING 3

Procedurebestemmelser

Artikel 38

Ændringer i bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 vedrørende ændring af bilag II-IV for at tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling og beskyttelsen af folkesundheden og sundheden for selskabsdyr.

Artikel 39

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 5, artikel 17, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 1, første afsnit, og artikel 38, tillægges Kommissionen i en periode på fem år fra den 28. juni 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 5, artikel 17, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 1, første afsnit, og artikel 38 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, artikel 17, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 1, første afsnit, og artikel 38, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 40

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 39, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed, som er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed⁽¹⁾. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Når komitéens udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for komitéen træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af komitéens medlemmer anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, sammenholdt med dennes artikel 5.

Artikel 42

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 43

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 998/2003 ophæves, bortset fra bilag II, del B, afdeling 2, og del C, som forbliver i kraft indtil ikrafttræden af de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af henholdsvis artikel 13, stk. 1 og 2, i nærværende forordning.

Henvisninger i nærværende forordning til listen i de i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2, vedtagne gennemførelsesretsakter gælder som henvisninger til listen over tredjelande og områder i henholdsvis del B, afdeling 2, og i del C i bilag II til forordning (EF) nr. 998/2003, indtil disse gennemførelsesretsakters ikrafttræden.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

3. Ophævelsen af forordning (EF) nr. 998/2003 berører ikke opretholdelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1152/2011 af 14. juli 2011 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 for så vidt angår forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af *Echinococcus multilocularis*-infektioner hos hunde⁽²⁾, som blev vedtaget i medfør af artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 998/2003.

Artikel 44

Overgangsbestemmelser vedrørende identifikationsdokumenter

1. Uanset artikel 21, stk. 1, anses det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokument for at være i overensstemmelse med denne forordning, når det er:

a) udfærdiget i overensstemmelse med det standardpas, der er fastlagt ved beslutning 2003/803/EF, og

b) udstedt før den 29. december 2014.

2. Uanset artikel 25, stk. 1, og artikel 27, litra a), anses det i artikel 10, stk. 1, litra e), omhandlede identifikationsdokument for at være i overensstemmelse med denne forordning, når det er:

a) udfærdiget i overensstemmelse med det standardcertifikat, der er fastsat i bilag II til afgørelse 2011/874/EU, eller, hvor dette er relevant, det standardpas, der er fastlagt ved beslutning 2003/803/EF, og

b) udstedt før den 29. december 2014.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 296 af 15.11.2011, s. 6.

*Artikel 45***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 29. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG I

Arter af selskabsdyr

DEL A

Hunde (*Canis lupus familiaris*)

Katte (*Felis silvestris catus*)

Fritter (*Mustela putorius furo*)

DEL B

Hvirvelløse dyr (bortset fra bier og humlebier, som er omfattet af artikel 8 i direktiv 92/65/EØF, samt bløddyr og krebsdyr omhandlet i henholdsvis artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii), og artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 2006/88/EF).

Vandlevende pryddyr som defineret i artikel 3, litra k), i direktiv 2006/88/EF, der er undtaget fra nævnte direktiv i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), i nævnte direktiv

Padder

Krybdyr

Fugle: andre eksemplarer af fuglearter end dem, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2009/158/EF

Pattedyr: gnavere og kaniner, bortset fra dem, der er bestemt til fødevareproduktion og defineret under »lagomorfer« i bilag I til forordning (EF) nr. 853/2004.

BILAG II

Tekniske krav til transpondere

Transpondere skal:

- a) være i overensstemmelse med ISO-standard 11784 og benytte HDX- eller FDX-B-teknologi og
 - b) kunne aflæses af en læseenhed, der er kompatibel med ISO-standard 11785.
-

BILAG III

Gyldighedskrav til rabiesvaccinationer

1. Rabiesvaccinen skal:

- a) være en vaccine, der ikke er en modificeret levende vaccine, og tilhøre en af følgende kategorier:
 - i) en inaktiveret vaccine med mindst én antigenenhed pr. dosis (Verdenssundhedsorganisationens anbefaling) eller
 - ii) en rekombinant vaccine, som udtrykker det immuniserende glykoprotein af rabiesvirus i en levende virusvektor
- b) hvis den gives i en medlemsstat, være omfattet af en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med:
 - i) artikel 5 i direktiv 2001/82/EF eller
 - ii) artikel 3 i forordning (EF) nr. 726/2004
- c) hvis den gives i et område eller tredjeland, være blevet godkendt af eller være omfattet af en licens udstedt af den kompetente myndighed og som et minimum opfylde kravene i den relevante del af kapitlet om rabies i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals fra Verdensorganisationen for Dyresundhed.

2. En rabiesvaccination skal opfylde følgende betingelser:

- a) Vaccinen blev givet af en bemyndiget dyrlæge.
- b) Dyret var mindst tolv uger gammelt på vaccinationsdatoen.
- c) Vaccinationsdatoen er angivet af en bemyndiget dyrlæge eller en embedsdyrlæge i det relevante afsnit i identifikationsdokumentet.
- d) Vaccinationsdatoen, jf. litra c), ligger ikke før datoen for transponderens eller tatoveringens anbringelse eller datoen for transponderens eller tatoveringens aflæsning som angivet i det relevante afsnit i identifikationsdokumentet
- e) Vaccinationens gyldighedsperiode regnes fra det tidspunkt, hvor der er opnået beskyttende immunitet, hvilket skal være mindst 21 dage efter afslutningen af den af producenten foreskrevne vaccinationsprotokol for den primære vaccination, og løber indtil slutningen af perioden med beskyttende immunitet i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i den i punkt 1, litra b), omhandlede markedsføringstilladelse for eller den i punkt 1, litra c), omhandlede godkendelse af eller licens for rabiesvaccinen i den medlemsstat eller det område eller tredjeland, hvor vaccinen gives.

Vaccinationens gyldighedsperiode er angivet af en bemyndiget dyrlæge eller en embedsdyrlæge i det relevante afsnit i identifikationsdokumentet.
- f) En revaccination skal anses for en primær vaccination, hvis den ikke blev givet inden for den i litra e) omhandlede gyldighedsperiode for en tidligere vaccination.

BILAG IV

Gyldighedskrav til rabiesantistofitringstesten

1. Udtagningen af den blodprøve, der kræves for at kunne udføre rabiesantistofitringstesten, foretages og attesteres af en bemyndiget dyrlæge i det relevante afsnit i identifikationsdokumentet.
2. Rabiesantistofitringstesten:
 - a) skal udføres på en prøve, der er udtaget mindst 30 dage efter vaccinationsdatoen og
 - i) mindst tre måneder inden datoen for:
 - den ikke-kommercielle flytning fra et andet område eller tredjeland end dem, der er opført i de i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2, vedtagne gennemførelsesretsakter, eller
 - transitten gennem et sådant område eller tredjeland, hvis de i artikel 12, litra c), fastsatte betingelser ikke er opfyldt, eller
 - ii) inden selskabsdyret forlod Unionen med henblik på flytning til eller transit gennem et andet område eller tredjeland end dem, der er opført på en liste i medfør af artikel 13, stk. 1 eller 2; identifikationsdokumentet i det i artikel 21, stk. 1, angivne format skal bekræfte, at der med tilfredsstillende resultat er udført en rabiesantistofitringstest inden datoen for flytningen
 - b) skal påvise mindst 0,5 IE/ml rabiesvirusneutraliserende antistof i serum og udføres efter en metode, der foreskrives i den relevante del af kapitlet om rabies i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals fra Verdensorganisationen for Dyresundhed
 - c) skal udføres på et laboratorium, der er godkendt i henhold til artikel 3 i beslutning 2000/258/EF
 - d) skal ikke gentages efter et tilfredsstillende resultat, jf. litra b), forudsat at selskabsdyret revaccineres inden for den i bilag III, punkt 2, litra e), omhandlede gyldighedsperiode for den forudgående vaccination.

BILAG V

Sammenligningstabel jf. artikel 43, stk. 2

Forordning (EF) nr. 998/2003	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2, litra b)
Artikel 3, litra a)	Artikel 3, litra a) og b)
Artikel 3, litra b)	Artikel 3, litra f)
Artikel 3, litra c)	Artikel 2, stk. 1
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	
	Artikel 17, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	Artikel 17, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 4	—
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 6, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 6, litra d)
Artikel 5, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 6, litra b)
Artikel 5, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 6, litra c)
Artikel 5, stk. 1, andet afsnit	Artikel 19
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 5, stk. 5, og artikel 9, 14 og 28
Artikel 8, stk. 1	Artikel 10 og 12
Artikel 8, stk. 2	Artikel 10, stk. 1, litra e), og artikel 27
Artikel 8, stk. 3, litra a)	Artikel 13, stk. 1
Artikel 8, stk. 3, litra b)	Artikel 16
Artikel 8, stk. 3, litra c)	Artikel 11
Artikel 8, stk. 4	Artikel 25, stk. 1 og 2
Artikel 9	Artikel 14 og artikel 30, stk. 1 og 2
Artikel 10, første afsnit	Artikel 13, stk. 2
Artikel 10, andet afsnit	Artikel 13, stk. 3
Artikel 11, første punktum	Artikel 37, stk. 1
Artikel 11, andet punktum	Artikel 34, stk. 4, litra a)
Artikel 12, indledningen, og første afsnit, litra a)	Artikel 10, stk. 2, og artikel 34, stk. 1

Forordning (EF) nr. 998/2003	Nærværende forordning
Artikel 12, indledningen, og første afsnit, litra b)	Artikel 5, stk. 4
Artikel 12, andet afsnit	Artikel 34, stk. 3, og artikel 37, stk. 2, litra d)
Artikel 13	Artikel 34, stk. 3, og artikel 37, stk. 2, litra d)
Artikel 14, stk. 1	Artikel 34, stk. 2, litra a)
Artikel 14, stk. 2	Artikel 17, stk. 1, andet afsnit
Artikel 14, stk. 3	Artikel 35, stk. 1, og artikel 35, stk. 3
Artikel 14, stk. 4	Artikel 35, stk. 2
Artikel 15	Bilag IV, punkt 1 og punkt 2, litra c)
Artikel 16	—
Artikel 17, stk. 1	—
Artikel 17, stk. 2	Artikel 21, stk. 1
Artikel 18, stk. 1	—
Artikel 18, stk. 2	Artikel 36
Artikel 19	Artikel 13, stk. 3, og artikel 5, stk. 5
Artikel 19a, stk. 1 og 2	Artikel 38
Artikel 19a, stk. 3	—
Artikel 19b, stk. 1	Artikel 39, stk. 2
Artikel 19b, stk. 2	Artikel 39, stk. 4
Artikel 19b, stk. 3	Artikel 39, stk. 1
Artikel 19c, stk. 1 og 3	Artikel 39, stk. 3
Artikel 19c, stk. 2	—
Artikel 19d, stk. 1, og Artikel 19d, stk. 2	Artikel 39, stk. 5
Artikel 19d, stk. 3	—
Artikel 20-23	—
Artikel 24, stk. 1, 2 og 3	Artikel 41, stk. 1, 2 og 3
Artikel 24, stk. 4 og 5	—
Artikel 25	Artikel 45
Bilag I	Bilag I
Bilag Ia	Bilag II
Bilag Ib	Bilag III
Bilag II, del A, og del B, afdeling 1	—
Bilag II, del B, afdeling 2	Artikel 13, stk. 1
Del C i bilag II	Artikel 13, stk. 2

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd ⁽¹⁾ vil Kommissionen undersøge hundenes og kattens velfærd, når de er genstand for handel.

Hvis resultaterne af undersøgelsen tyder på, at sådan handelspraksis er forbundet med sundhedsrisici, vil Kommissionen overveje mulige tiltag til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, herunder at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet relevante tilpasninger af EU-lovgivningen om handel med hunde og katte, bl.a. indførelse af kompatible systemer til registrering heraf, som er tilgængelige på tværs af medlemsstaterne.

I lyset af ovenstående vil Kommissionen vurdere, om det er gennemførligt og hensigtsmæssigt at udvide sådanne registreringssystemer til også at omfatte hunde og katte, der er mærket og identificeret i overensstemmelse med EU-lovgivningen om ikkekommerciel flytning af selskabsdyr.

⁽¹⁾ KOM(2012) 6 endelig/2, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015).

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/29/EU

af 12. juni 2013

om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler ⁽³⁾ er blevet ændret ⁽⁴⁾ væsentligt. Da der nu skal foretages yderligere ændringer i dette direktiv, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 154 af 14.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Jf. bilag IV, del A.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ⁽⁵⁾ fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol af produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter ⁽⁶⁾ fastsætter de fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer eller omarbejdning af denne lovgivning. Direktiv 2007/23/EF bør tilpasses til nævnte afgørelse.

(4) Medlemsstaternes gældende love og administrative bestemmelser om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet er forskellige, særlig med hensyn til aspekter såsom sikkerhed og funktion.

(5) Det er nødvendigt, at medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der kan forårsage handelsbarrierer i Unionen, harmoniseres for at sikre fri bevægelighed for pyrotekniske artikler i det indre marked og samtidig sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau og et højt sikkerhedsniveau for forbrugere og professionelle slutbrugere. Et højt sikkerhedsniveau bør bl.a. omfatte overholdelse af de relevante aldersgrænser for brugere af pyrotekniske artikler.

⁽⁵⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

- (6) Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug ⁽¹⁾ udelukker pyrotekniske artikler fra sit anvendelsesområde.
- (7) Sikkerheden under opbevaring er fastsat i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽²⁾, som fastsætter sikkerhedskrav for anlæg, hvor eksplosivstoffer, herunder pyrotekniske artikler, findes.
- (8) For transport af pyrotekniske artikler er der fastsat sikkerhedsregler i internationale konventioner og aftaler, herunder De Forenede Nationers anbefalinger om transport af farligt gods. Disse aspekter bør derfor ikke omfattes af dette direktivs anvendelsesområde.
- (9) Dette direktiv bør finde anvendelse på alle former for levering, herunder fjernsalg.
- (10) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på pyrotekniske artikler, som er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe ⁽³⁾ samt de relevante internationale konventioner, der er omhandlet deri. Det bør heller ikke finde anvendelse på knaldhætter specielt beregnet til legetøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj ⁽⁴⁾.
- (11) Fyrværkeri, der er fremstillet til fabrikantens egen anvendelse og godkendt af den medlemsstat, hvori fabrikanten er etableret, til anvendelse udelukkende på denne medlemsstats område, og som forbliver på dette område, bør ikke betragtes som tilgængeliggjort på markedet og behøver derfor ikke overholde bestemmelserne i dette direktiv.
- (12) I tilfælde, hvor sikkerhedskravene i dette direktiv er overholdt, bør det ikke være muligt for medlemsstaterne at forbyde, begrænse eller hindre den frie bevægelighed for pyrotekniske artikler. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes lovgivning om udstedelse af licens til fabrikanter, distributører og importører.
- (13) Pyrotekniske artikler bør omfatte fyrværkeri, teaterfyrværkeri og andre pyrotekniske artikler til tekniske formål såsom gaspatroner til anvendelse i airbags eller selestrammere.
- (14) Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau bør pyrotekniske artikler kategoriseres efter risiko, hvad angår anvendelse, formål eller støjniveau.
- (15) I betragtning af de typiske farer ved anvendelsen af pyrotekniske artikler vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte aldersgrænser for deres tilgængeliggørelse for personer samt at sikre, at artiklernes mærkning indeholder fyldestgørende og relevante oplysninger om anvendelsen med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed samt miljøet. Visse pyrotekniske artikler bør kun være tilgængelige for personer, der er i besiddelse af den nødvendige viden, kunnen og erfaring. Hvad angår pyrotekniske artikler til bilsektoren bør mærkningskravene tage hensyn til gældende praksis og den omstændighed, at disse artikler udelukkende leveres til professionelle brugere.
- (16) Anvendelsen af pyrotekniske artikler, herunder især fyrværkeri, er omfattet af vidt forskellige skikke og traditioner i de respektive medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at tillade medlemsstaterne at træffe nationale foranstaltninger til at begrænse anvendelsen eller salget af visse kategorier pyrotekniske artikler til offentligheden bl.a. af hensyn til den offentlige sikkerhed og sundhed.
- (17) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for at sikre, at de pyrotekniske artikler overholder dette direktivs krav, inden for rammerne af deres respektive roller i forsyningskæden og for at sikre et højt niveau for beskyttelse af samfundsinteresser såsom sundhed og sikkerhed samt forbrugerbeskyttelse og for at sikre fair konkurrencebetingelser på EU-markedet.
- (18) Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med dette direktiv, tilgængelige på markedet. Det er nødvendigt med en klar og forholdsmæssig fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
- (19) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og forbrugerne bør medlemsstaterne opfordre de erhvervsdrivende til at oplyse en websiteadresse som supplement til post-adressen.
- (20) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om konstruktions- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1.

- (21) Det er nødvendigt at sikre, at pyrotekniske artikler fra tredjelande, der kommer ind på EU-markedet, opfylder kravene i dette direktiv, og navnlig at fabrikanterne har underkastet disse artikler hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelse om, at importører skal sikre sig, at de pyrotekniske artikler, de bringer i omsætning, opfylder kravene i dette direktiv, og at de ikke bringer pyrotekniske artikler i omsætning, der ikke opfylder sådanne krav eller udgør en risiko. Der bør også fastsættes bestemmelse om, at importørerne skal sikre sig, at der er gennemført overensstemmelsesvurderingsprocedurer, og at mærkning af og dokumentation for pyrotekniske artikler udarbejdet af fabrikanter er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol.
- (22) Distributøren gør en pyroteknisk artikel tilgængelig på markedet, efter at den er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, og bør handle med fornøden omhu for at sikre, at hans håndtering af den pyrotekniske artikel ikke indvirker negativt på den pyrotekniske artikels opfyldelse af gældende krav.
- (23) En erhvervsdrivende, der enten bringer en pyroteknisk artikel i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer en pyroteknisk artikel på en sådan måde, at overensstemmelsen med kravene i dette direktiv kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og bør påtage sig en fabrikants forpligtelser.
- (24) Distributører og importører er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om den pågældende pyrotekniske artikel.
- (25) I forbindelse med opbevaringen af de i dette direktiv krævede oplysninger til identifikation af andre erhvervsdrivende bør de erhvervsdrivende ikke være forpligtede til at ajourføre sådanne oplysninger for så vidt angår andre erhvervsdrivende, som enten har leveret dem en pyroteknisk artikel, eller som de har leveret en pyroteknisk artikel til.
- (26) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte væsentlige sikkerhedskrav til pyrotekniske artikler med henblik på at beskytte forbrugerne og forebygge uheld.
- (27) Nogle pyrotekniske artikler, særlig inden for bilindustrien, som f.eks. gaspatroner til airbags, indeholder små mængder kommercielle sprængstoffer og militære eksplosiver. Efter vedtagelsen af direktiv 2007/23/EF er det blevet konstateret, at det ikke vil være muligt at erstatte disse stoffer som additiver i nøje afstemte forbrændings-satser, hvor de bruges til at forbedre energibalancen. De væsentlige sikkerhedskrav, som begrænser brugen af kommercielle sprængstoffer og militære eksplosiver, bør derfor ændres.
- (28) Med henblik på at gøre det lettere at vurdere overensstemmelsen med de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om formodning om overensstemmelse for udstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering og om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF⁽¹⁾, når der skal fastsættes detaljerede tekniske specifikationer.
- (29) Forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsætter bestemmelser om en procedure vedrørende indsigelser mod harmoniserede standarder i tilfælde, hvor disse standarder ikke fuldt ud opfylder kravene i nærværende direktiv.
- (30) For at gøre det muligt for de erhvervsdrivende at godtgøre og for de kompetente myndigheder at sikre, at pyrotekniske artikler, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder de væsentlige sikkerhedskrav, er det nødvendigt at fastsætte overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Afgørelse nr. 768/2008/EF indeholder moduler vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurer af progressiv strenghedsgrad alt efter risikoniveauet og det krævede sikkerhedsniveau. For at sikre koordinering mellem de forskellige sektorer og undgå ad hoc-varianter bør overensstemmelsesvurderingsprocedurerne vælges blandt disse moduler.
- (31) Fabrikanterne bør udfærdige en EU-overensstemmelseserklæring for at afgive de efter dette direktiv krævede oplysninger om en pyroteknisk artikels overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i anden relevant EU-harmoniseringslovgivning.
- (32) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed bør alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere alle de EU-retsakter, som finder anvendelse, være tilgængelige i en enkelt EU-overensstemmelseserklæring. For at mindske de administrative byrder for de erhvervsdrivende kan en sådan enkelt EU-overensstemmelseserklæring tage form af et dossier bestående af relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.

⁽¹⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

- (33) CE-mærkningen er et udtryk for en pyroteknisk artikels overensstemmelse med kravene og det synlige resultat af en omfattende proces med overensstemmelsesvurdering i bred forstand. De generelle principper for anvendelsen af CE-mærkningen er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Der bør i dette direktiv fastsættes regler for anbringelsen af CE-mærkningen.
- (34) De procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er fastsat i dette direktiv, kræver, at de overensstemmelsesvurderingsorganer, som medlemsstaterne har notificeret til Kommissionen, bliver inddraget.
- (35) Erfaringen har vist, at de kriterier, der er fastsat i direktiv 2007/23/EF, og som overensstemmelsesvurderingsorganerne skal opfylde for at blive notificeret til Kommissionen, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for de bemyndigede organer i hele Unionen. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under fair konkurrencebetingelser. Dette kræver, at der fastsættes obligatoriske krav til de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive notificeret for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver.
- (36) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen er det også nødvendigt at fastsætte krav for bemyndigende myndigheder og andre organer, som er inddraget i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.
- (37) Den ordning, der fastsættes i dette direktiv, suppleres af akkrediteringsordningen som omhandlet i forordning (EF) nr. 765/2008. Da akkreditering er et vigtigt middel til at efterprøve overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence, bør anvendelsen heraf også udvides til notifikationsformål.
- (38) De nationale offentlige myndigheder i hele Unionen bør betragte en gennemsigtig akkreditering, jf. forordning (EF) nr. 765/2008, der sikrer den fornødne tillid til overensstemmescertifikater, som det foretrukne middel til dokumentation af overensstemmelsesvurderingsorganers tekniske kompetence. Dog er det muligt, at nationale myndigheder finder, at de selv er i besiddelse af de rette midler til at foretage denne evaluering. I tilfælde heraf bør de for at sikre den fornødne tillid til evaluering foretaget af andre nationale myndigheder forsyne Kommissionen og de øvrige medlemsstater med den nødvendige dokumentation for, at de evaluerede overensstemmelsesvurderingsorganer overholder de relevante forskriftsmæssige krav.
- (39) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for de pyrotekniske artikler, der skal bringes i omsætning på EU-markedet, er det afgørende, at underentreprenører og dattervirksomheder opfylder de samme krav som bemyndigede organer hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver. Det er derfor vigtigt, at vurderingen af kompetencen og præstationerne hos de organer, der skal notificeres, og overvågningen af organer, der allerede er notificeret, også omfatter de aktiviteter, der udføres af underentreprenører og dattervirksomheder.
- (40) Det er nødvendigt at øge effektiviteten og gennemsigtigheden af notifikationsproceduren og navnlig at tilpasse den til nye teknologier, så der bliver mulighed for onlinenotifikation.
- (41) Da bemyndigede organer kan tilbyde deres tjenester i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse mod et bemyndiget organ. Det er derfor vigtigt, at der fastsættes en periode, inden for hvilken en eventuel tvivl eller usikkerhed om overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence kan afklares, før de påbegynder deres aktiviteter som bemyndigede organer.
- (42) Af konkurrencehensyn er det afgørende, at bemyndigede organer anvender overensstemmelsesvurderingsprocedurerne uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. Af samme grund og for at sikre, at de erhvervsdrivende behandles ens, må det sikres, at den tekniske anvendelse af overensstemmelsesvurderingsprocedurer er ensartet. Dette kan bedst opnås gennem koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.
- (43) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pyrotekniske artikler kun kan bringes i omsætning, hvis de ved korrekt opbevaring og anvendelse i overensstemmelse med deres formål eller under anvendelsesbetingelser, som med rimelighed kan forudses, ikke frembyder nogen risiko for personers sikkerhed og sundhed. Pyrotekniske artikler bør kun kunne vurderes ikke at opfylde de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv i forbindelse med anvendelsesbetingelser, som med rimelighed kan forudses, dvs. ved anvendelser, som kan forekomme i forbindelse med lovlig og let forudsigelig menneskelig adfærd.
- (44) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at præcisere, at bestemmelserne om overvågning af EU-markedet og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på pyrotekniske artikler. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstater i at vælge de kompetente myndigheder, der skal udføre disse opgaver.
- (45) Grupper af pyrotekniske artikler, som ligner hinanden med hensyn til design, funktion eller funktionsmåde, bør af de bemyndigede organer bedømmes som produktfamilier.

- (46) Der er behov for en beskyttelsesprocedure, der kan gøre det muligt at anfægte en pyroteknisk artikels overensstemmelse. For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden er det nødvendigt at forbedre den eksisterende beskyttelsesprocedure med henblik på at gøre den mere effektiv og drage fordel af den sagkundskab, der findes i medlemsstaterne.
- (47) Den eksisterende ordning bør suppleres med en procedure, hvorved de berørte parter får mulighed for at blive orienteret om påtænkte foranstaltninger vedrørende pyrotekniske artikler, der udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller for andre almene samfundshensyn. Herved vil markedsovervågningsmyndighederne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende også få mulighed for i en tidligere fase at gribe ind over for sådanne pyrotekniske artikler.
- (48) I tilfælde, hvor medlemsstaterne og Kommissionen er enige om berettigelsen af en foranstaltning truffet af en medlemsstat, bør Kommissionen ikke inddrages yderligere, medmindre manglende opfyldelse af kravene kan tillægges mangler ved en harmoniseret standard.
- (49) Det er i fabrikantens og importørens interesse at levere sikre produkter, således at de undgår at skulle betale erstatning for defekte pyrotekniske artikler, der forvolder skade på personer og privat ejendom. I den henseende er Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁾ et supplement til nærværende direktiv, fordi direktiv 85/374/EØF pålægger fabrikanter og importører et strengt erstatningsansvar og sikrer en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse. Det fastslås desuden i direktiv 85/374/EØF, at de bemyndigede organer skal være ansvarsforsikrede, medmindre det civile retlige ansvar dækkes af staten på grundlag af nationale retsregler, eller medlemsstaten er direkte ansvarlig for kontrollen.
- (50) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾.
- (51) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger med hensyn til bemyndigede organer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for deres bemyndigelse.
- (52) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af et ensartet nummereringssystem til identifikation af pyrotekniske artikler, udarbejdelse af praktiske retningslinjer for et register over pyrotekniske artiklers registreringsnumre samt regelmæssig indsamling og ajourføring af oplysninger om ulykker i forbindelse med anvendelse af pyrotekniske artikler.
- (53) Undersøgelingsproceduren bør også anvendes i forbindelse med vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med kravene, men indebærer en risiko for personers sikkerhed og sundhed, eller vedrørende andre aspekter af hensynet til samfundets interesser.
- (54) Kommissionen bør i særligt hastende tilfælde vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, vedrørende pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med kravene, men indebærer en risiko for personers sikkerhed og sundhed.
- (55) I overensstemmelse med gældende praksis kan det udvalg, der nedsættes ved dette direktiv, spille en værdifuld rolle i forbindelse med behandlingen af spørgsmål vedrørende direktivets anvendelse, som måtte blive rejst af dets formand eller af en repræsentant for en medlemsstat i overensstemmelse med dets forretningsorden.
- (56) Kommissionen bør ved hjælp af gennemførelsesretsakter og henset til deres særlige natur, uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011, fastsætte, hvorvidt de foranstaltninger, som en medlemsstat har truffet vedrørende ikke-overensstemmende pyrotekniske artikler, er berettigede eller ej.
- (57) Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke sanktioner der gælder for overtrædelse af bestemmelserne i de nationale love, der vedtages i henhold til dette direktiv, og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (58) Fabrikanter og importører har brug for tid til at udøve de rettigheder, de nationale retsregler måtte give dem, inden datoen for anvendelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv f.eks. med henblik på at sælge deres lager af allerede fremstillede produkter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte overgangsordninger, som gør det muligt at bringe pyrotekniske artikler i omsætning uden at skulle opfylde yderligere produktkrav, såfremt de allerede er bragt i omsætning i henhold til direktiv 2007/23/EF inden datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv. Distributører bør derfor kunne levere pyrotekniske artikler, som er bragt i omsætning, dvs. lagerbeholdninger, som allerede befinder sig i distributionskæden, inden datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

(¹) EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

(²) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (59) Pyrotekniske artikler til køretøjer er konstrueret til at holde i hele køretøjets levetid og kræver derfor særlige overgangsordninger. Det er nødvendigt, at sådanne pyrotekniske artikler opfylder de gældende lovkrav på det tidspunkt, hvor den første gang bringes i omsætning og i hele levetiden for det køretøj, hvori den er installeret.
- (60) Med henblik på at undgå afbrydelser i anvendelsen af visse pyrotekniske artikler, navnlig i bilindustrien, er det nødvendigt, at bilag I, punkt 4, anvendes fra 4. juli 2013.
- (61) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre, at pyrotekniske artikler på markedet opfylder kravene vedrørende et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed samt andre samfundsinteresser, og samtidig garantere, at det indre marked fungerer, kan ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (62) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, fulgte af direktiv 2007/23/EF.
- (63) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer for direktivet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. I dette direktiv fastsættes bestemmelser, der har til formål at opnå fri bevægelighed for pyrotekniske artikler på det indre marked og sikre et højt niveau af sundhedsbeskyttelse, offentlig sikkerhed samt forbrugerbeskyttelse under hensyntagen til de relevante miljøbeskyttelsesaspekter.

2. I dette direktiv fastsættes de væsentlige sikkerhedskrav, som pyrotekniske artikler skal opfylde med henblik på tilgængeliggørelse på markedet. Disse krav er fastsat i bilag I.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Direktivet gælder for pyrotekniske artikler.
2. Direktivet omfatter ikke:
 - a) pyrotekniske artikler, der er beregnet til ikke-kommerciel anvendelse i henhold til national lovgivning inden for de væbnede styrker, politiet eller brandvæsenet
 - b) udstyr i henhold til direktiv 96/98/EF
 - c) pyrotekniske artikler beregnet til anvendelse i luft- og rumfartsindustrien
 - d) knaldhætter specielt beregnet til legetøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/48/EF
 - e) eksplosivstoffer i henhold til direktiv 93/15/EØF
 - f) ammunition
 - g) fyrværkeri, som er fremstillet til fabrikantens egen anvendelse og godkendt af den medlemsstat, hvori fabrikanten er etableret, til anvendelse udelukkende på denne medlemsstats område, og som forbliver på dette område.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »pyroteknisk artikel«: en artikel, der indeholder eksplosivstoffer eller en eksplosiv blanding af stoffer beregnet til at udvikle varme, lys, lyd, gas eller røg eller en kombination heraf ved hjælp af eksoterme kemiske reaktioner, der holder sig selv i gang
- 2) »fyrværkeri«: pyroteknisk artikel beregnet til underholdning
- 3) »teaterfyrværkeri«: pyrotekniske artikler beregnet til indendørs eller udendørs scenebrug, herunder i forbindelse med film- og tv-produktioner og lignende
- 4) »pyrotekniske artikler til køretøjer«: komponenter i sikkerhedsanordninger i køretøjer indeholdende pyrotekniske stoffer beregnet til aktivering af disse eller andre anordninger i køretøjer

- 5) »ammunition«: projektiler, drivladninger og løs ammunition anvendt i håndskydevåben, andre skydevåben og artilleri
- 6) »person med ekspertviden«: person, der har autorisation fra en medlemsstat til på medlemsstatens territorium at håndtere og/eller anvende fyrværkeri i kategori F4, teaterfyrværkeri i kategori T2 og/eller andre pyrotekniske artikler i kategori P2
- 7) »gøre tilgængelig på markedet«: levering af en pyroteknisk artikel med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 8) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af en pyroteknisk artikel på EU-markedet
- 9) »fabrikant«: en fysisk eller juridisk person, som fremstiller en pyroteknisk artikel, eller som lader en sådan artikel konstruere eller fremstille og markedsfører en sådan pyroteknisk artikel under eget navn eller varemærke
- 10) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer en pyroteknisk artikel med oprindelse i et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- 11) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten eller importøren, der gør en pyroteknisk artikel tilgængelig på markedet
- 12) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, importøren og distributøren
- 13) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav en pyroteknisk artikel skal opfylde
- 14) »harmoniseret standard«: harmoniseret standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 15) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 16) »nationalt akkrediteringsorgan«: et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 17) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om de væsentlige sikkerhedskrav for en pyroteknisk artikel i dette direktiv er blevet opfyldt
- 18) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion
- 19) »tilbagekaldelse«: enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at en pyroteknisk artikel, der allerede er gjort tilgængelig for slutbrugeren, returneres
- 20) »tilbagetrækning«: enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at en pyroteknisk artikel i forsyningskæden gøres tilgængelig på markedet
- 21) »EU-harmoniseringslovgivning«: alle EU-retsfor skrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter
- 22) »CE-mærkning«: mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med alle gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning.

Artikel 4

Frie varebevægelser

1. Medlemsstaterne må hverken forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet af pyrotekniske artikler, som opfylder kravene i dette direktiv.

2. Dette direktiv forhindrer ikke, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der er berettiget af hensyn til den offentlige sikkerhed, sundhed og orden eller miljøbeskyttelsen, med henblik på at forbyde eller begrænse besiddelse, anvendelse og/eller salg af kategori F2- og kategori F3-fyrværkeri samt teaterfyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

3. Medlemsstaterne modsætter sig ikke, at der på messer og udstillinger samt ved demonstrationer med henblik på markedsføring af pyrotekniske artikler forevises og anvendes pyrotekniske artikler, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, såfremt det ved synlig skiltning, hvor den pågældende messes, udstillings eller demonstrations navn og dato er angivet, klart anføres, at de pågældende pyrotekniske artikler ikke er i overensstemmelse med direktivet, og at de pyrotekniske artikler ikke kan erhverves, før de er bragt i overensstemmelse med kravene. Ved sådanne arrangementer skal der i henhold til de forskrifter, den kompetente myndighed i medlemsstaten måtte have fastsat, træffes passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre beskyttelsen af menneskers sikkerhed.

4. Medlemsstaterne hindrer ikke den frie bevægelighed for og anvendelsen af pyrotekniske artikler fremstillet med henblik på forskning, udvikling og prøvning, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, såfremt det ved synlig skiltning klart anføres, at de pågældende pyrotekniske artikler ikke er i overensstemmelse med direktivet, og at udstyret ikke kan erhverves til andre formål end forskning, udvikling og afprøvning.

Artikel 5

Tilgængeliggørelse på markedet

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pyrotekniske artikler kun gøres tilgængelige på markedet, hvis de overholder kravene i dette direktiv.

Artikel 6

Kategorier af pyrotekniske artikler

1. Pyrotekniske artikler, der er omfattet af dette direktiv, skal af fabrikanten kategoriseres efter anvendelse, formål og risiko, herunder støjniveau. De bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 21, bekræfter kategoriseringen i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsprocedurerne som omhandlet i artikel 17.

Kategoriseringen foretages som følger:

a) Fyrværkeri

- i) kategori F1: fyrværkeri forbundet med meget lav risiko og minimalt støjniveau, som er beregnet til anvendelse i fysisk begrænsede områder, herunder fyrværkeri til indendørs brug i boliger
- ii) kategori F2: fyrværkeri forbundet med lav risiko og lavt støjniveau, som er beregnet til udendørs anvendelse i fysisk begrænsede områder
- iii) kategori F3: fyrværkeri forbundet med mellemhøj risiko, som er beregnet til udendørs anvendelse i større, fysisk åbne områder. Disse artiklers støjniveau må ikke være sundhedsskadeligt
- iv) kategori F4: fyrværkeri forbundet med høj risiko, som er beregnet til kun at blive anvendt af personer med ekspertviden (almindeligvis kendt som »fyrværkeri til professionel anvendelse«). Disse artiklers støjniveau må ikke være sundhedsskadeligt

b) Teaterfyrværkeri

- i) kategori T1: pyrotekniske artikler til scenebrug med lav risiko
- ii) kategori T2: pyrotekniske artikler til scenebrug, som er beregnet til kun at blive anvendt af personer med ekspertviden

c) Andre pyrotekniske artikler:

- i) kategori P1: andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri og teaterfyrværkeri, som er forbundet med lav risiko

- ii) kategori P2: andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri og teaterfyrværkeri, som er beregnet til kun at blive håndteret eller anvendt af personer med ekspertviden.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke procedurer de anvender til at identificere og autorisere personer med ekspertviden.

Artikel 7

Aldersgrænser og andre begrænsninger

1. Pyrotekniske artikler må ikke gøres tilgængelige på markedet for personer, der ikke overholder følgende minimumsaldersgrænser:

a) Fyrværkeri:

i) kategori F1: 12 år

ii) kategori F2: 16 år

iii) kategori F3: 18 år

b) Teaterfyrværkeri i kategori T1 og andre pyrotekniske artikler i kategori P1: 18 år.

2. Medlemsstaterne kan forhøje de i stk. 1 fastsatte aldersgrænser, hvor dette er berettiget af hensyn til den offentlige orden, sundhed eller sikkerhed. Medlemsstaterne kan også sænke aldersgrænserne for personer, der har en relevant erhvervsfaglig uddannelse eller er ved at tage en sådan uddannelse.

3. Fabrikanter, importører og distributører må ikke gøre følgende pyrotekniske artikler tilgængelige på markedet for andre end personer med ekspertviden:

a) fyrværkeri i kategori F4

b) teaterfyrværkeri i kategori T2 og andre pyrotekniske artikler i kategori P2.

4. Andre pyrotekniske artikler i kategori P1 til køretøjer, herunder airbag- og selestrammersystemer, må ikke gøres tilgængelige for almindelige borgere, medmindre de pågældende pyrotekniske artikler til køretøjer er indbygget i et køretøj eller i en aftagelig del af et køretøj.

KAPITEL 2

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSE

Artikel 8

Fabrikantens forpligtelser

1. Fabrikanten skal, når han bringer sine pyrotekniske artikler i omsætning, sikre, at de er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I.

2. Fabrikanten skal udarbejde den i bilag II omhandlede tekniske dokumentation og få den i artikel 17 omhandlede overensstemmelsesvurderingsprocedure foretaget.

Når en pyroteknisk artikels overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved en sådan procedure, skal fabrikanten udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring og anbringe CE-mærkningen.

3. Fabrikanten skal opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning.

4. Fabrikanten skal sikre, at der findes procedurer til sikring af produktionsseriens fortsatte overensstemmelse med dette direktiv. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i en pyroteknisk artikels konstruktion eller kendetegn og til ændringer i de harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at dokumentere en pyroteknisk artikels overensstemmelse med de gældende krav.

Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med en pyroteknisk artikel forbundne risici, skal fabrikanten med henblik på beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed og efter behørigt begrundet anmodning fra de kompetente myndigheder foretage stikprøvekontrol af pyrotekniske artikler, der er gjort tilgængelige på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, pyrotekniske artikler, der ikke opfylder kravene, og tilbagekaldelser af pyrotekniske artikler og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

5. Fabrikanten skal sikre, at pyrotekniske artikler, som han har bragt i omsætning, er mærket i overensstemmelse med artikel 10 eller 11.

6. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor han kan kontaktes, skal fremgå af den pyrotekniske artikel, eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager den pyrotekniske artikel. Adressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan

kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne let forståeligt sprog.

7. Importøren skal sikre, at den pyrotekniske artikel ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger på et for forbrugere og andre slutbrugere let forståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. En sådan brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger samt en eventuel mærkning skal være klar og forståelig.

8. Hvis en fabrikant finder eller har grund til at tro, at en pyroteknisk artikel, han har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal han straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe den pågældende pyrotekniske artikel i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage. Endvidere skal fabrikanten, hvis den pyrotekniske artikel udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor han har gjort den pyrotekniske artikel tilgængelig på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de trufne foranstaltninger.

9. Fabrikanten skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at påvise den pyrotekniske artikels overensstemmelse med dette direktiv, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Han skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som pyrotekniske artikler, han har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 9

Sporbarhed

1. For at gøre det muligt at spore pyrotekniske artikler skal fabrikanten mærke dem med det registreringsnummer, som de har fået tildelt af det bemyndigede organ, der har udført overensstemmelsesvurderingen i henhold til artikel 17. Nummereringen skal foretages efter et ensartet system, som fastlægges af Kommissionen.

2. Fabrikanter og importører fører et register over registreringsnumrene på de pyrotekniske artikler, som de gør tilgængelige på markedet, og stiller disse oplysninger til rådighed for de relevante myndigheder, der anmoder herom.

Artikel 10

Mærkning af andre pyrotekniske artikler end pyrotekniske artikler til køretøjer

1. Fabrikanten skal sikre, at andre pyrotekniske artikler end pyrotekniske artikler til køretøjer mærkes tydeligt, læseligt og uudsletteligt på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den pyrotekniske artikel gøres tilgængelig for forbrugerne. Mærkningen skal være klar og forståelig.

2. Mærkningen af pyrotekniske artikler skal som minimum omfatte de fabrikantoplysninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 6, og, når fabrikanten ikke er etableret i Unionen, de oplysninger om fabrikanten og importøren, der er fastsat i henholdsvis artikel 8, stk. 6, og artikel 12, stk. 3, den pyrotekniske artikels navn og type, dens registreringsnummer samt dens produkt-, parti- eller serienummer, minimumsaldersgrænser for anvendelse som fastsat i artikel 7, stk. 1 og 2, den relevante kategori, brugsanvisning, fremstillingsår for kategori F3- og F4-fyrværkeri samt mindste sikkerhedsafstand, hvor dette er relevant. Mærkningen skal omfatte nettoeksplosivstofmængden (NEM).

3. Fyrværkeri skal også som minimum være forsynet med følgende oplysninger:

- a) kategori F1: hvis relevant: teksten »må kun anvendes uden dørs« og angivelse af en mindste sikkerhedsafstand
- b) kategori F2: teksten »må kun anvendes udendørs« og angivelse af mindste sikkerhedsafstand(e), hvor dette er relevant
- c) kategori F3: teksten »må kun anvendes udendørs« og angivelse af mindste sikkerhedsafstand(e)
- d) kategori F4: teksten »må kun anvendes af personer med ekspertviden« og angivelse af mindste sikkerhedsafstand(e).

4. Teaterfyrværkeri skal desuden som minimum være forsynet med følgende oplysninger:

- a) kategori T1: hvis relevant: teksten »må kun anvendes uden dørs« og angivelse af mindste sikkerhedsafstand(e)
- b) kategori T2: teksten »må kun anvendes af personer med ekspertviden« og angivelse af mindste sikkerhedsafstand(e).

5. Er der ikke på den pyrotekniske artikel plads til at opfylde mærkningskravene i henhold til stk. 2, 3 og 4, angives oplysningerne på den mindste emballageenhed.

Artikel 11

Mærkning af pyrotekniske artikler til køretøjer

1. Mærkningen af pyrotekniske artikler til køretøjer skal omfatte de fabrikantoplysninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 6, den pyrotekniske artikels navn og type, dens registreringsnummer samt dens produkt-, parti- eller serienummer samt om nødvendigt sikkerhedsoplysninger.

2. Er der ikke på den pyrotekniske artikel til køretøjer plads til at opfylde mærkningskravene omhandlet i stk. 1, angives oplysningerne på emballagen.

3. Et sikkerhedsblad for den pyrotekniske artikel til køretøjer, der er udarbejdet i overensstemmelse med bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur⁽¹⁾, og som tager hensyn til professionelle brugeres særlige behov, skal udleveres til disse brugere på det sprog, de ønsker.

Sikkerhedsbladet kan udleveres på papir eller elektronisk, såfremt den professionelle bruger har de nødvendige midler til at modtage det.

Artikel 12

Importørens forpligtelser

1. Importøren må kun bringe pyrotekniske artikler, der opfylder kravene, i omsætning.

2. Importøren skal, før han bringer en pyroteknisk artikel i omsætning, sikre, at fabrikanten har gennemført den i artikel 17 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure. Han skal sikre, at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, at den pyrotekniske artikel er forsynet med CE-mærkning og er ledsaget af den krævede dokumentation, og at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 8, stk. 5 og 6.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at en pyroteknisk artikel ikke er i overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I, må han ikke bringe den pyrotekniske artikel i omsætning, før den er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav. Derudover skal importøren, når den pyrotekniske artikel udgør en risiko, underrette fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor han kan kontaktes, skal fremgå af den pyrotekniske artikel eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager den pyrotekniske artikel. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne let forståeligt sprog.

4. Importøren skal sikre, at den pyrotekniske artikel ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger på et for forbrugere og andre slutbrugere let forståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat.

5. Importøren skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for pyrotekniske artikler, som han har ansvaret for, ikke bringer deres overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I i fare.

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

6. Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med en pyroteknisk artikel forbundne risici, skal importøren med henblik på beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed og efter behørigt begrundet anmodning fra de kompetente myndigheder foretage stikprøvekontrol af pyrotekniske artikler, der er gjort tilgængelige på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, pyrotekniske artikler, der ikke opfylder kravene, og tilbagekaldelser af pyrotekniske artikler og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

7. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at en pyroteknisk artikel, han har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal han straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe den pågældende pyrotekniske artikel i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage. Endvidere skal importøren, hvis den pyrotekniske artikel udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor han har gjort den pyrotekniske artikel tilgængelig på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de trufne foranstaltninger.

8. Importøren skal i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.

9. Importøren skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at konstatere den pyrotekniske artikels overensstemmelse med lovgivningen, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Han skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som pyrotekniske artikler, han har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 13

Distributørens forpligtelser

1. Distributøren skal, når han gør en pyroteknisk artikel tilgængelig på markedet, handle med fornøden omhu over for kravene i dette direktiv.

2. Distributøren skal, før han gør en pyroteknisk artikel tilgængelig på markedet, kontrollere, at den er forsynet med CE-mærkningen og er ledsaget af den krævede dokumentation og af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger på et sprog, der er let forståeligt for forbrugere og andre slutbrugere i den medlemsstat, hvor den pyrotekniske artikel gøres tilgængelig på markedet, og at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 8, stk. 5 og 6, og artikel 12, stk. 3.

Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at en pyroteknisk artikel ikke er i overensstemmelse med de væsentlige

sikkerhedskrav i bilag I, må han ikke gøre den pyrotekniske artikel tilgængelig på markedet, før den er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav. Derudover skal distributøren, når den pyrotekniske artikel udgør en risiko, underrette fabrikanten eller importøren herom samt markedsovervågningsmyndighederne.

3. Distributøren skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for pyrotekniske artikler, som han har ansvaret for, ikke bringer deres overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I i fare.

4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at en pyroteknisk artikel, han har gjort tilgængelig på markedet, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal han sikre sig, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at bringe den pågældende pyrotekniske artikel i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage. Endvidere skal distributøren, hvis den pyrotekniske artikel udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor han har gjort den pyrotekniske artikel tilgængelig på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de trufne foranstaltninger.

5. Distributøren skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at påvise den pyrotekniske artikels overensstemmelse med lovgivningen. Han skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som pyrotekniske artikler, han har gjort tilgængelig på markedet, udgør.

Artikel 14

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importøren og distributøren

En importør eller distributør anses for at være fabrikant i dette direktivs forstand og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. artikel 8, når han bringer en pyroteknisk artikel i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer en pyroteknisk artikel, der allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af de gældende krav.

Artikel 15

Identifikation af erhvervsdrivende

Efter anmodning skal erhvervsdrivende over for markedsovervågningsmyndighederne identificere:

- a) enhver erhvervsdrivende, som har leveret dem en pyroteknisk artikel
- b) enhver erhvervsdrivende, som de har leveret en pyroteknisk artikel til.

Erhvervsdrivende skal i en periode på ti år efter, at de har fået leveret eller har leveret den pyrotekniske artikel, kunne forelægge de i første afsnit nævnte oplysninger.

KAPITEL 3

PYROTEKNISKE ARTIKLERS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 16

Formodning om pyrotekniske artiklers overensstemmelse

Pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf.

Artikel 17

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

Ved vurderingen af pyrotekniske artiklers overensstemmelse følger fabrikanten en af følgende procedurer som omhandlet i bilag II:

- a) EU-typeafprøvning (modul B) og efter fabrikantens eget valg en af følgende procedurer:
 - i) typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol plus overvåget produktkontrol med vekslende mellemrum (modul C2)
 - ii) typeoverensstemmelse på baggrund af kvalitetssikring af produktionsprocessen (modul D)
 - iii) typeoverensstemmelse på baggrund af kvalitetssikring af produktet (modul E)
- b) overensstemmelse på baggrund af enhedsverifikation (modul G)
- c) overensstemmelse på baggrund af fuldstændig kvalitetssikring af produktet (modul H) for så vidt der er tale om fyrværkeri i kategori F4.

Artikel 18

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I er opfyldt.
2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag III, indeholde de elementer, der er anført

i de relevante moduler i bilag II, og løbende ajourføres. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor den pyrotekniske artikel bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet.

3. Hvis en pyroteknisk artikel er omfattet af mere end en EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, herunder hvor disse er offentliggjort.

4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at den pyrotekniske artikel opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 19

Generelle principper for CE-mærkningen

CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 20

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning og anden mærkning

1. CE-mærkningen anbringes synligt, letlæseligt og således, at den ikke kan slettes, på de pyrotekniske artikler. Hvis den pyrotekniske artikel er af en sådan art, at dette ikke er muligt eller berettiget, anbringes den på emballagen og på de ledsagende dokumenter.
2. CE-mærkningen anbringes, før den pyrotekniske artikel bringes i omsætning.
3. Efter CE-mærkningen anføres identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, hvis et sådant organ deltager i produktionskontrollfasen.

Det bemyndigede organs identifikationsnummer anbringes af organet selv eller efter dets anvisninger af fabrikanten.

4. Efter CE-mærkningen og, hvis det er relevant, det bemyndigede organs identifikationsnummer, kan der anbringes en anden form for angivelse vedrørende risiko- eller brugskategori.

5. Medlemsstaterne skal benytte sig af eksisterende mekanismer til sikring af, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffe de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

KAPITEL 4

NOTIFIKATION AF
OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 21

Notifikation

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til dette direktiv.

Artikel 22

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som skal være ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågningen af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med artikel 27.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 23

Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.
3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganet træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.
4. En bemyndigende myndighed må ikke udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. En bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt.
6. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetent personale til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 24

Oplysningskrav for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om deres nationale procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 25

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal oprettes i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning og skal være en juridisk person.
3. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller den pyrotekniske artikel, det vurderer.
4. Overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af pyrotekniske artikler og/eller eksplosivstoffer eller repræsentant for nogle af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelsen af vurderede pyrotekniske artikler og/eller eksplosivstoffer, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af pyrotekniske artikler i personligt øjemed.

Overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, må ikke være direkte inddraget i konstruktion, fremstilling, markedsføring, installering, anvendelse eller vedligeholdelse af pyrotekniske artikler og/eller eksplosivstoffer eller repræsentere parter, der er inddraget i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningsservice.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal sikre, at dets dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganet og dets personale skal udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres bedømmelse eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som pålægges det i bilag II, og for hvilke det er blevet bemyndiget, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og type eller kategori af pyrotekniske artikler, for hvilke det er blevet bemyndiget, skal overensstemmelsesvurderingsorganet have følgende til rådighed:

- a) det nødvendige personale med teknisk viden og tilstrækkelig og relevant erfaring til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne
- b) beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres. Det skal have indført hensigtsmæssige politikker og procedurer, som skelner mellem de opgaver, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og enhver anden form for aktivitet
- c) procedurer, der sætter det i stand til at udføre sine aktiviteter under hensyn til de pågældende virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer indenfor, og deres struktur, til, hvor kompleks den pågældende produktteknologi er, og til produktionsprocessens seriemæssige karakter.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal have de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne på en egnet måde og skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurdering, skal have:

- a) en god teknisk og faglig uddannelse omfattende alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter inden for det område, på hvilket overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget
- b) et tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
- c) et tilstrækkeligt kendskab til og en tilstrækkelig forståelse af de væsentlige sikkerhedskrav i bilag I, de relevante harmoniserede standarder og de relevante bestemmelser i Unionens harmoniseringslovgivning og national lovgivning
- d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, redegørelser og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne er blevet foretaget.

8. Det skal sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, arbejder uvildigt.

Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national lovgivning, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af sine opgaver i henhold til bilag II eller enhver bestemmelse i en national lov, som gennemfører det, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal deltage i eller sikre, at dets personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til den relevante EU-harmoniseringslovgivning, og skal som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 26

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en reference i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i artikel 25, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 27

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 25, og underrette den bemyndigende myndighed herom.

2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.

3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.

4. Det bemyndigede organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført i henhold til bilag II, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 28

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen om notifikation skal ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og den eller de pyrotekniske artikler, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvorved det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 25.

3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 25.

Artikel 29

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun notificere overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 25.

2. De skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og den eller de pågældende pyrotekniske artikler og den relevante attestering af kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også for fremtiden vil opfylde de i artikel 25 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ må kun udføre aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse inden for to uger efter en notifikation baseret på et akkrediteringscertifikat og inden for to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.

Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i dette direktiv.

6. Den bemyndigende myndighed skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant efterfølgende ændring af notifikationen.

Artikel 30

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen skal tildele de bemyndigede organer et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun et identifikationsnummer, også selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, for hvilke de er bemyndiget.

Kommissionen sikrer, at listen ajourføres.

Artikel 31

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 25, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, skal den bemyndigende myndighed begrænse, suspendere eller inddrage notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afhængigt af i hvor alvorlig grad organet ikke opfylder disse krav eller forpligtelser. Den skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 32

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.

2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det bemyndigede organs fortsatte kompetence.

3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, skal den vedtage en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Gennemførelsesretsakten vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 33

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal foretage overensstemmelsesvurdering i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i bilag II.

2. Overensstemmelsesvurderingerne skal foretages i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal udføre deres aktiviteter under behørig hensyntagen til de berørte virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer inden for, og deres struktur, til kompleksitetsgraden af den pågældende produktteknologi, og til produktionens seriemæssige karakter.

I denne forbindelse skal de dog respektere den grad af stringens og det beskyttelsesniveau, der kræves for den pyrotekniske artikels overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

3. Bemyndigede organer, der udfører overensstemmelsesvurderinger, skal udstede registreringsnumre til identifikation af pyrotekniske artikler, der har gennemgået en overensstemmelsesvurdering, og deres fabrikanter og skal føre et register over registreringsnumrene på pyrotekniske artikler, for hvilke de har udstedt attester.

4. Hvis et bemyndiget organ finder, at de væsentlige sikkerhedskrav, der er fastsat i bilag I eller i de dertil svarende harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, ikke er opfyldt af fabrikanten, skal det anmode fabrikanten om at afhjælpe dette og udsteder ikke overensstemmelsesattest.

5. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der allerede er blevet udstedt en attest, finder, at en pyroteknisk artikel ikke længere opfylder kravene, skal det anmode fabrikanten om at afhjælpe dette og om nødvendigt suspendere eller inddrage attesten.

6. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle attester, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 34

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne sikrer, at de bemyndigede organers afgørelser kan appelleres.

Artikel 35

Oplysningskrav for bemyndigede organer

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om:

- a) tilfælde, hvor udstedelse af en attest er blevet nægtet, samt begrænsninger, suspenderinger eller inddragelser af attester
- b) forhold, der har indflydelse på omfanget af og betingelserne for notifikationen
- c) anmodninger om oplysninger om udførte overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de har modtaget fra markeds- overvågningsmyndighederne
- d) efter anmodning, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført inden for det område, hvor de er bemyndiget, og enhver anden aktivitet, der er udført, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer skal give de øvrige organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter og dækker samme pyrotekniske artikler, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

Artikel 36

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 37

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem organer, der er notificeret i henhold til dette direktiv, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af et forum af bemyndigede organer.

Medlemsstaterne sikrer, at de organer, de har notificeret, enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter deltager i arbejdet i den pågældende gruppe.

KAPITEL 5

**OVERVÅGNING AF EU-MARKEDET, KONTROL AF
PYROTEKNISKE ARTIKLER, DER INDFØRES PÅ
EU-MARKEDET, OG BESKYTTELSESPROCEDURER**

Artikel 38

**EU-markedsovervågning og kontrol af pyrotekniske
artikler, der indføres på EU-markedet**

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at pyrotekniske artikler kun kan bringes i omsætning, hvis de ved korrekt opbevaring og anvendelse i overensstemmelse med deres formål ikke frembyder nogen risiko for personers sundhed og sikkerhed.

2. Artikel 15, stk. 3, og artikel 16-29 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på pyrotekniske artikler.

3. Medlemsstaterne informerer én gang om året Kommissionen om deres markedsovervågningsaktiviteter.

Artikel 39

**Procedure i tilfælde af pyrotekniske artikler, der udgør en
risiko på nationalt plan**

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at en pyroteknisk artikel udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller for andre samfundsinteresser, der er omfattet af dette direktiv, skal de foretage en evaluering af den pågældende pyrotekniske artikel omfattende alle de relevante krav, der er fastlagt i dette direktiv. De berørte erhvervsdrivende skal med henblik herpå samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne på enhver nødvendig måde.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med den i første afsnit omhandlede evaluering konstaterer, at en pyroteknisk artikel ikke opfylder kravene i dette direktiv, skal de straks anmode den pågældende erhvervsdrivende om at træffe alle fornødne foranstaltninger for at bringe den pyrotekniske artikel i overensstemmelse med disse krav eller for at trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som de fastsætter i forhold til risikoens art.

Markedsovervågningsmyndighederne skal underrette det relevante bemyndigede organ herom.

Artikel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på de i dette stykkes andet afsnit omhandlede foranstaltninger.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, skal de underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes alle de fornødne foranstaltninger over for alle de pågældende pyrotekniske artikler, som han har gjort tilgængelige på EU-markedet.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ikke træffer de fornødne foranstaltninger, skal markedsovervågningsmyndighederne træffe de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af den pyrotekniske artikel på det nationale marked eller for at trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den pyrotekniske artikel, der ikke opfylder kravene, dens oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes:

a) at den pyrotekniske artikel ikke opfylder kravene vedrørende menneskers sundhed eller sikkerhed eller andre samfundsinteresser som fastlagt i dette direktiv eller

b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 16, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i denne artikel, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om den pågældende pyrotekniske artikels manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. Medlemsstaterne skal sikre, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger, såsom tilbagetrækning fra markedet, med hensyn til den pågældende pyrotekniske artikel.

Artikel 40

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 39, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, skal Kommissionen straks drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering skal Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den ikke-overensstemmende pyrotekniske artikel trækkes tilbage fra deres nationale marked, og underretter Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat den tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og den pyrotekniske artikels manglende overensstemmelse tilskrives en mangel ved de i artikel 39, stk. 5, litra b), i dette direktiv omhandlede harmoniserede standarder, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Artikel 41

Pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med kravene, men som udgør en risiko for sundheden eller sikkerheden

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en vurdering i henhold til artikel 39, stk. 1, finder, at den pyrotekniske artikel, selv om den opfylder kravene i dette direktiv, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller for andre samfundsinteresser, pålægger den den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den pågældende pyrotekniske artikel, når den bringes i omsætning, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække den tilbage fra markedet eller kalde den tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som den fastsætter i forhold til risikoens art.

2. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes foranstaltninger over for alle de pågældende pyrotekniske artikler, som han har gjort tilgængelige på EU-markedet.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Underretningen skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den pågældende pyrotekniske artikel, dens oprindelse og forsyningskæden, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.

4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og foretager en vurdering af de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 3.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sikkerhed og sundhed vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 44, stk. 4, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

5. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 42

Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Uanset artikel 39 skal en medlemsstat, hvis den konstaterer et af følgende forhold, pålægge den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:

- a) CE-mærkningen er anbragt i modstrid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med artikel 20 i dette direktiv
- b) der er ikke anbragt nogen CE-mærkning
- c) identifikationsnummeret udstedt af det bemyndigede organ, hvis et sådant organ deltager i produktionskontrollfasen, er anbragt i modstrid med artikel 20, eller er ikke anbragt
- d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring
- e) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt
- f) den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig
- g) de i artikel 8, stk. 6, eller artikel 12, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige
- h) et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 8 eller 12 er ikke opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at den pyrotekniske artikel gøres tilgængelig på markedet, eller sikre, at den kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.

KAPITEL 6

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 43

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge:

- a) det ensartede nummereringssystem, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, og de praktiske retningslinjer for det register, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3
- b) de praktiske retningslinjer for regelmæssig indsamling og ajourføring af oplysninger om ulykker i forbindelse med anvendelse af pyrotekniske artikler.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 3.

Artikel 44

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Pyrotekniske Artikler. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, sammenholdt med dennes artikel 5.
5. Kommissionen hører dette udvalg om alle spørgsmål, for hvilke høring af sektoreksperter er påkrævet i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012 eller anden EU-lovgivning.

Udvalget kan endvidere undersøge alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, der rejses af formanden eller af en repræsentant for en medlemsstat, i overensstemmelse med dets forretningsorden.

KAPITEL 7

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 45

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for erhvervsdrivendes overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre, at de håndhæves. Sådanne bestemmelser kan omfatte strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Artikel 46

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelse på markedet af pyrotekniske artikler, der er i overensstemmelse med direktiv 2007/23/EF, og som blev bragt i omsætning inden den 1. juli 2015.

2. Nationale autorisationer til fyrværkeri i kategori F1, F2 og F3 bevilget før den 4. juli 2010 gælder fortsat i den medlemsstat, der har bevilget autorisationen, indtil udløbsdatoen eller indtil den 4. juli 2017, alt efter hvilken dato der indtræder først.

3. Nationale autorisationer til andre pyrotekniske artikler, fyrværkeri i kategori F4 og teaterfyrværkeri bevilget før den 4. juli 2013 gælder fortsat i den medlemsstat, der har bevilget autorisationen, indtil udløbsdatoen eller indtil den 4. juli 2017, alt efter hvilken dato der indtræder først.

4. Uanset stk. 3 gælder nationale autorisationer med hensyn til pyrotekniske artikler til køretøjer, herunder i form af reservedele, der er bevilget før den 4. juli 2013, indtil udløbsdatoen.

5. Attester udstedt i henhold til direktiv 2007/23/EF forbliver gyldige efter nærværende direktiv.

Artikel 47

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2015 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3, nr. 7), 12), 13) og 15)-22), artikel 4, stk. 1, artikel 5, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 2-9, artikel 9, artikel 10, stk. 2, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12-16, artikel 18-29, artikel 31-35, artikel 37, artikel 38, stk. 1 og 2, artikel 39-42, artikel 45, artikel 46 og bilag I, II og III. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2015.

2. Uanset stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 3. oktober 2013 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme punkt 4 i bilag I. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. De anvender disse love og bestemmelser fra den 4. juli 2013.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

4. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 48

Ophævelse

Direktiv 2007/23/EF, som ændret ved den retsakt, der er anført i bilag IV, del A, ophæves med virkning fra den 1. juli 2015, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn de i bilag IV, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer for direktivet.

Som en undtagelse fra stk. 1 i denne artikel ophæves punkt 4 i bilag I til direktiv 2007/23/EF med virkning fra den 4. juli 2013.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 49

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, artikel 2, artikel 3, nr. 1)-6), 8)-11) og 14), artikel 4, stk. 2, 3 og 4, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1, 3 og 4, artikel 11, stk. 2, artikel 17, 30 og 36, artikel 38, stk. 3, artikel 43 og 44 og bilag IV og V finder anvendelse fra den 1. juli 2015.

Artikel 50

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG I

VÆSENTLIGE SIKKERHEDSKRAV

1. Hver pyroteknisk artikel skal med henblik på maksimal sikkerhed og pålidelighed have de præstationsegenskaber, som fabrikanten har specificeret over for det bemyndigede organ.
2. Hver pyroteknisk artikel skal være konstrueret og fremstillet således, at den kan bortskaffes på sikker vis ved hertil egnede processer, der har minimal indvirkning på miljøet.
3. Hver pyroteknisk artikel skal fungere korrekt, når den anvendes til det formål, som den er beregnet til.

Hver pyroteknisk artikel skal afprøves under realistiske forhold. Hvis dette ikke er muligt i et laboratorium, skal afprøvningen finde sted under de betingelser, hvorunder den pyrotekniske artikel er beregnet til anvendelse.

Følgende oplysninger og egenskaber skal, i det omfang det er relevant, tages i betragtning eller prøves:

- a) udformning, konstruktion og karakteristiske egenskaber, herunder nøjagtig kemisk sammensætning (angivelse af masse og procentdel for de anvendte stoffer) og dimensioner
- b) den pyrotekniske artikels fysiske og kemiske stabilitet i samtlige normale og påregnelige omgivelser
- c) følsomhed over for normal og påregnelig håndtering og transport
- d) kompatibilitet mellem alle bestanddelene hvad angår deres kemiske stabilitet
- e) den pyrotekniske artikels modstandsdygtighed over for fugt, når den skal anvendes under fugtige eller våde forhold, og når dens sikkerhed og pålidelighed kan svækkes af fugt
- f) modstandsdygtighed over for lave og høje temperaturer, når den pyrotekniske artikel skal opbevares eller anvendes ved sådanne temperaturer, og dens sikkerhed eller pålidelighed kan påvirkes i negativ retning ved afkøling eller opvarmning af en bestanddel eller den pyrotekniske artikel som sådan
- g) sikkerhedsanordninger med henblik på at forhindre, at initiering eller antændelse sker i utide eller ved uagtsomhed
- h) passende anvisninger og, om nødvendigt, mærkning vedrørende sikker håndtering, opbevaring, anvendelse (herunder vedrørende sikkerhedsafstand) og destruering
- i) modstandsdygtighed hos den pyrotekniske artikel, dens pakning eller andre komponenter over for forringelse ved normale og påregnelige opbevaringsforhold
- j) specifikation af alle anordninger og alt tilbehør samt betjeningsvejledning, der er en forudsætning for, at den pyrotekniske artikel kan fungere sikkert.

Under transport og ved normal håndtering skal de pyrotekniske artikler indeholde den pyrotekniske blanding, medmindre andet er angivet i fabrikantens vejledning.

4. Pyrotekniske artikler må ikke indeholde andre detonerende eksplosiver end sortkrudt og blitzlyspulver, bortset fra artikler i kategori P1, P2, T2 og fyrværkeri i kategori F4, der opfylder følgende betingelser:
 - a) detonerende eksplosiver kan ikke uden videre udvindes af den pyrotekniske artikel
 - b) for så vidt angår kategori P1: den pyrotekniske artikel kan ikke fungere på detonerende vis eller er ikke konstrueret eller fremstillet til at kunne initiere sekundære eksplosiver
 - c) for så vidt angår kategori F4, T2 og P2: Artiklen er konstrueret og beregnet til ikke at fungere på detonerende vis eller, hvis den er konstrueret til at detonere, er den ikke konstrueret eller fremstillet til at kunne initiere sekundære eksplosiver.

5. De forskellige grupper af pyrotekniske artikler skal som minimum også opfylde følgende krav:

A. Fyrværkeri

1. Fabrikanten tildeler i henhold til artikel 6 det pågældende fyrværkeri en kategori ud fra eksplosivt nettoindhold, sikkerhedsafstand, støjniveau eller lignende. Kategorien skal være klart angivet på etiketten.

a) For fyrværkeri i kategori F1 skal følgende betingelser være opfyldt:

- i) Sikkerhedsafstanden skal være mindst 1 m. Dog kan sikkerhedsafstanden efter omstændighederne være mindre.
- ii) Det maksimale støjniveau må ikke overstige 120 dB (A, imp), eller et tilsvarende støjniveau målt med en anden passende metode ved sikkerhedsafstanden.
- iii) Kategori F1 må ikke omfatte kanonslag med eller uden blitzknald og kanonslagsbatterier med eller uden blitzknald.
- iv) Knaldperler i kategori F1 må ikke indeholde mere end 2,5 mg sølvfulminat.

b) For fyrværkeri i kategori F2 skal følgende betingelser være opfyldt:

- i) Sikkerhedsafstanden skal være mindst 8 m. Dog kan sikkerhedsafstanden efter omstændighederne være mindre.
- ii) Det maksimale støjniveau må ikke overstige 120 dB (A, imp), eller et tilsvarende støjniveau målt med en anden passende metode ved sikkerhedsafstanden.

c) For fyrværkeri i kategori F3 skal følgende betingelser være opfyldt:

- i) Sikkerhedsafstanden skal være mindst 15 m. Dog kan sikkerhedsafstanden efter omstændighederne være mindre.
- ii) Det maksimale støjniveau må ikke overstige 120 dB (A, imp), eller et tilsvarende støjniveau målt med en anden passende metode ved sikkerhedsafstanden.

2. Fyrværkeri må kun fremstilles af materialer, der er forbundet med mindst mulig risiko for personers helbred og for omgivelserne med hensyn til skader forårsaget af fremmedlegemer.

3. Antændelsesmetoden skal klart fremgå eller være angivet på etikette eller vejledning.

4. Fyrværkeri må ikke kunne bevæge sig på uregelmæssig og uforudsigelig vis.

5. Fyrværkeri i kategori F1, F2 og F3 skal være beskyttet mod utilsigtet antænding, enten ved beskyttelseshætte, ved emballagen eller ved den pyrotekniske artikels konstruktion. Fyrværkeri i kategori F4 skal være beskyttet mod utilsigtet antænding ved metoder angivet af fabrikanten.

B. Andre pyrotekniske artikler

1. Pyrotekniske artikler skal være konstrueret således, at de ved normal anvendelse er til mindst mulig risiko for personers helbred eller omgivelserne.

2. Antændelsesmetoden skal klart fremgå eller være angivet på etikette eller vejledning.

3. Pyrotekniske artikler skal være konstrueret således, at de ved utilsigtet antænding er til mindst mulig risiko for personers helbred eller for omgivelserne med hensyn til skader forårsaget af fremmedlegemer.

4. Hvor det er relevant, skal den pyrotekniske artikel fungere korrekt, indtil datoen for seneste anvendelse som angivet af fabrikanten med hensyn til skader forårsaget af fremmedlegemer.

C. Antændelsesanordninger

1. Antændelsesanordninger skal kunne initieres pålideligt og have tilstrækkelig initieringsevne under normale og påregnelige anvendelsesbetingelser.

2. Antændelsesanordninger skal være beskyttet mod elektrostatisk udladning ved normale og påregnelige opbevarings- og anvendelsesbetingelser.

3. Elektriske tændingsmekanismer skal være beskyttet mod elektromagnetiske felter ved normale og påregnelige opbevarings- og anvendelsesbetingelser.
 4. Materialet uden om antændelseslunter skal have en passende mekanisk styrke og skal i tilstrækkelig grad kunne beskytte det eksplosive materiale, når dette udsættes for normal og påregnelig mekanisk spænding.
 5. Oplysninger om brændtider for antændelseslunter skal leveres sammen med den pyrotekniske artikel.
 6. Oplysninger om elektriske tændingsmekanismers elektriske egenskaber (f.eks. brandfri strøm, modstand, osv.) skal leveres sammen med den pyrotekniske artikel.
 7. Ledningerne til elektriske tændingsmekanismer skal i forhold til anvendelsesformålet have tilstrækkelig isolering og mekanisk styrke, og dette gælder også for soliditeten af forbindelsen til tændingsmekanismen.
-

BILAG II

PROCEDURER FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING

MODUL B: EU-typeafprøvning

1. EU-typeafprøvning er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvor et bemyndiget organ undersøger den tekniske konstruktion af en pyroteknisk artikel og sikrer og erklærer, at den tekniske konstruktion af den pyrotekniske artikel opfylder de relevante krav i dette direktiv.
2. EU-typeafprøvning udføres som en vurdering af egnetheden af den pyrotekniske artikels tekniske konstruktion ved undersøgelse af den tekniske dokumentation og den støttedokumentation, der er omhandlet i punkt 3, samt undersøgelse af et prøveeksemplar af hele produktet (kombination af produktionstype og konstruktionstype), der er repræsentativt for den påtænkte produktion.
3. Fabrikanten skal indgive ansøgning om EU-typeafprøvning til et enkelt bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- a) fabrikantens navn og adresse
 - b) en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer.
 - c) den tekniske dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv, og skal indeholde en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af den pyrotekniske artikels konstruktion, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:
 - i) en generel beskrivelse af den pyrotekniske artikel
 - ii) konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
 - iii) de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og oversigter samt af den pyrotekniske artikels funktion
 - iv) en liste over de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt, såfremt disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt, beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv, herunder en liste over andre relevante tekniske specifikationer, som er anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt
 - v) resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser mv.
 - vi) prøvningsrapporter
 - d) prøveeksemplarer, som er repræsentative for den påtænkte produktion. Det bemyndigede organ kan anmode om flere prøveeksemplarer, hvis det er nødvendigt for at gennemføre prøvningsprogrammet
 - e) støttedokumenter, der viser, at den tekniske konstruktion er egnet. I disse støttedokumenter skal nævnes al dokumentation, der er blevet anvendt, særlig hvis de relevante harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt fuldt ud. I støttedokumentationen skal om nødvendigt indgå resultaterne af prøvninger, som er blevet foretaget i overensstemmelse med andre relevante tekniske specifikationer af fabrikantens laboratorium eller af et andet prøvningslaboratorium på hans vegne og ansvar.
4. Det bemyndigede organ skal:
- for den pyrotekniske artikel:
- 4.1. undersøge den tekniske dokumentation og støttedokumentationen for at vurdere, om produktets tekniske konstruktion er egnet

for prøveeksemplaret/prøveeksemplarerne:

- 4.2. kontrollere, at prøveeksemplaret/prøveeksemplarerne er fremstillet i overensstemmelse med den tekniske dokumentation og fastslå, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de pågældende harmoniserede standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med andre relevante tekniske specifikationer uden anvendelse af de relevante bestemmelser i disse standarder
- 4.3. foretage eller lade foretage de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante harmoniserede standarder er blevet anvendt korrekt, hvis fabrikanten har valgt at anvende de løsninger, der er omhandlet heri
- 4.4. foretage eller lade foretage de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de løsninger, fabrikanten har valgt, herunder i andre anvendte relevante tekniske specifikationer, opfylder de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv, hvis fabrikanten har valgt ikke at anvende de løsninger, der er omhandlet i de relevante harmoniserede standarder
- 4.5. aftale med fabrikanten, hvor undersøgelserne og prøvninger skal foretages.

5. Det bemyndigede organ udarbejder en evalueringsrapport om aktiviteterne i henhold til punkt 4 og resultatet af disse. Uden at dette berører det bemyndigede organs ansvar over for de bemyndigende myndigheder, offentliggør det bemyndigede organ ikke indholdet af denne rapport, hverken helt eller delvist, uden fabrikantens samtykke.
6. Hvis typen opfylder de krav i dette direktiv, som finder anvendelse på den pågældende pyrotekniske artikel, udsteder det bemyndigede organ en EU-typeafprøvningsattest til fabrikanten. Denne attest skal indeholde fabrikantens navn og adresse, resultaterne af undersøgelsen, eventuelle betingelser for dens gyldighed og de nødvendige oplysninger til identificering af den godkendte type. Der kan være et eller flere bilag til EU-typeafprøvningsattesten.

EU-typeafprøvningsattesten og bilagene dertil skal indeholde alle relevante oplysninger med henblik på en vurdering af de fremstillede pyrotekniske artiklers overensstemmelse med den undersøgte konstruktion, herunder kontrol under brug.

Hvis typen ikke opfylder de relevante krav i dette direktiv, afviser det bemyndigede organ at udstede en EU-typeafprøvningsattest og oplyser ansøgeren herom og giver en detaljeret begrundelse for afslaget.

7. Det bemyndigede organ skal holde sig ajour med eventuelle ændringer i det generelt anerkendte teknologiske stade, som tyder på, at den godkendte type måske ikke længere opfylder de relevante krav i dette direktiv, og beslutter, om sådanne ændringer kræver yderligere undersøgelser. I bekræftende fald underretter det bemyndigede organ fabrikanten herom.

Fabrikanten skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EU-typeafprøvningsattesten, om enhver ændring af den godkendte type, som kan påvirke den pyrotekniske artikels overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv eller betingelserne for denne attests gyldighed. Sådanne ændringer kræver en tillægsgodkendelse i form af en tilføjelse til den oprindelige EU-typeafprøvningsattest.

8. Hvert bemyndiget organ oplyser sine bemyndigende myndigheder om EU-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne, som det har udstedt eller trukket tilbage, og stiller med jævne mellemrum eller efter anmodning listen over sådanne attester og/eller eventuelle tillæg hertil, der er blevet afvist, suspenderet eller på anden måde begrænset, til rådighed for dets bemyndigende myndigheder.

Hvert bemyndiget organ oplyser de øvrige bemyndigede organer om de EU-typeafprøvningsattester og/eller tillæg hertil, som det har afvist, trukket tilbage, suspenderet eller på anden måde begrænset, og, efter anmodning, om sådanne attester og/eller tillæg hertil, som det har udstedt.

Kommissionen, medlemsstaterne og de øvrige bemyndigede organer kan efter anmodning få tilsendt en kopi af EU-typeafprøvningsattesterne og/eller tillæggene hertil. Efter anmodning kan Kommissionen og medlemsstaterne få tilsendt en kopi af den tekniske dokumentation og resultaterne af de undersøgelser, som det bemyndigede organ har foretaget. Det bemyndigede organ opbevarer et eksemplar af EU-typeafprøvningsattesten, bilagene og tillæggene hertil samt den tekniske dokumentation, herunder den dokumentation, som fabrikanten har indgivet, indtil udløbet af denne attests gyldighedsperiode.

9. Fabrikanten opbevarer et eksemplar af EU-typeafprøvningsattesten, bilagene og tillæggene hertil samt den tekniske dokumentation, så disse dokumenter i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder.

MODUL C2: Typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol plus overvåget produktkontrol med vekslende mellemrum

1. Typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol plus overvåget produktkontrol med vekslende mellemrum er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen beskrevet i EU -typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

2. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at de fremstillede pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeoverensstemmelsesattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

3. Produktkontrol

Et bemyndiget organ, som vælges af fabrikanten, skal foretage eller lade foretage produktkontrol med vekslende mellemrum, der fastsættes af organet, med henblik på at kontrollere kvaliteten af den interne kontrol af pyrotekniske artikel, blandt andet under hensyn til, hvor teknologisk komplekse den pyrotekniske artikel er, og hvor stor produktionsmængden er. Organet udtager en repræsentativ stikprøve af de færdige produkter på stedet, før produktet bringes i omsætning, og denne stikprøve undersøges og underkastes de prøvninger, der er fastsat i de relevante dele af den harmoniserede standard og/eller lignende prøvninger fastsat i af andre relevante tekniske specifikationer med henblik på at kontrollere, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med den godkendte type som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv. Såfremt en stikprøve i sådanne tilfælde ikke lever op til det acceptable kvalitetsniveau, træffer organet de fornødne foranstaltninger.

Formålet med den godkendelseskontrolprocedure, der skal anvendes, er at afgøre, hvorvidt fremstillingsprocessen for den pyrotekniske artikel finder sted inden for acceptable rammer, med henblik på at sikre den pyrotekniske artikels overensstemmelse.

Fabrikanten anbringer på det bemyndigede organs ansvar dennes identifikationsnummer under fremstillingsprocessen.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

4.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt pyroteknisk artikel, som er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten, og som opfylder de relevante krav i dette direktiv.

4.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver produktmodel og opbevarer den, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken pyroteknisk artikel den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

MODUL D: Typeoverensstemmelse på grundlag af kvalitetssikring af fremstillingsprocessen

1. Typeoverensstemmelse på grundlag af kvalitetssikring af fremstillingsprocessen er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

2. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten skal ved fremstilling, kontrol og prøvning af slutprodukter anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem som beskrevet i punkt 3 og skal være underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetsstyringssystem

3.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende pyrotekniske artikler til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

a) fabrikantens navn og adresse

b) en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer.

c) alle relevante oplysninger for den pågældende kategori pyroteknisk artikel

- d) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet
- e) den tekniske dokumentation vedrørende den godkendte type og en kopi af EU-typeafprøvningsattesten.

3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at de pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten samt opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og anvisninger. Dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og protokoller fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvaliteten
- b) de teknikker, fremgangsmåder og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring
- c) de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- d) kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv., samt
- e) hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Det skal anse de elementer i kvalitetsstyringssystemet, som er i overensstemmelse med de relevante specifikationer i den relevante harmoniserede standard, for at opfylde kravene.

Ud over erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrolholdet have mindst ét medlem med erfaring i vurdering på det relevante produktområde og inden for den pågældende produktteknologi og viden om de relevante krav i dette direktiv. Kontrollen skal indbefatte et besøg på fabrikantens anlæg. Kontrolholdet skal gennemgå den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 3.1, litra e), med henblik på at kontrollere fabrikantens evne til at fastslå de relevante krav i dette direktiv og foretage de nødvendige undersøgelser for at sikre, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med disse krav.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af kontrollen og en begrundelse for afgørelsen.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- 3.5. Fabrikanten underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af systemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar.

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten behørigt opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal med henblik på kontrol give det bemyndigede organ adgang til fremstillings-, kontrol-, prøvnings- og lagerfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, navnlig:
 - a) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet

- b) kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger jævnligt kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage produktprøvninger for om nødvendigt at kontrollere, at kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget prøvninger, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring
- 5.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og, på det i punkt 3.1 omhandlede bemyndigede organs ansvar, dette organs identifikationsnummer på hver enkelt pyroteknisk artikel, som er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten, og som opfylder de relevante krav i dette direktiv.
- 5.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver produktmodel og opbevarer den, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken pyroteknisk artikel den vedrører.
- Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.
6. Fabrikanten skal i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, kunne forelægge de nationale myndigheder:
- a) den i punkt 3.1 omhandlede dokumentation
- b) oplysningerne om de i punkt 3.5 omhandlede ændringer som godkendt
- c) de i punkt 3.5, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
7. Hvert bemyndiget organ skal orientere sine bemyndigende myndigheder om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer og med jævne mellemrum eller efter anmodning stille en fortegnelse over afviste, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetsstyringssystemer til rådighed for sine bemyndigende myndigheder.
- Hvert bemyndiget organ skal orientere de andre bemyndigede organer om afviste, suspenderede, tilbagekaldte eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetsstyringssystemer og, efter anmodning, om udstedte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.

MODUL E: Typeoverensstemmelse på grundlag af produktkvalitetssikring

1. Typeoverensstemmelse på grundlag af produktkvalitetssikring af fremstillingsprocessen er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.
2. Fremstillingsvirksomhed
- Fabrikanten skal til slutkontrol og -prøvning af de pågældende pyrotekniske artikler anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem som beskrevet i punkt 3 og skal være underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem
- 3.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende pyrotekniske artikler til et bemyndiget organ efter eget valg.
- Ansøgningen skal indeholde:
- a) fabrikantens navn og adresse
- b) en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer.
- c) alle relevante oplysninger for den pågældende kategori pyroteknisk artikel
- d) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet
- e) den tekniske dokumentation vedrørende den godkendte type og en kopi af EU-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at de pyrotekniske artikler er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og anvisninger. Dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og protokoller fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvaliteten
- b) de undersøgelser og prøvninger, der vil blive foretaget efter fremstillingen
- c) kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- d) metoderne til kontrol af, at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Det skal anse de elementer i kvalitetsstyringssystemet, som er i overensstemmelse med de relevante specifikationer i den relevante harmoniserede standard, for at opfylde kravene.

Ud over erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrolholdet have mindst ét medlem med erfaring i vurdering på det relevante produktområde og inden for den pågældende produktteknologi og viden om de relevante krav dette direktiv. Kontrollen skal indbefatte et besøg på fabrikantens anlæg. Kontrolholdet skal gennemgå den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 3.1, litra e), med henblik på at kontrollere fabrikantens evne til at fastslå de relevante krav i dette direktiv og foretage de nødvendige undersøgelser for at sikre, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med disse krav.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af kontrollen og en begrundelse for afgørelsen.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- 3.5. Fabrikanten underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af systemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten behørigt opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal med henblik på kontrol give det bemyndigede organ adgang til fremstillings-, kontrol-, prøvnings- og lagerfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, navnlig:
- a) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet
 - b) kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger jævnligt kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.

4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage produktprøvninger for om nødvendigt at kontrollere, at kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget prøvninger, en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

5.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og, på det i punkt 3.1 omhandlede bemyndigede organs ansvar, dette organs identifikationsnummer på hver enkelt pyroteknisk artikel, som er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten, og som opfylder de relevante krav i dette direktiv.

5.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver produktmodel og opbevarer den, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken pyroteknisk artikel den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

6. Fabrikanten skal i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, kunne forelægge de nationale myndigheder:

a) den i punkt 3.1 omhandlede dokumentation

b) oplysningerne om de i punkt 3.5 omhandlede ændringer som godkendt

c) de i punkt 3.5, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

7. Hvert bemyndiget organ skal orientere sine bemyndigende myndigheder om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer og med jævne mellemrum eller efter anmodning stille en fortegnelse over afviste, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetsstyringssystemer til rådighed for sine bemyndigende myndigheder.

Hvert bemyndiget organ skal orientere de andre bemyndigede organer om afviste, suspenderede eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer og, efter anmodning, om udstedte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.

MODUL G: Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation

1. Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at den pågældende pyrotekniske artikel, der er omfattet af bestemmelserne i punkt 4, opfylder de relevante krav i dette direktiv.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation og stiller den til rådighed for det i punkt 4 omhandlede bemyndigede organ. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med de relevante krav, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af den pyrotekniske artikels konstruktion, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

a) en generel beskrivelse af den pyrotekniske artikel

b) konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.

c) de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og oversigter samt af den pyrotekniske artikels funktion

d) en liste over de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt, såfremt disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt, beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv, herunder en liste over andre relevante tekniske specifikationer, som er anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt

e) resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser mv., og

f) prøvningsrapporter.

Fabrikanten skal opbevare den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder.

3. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at de fremstillede pyrotekniske artikler opfylder de relevante krav i dette direktiv.

4. Verifikation

Et bemyndiget organ efter fabrikantens valg foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger som fastsat i de relevante harmoniserede standarder og/eller tilsvarende prøvninger fastsat i andre relevante tekniske specifikationer med henblik på at kontrollere, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv. Fines der ikke en sådan harmoniseret standard, afgør det bemyndigede organ, hvilke relevante prøvninger der skal foretages.

Det bemyndigede organ udsteder en overensstemmelsesattest vedrørende de undersøgelser og prøvninger, der er foretaget, og anbringer sit identifikationsnummer på den godkendte pyrotekniske artikel eller lader det anbringe på sit ansvar.

Fabrikanten skal opbevare overensstemmelsesattesterne, så de i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder.

5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

5.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og, på det i punkt 4 omhandlede bemyndigede organs ansvar, dette organs identifikationsnummer på hver enkelt pyroteknisk artikel, som opfylder de relevante krav i dette direktiv.

5.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring og opbevarer den, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken pyroteknisk artikel den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

MODUL H: Overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring

1. Overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende pyrotekniske artikler opfylder de relevante krav i dette direktiv.

2. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten skal ved konstruktion og fremstilling og ved afsluttende kontrol og prøvning af de pågældende pyrotekniske artikler anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetsstyringssystem

3.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende pyrotekniske artikler til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

a) fabrikantens navn og adresse

b) den tekniske dokumentation for en model af hver kategori af pyroteknisk artikel, der påtænkes fremstillet. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

— en generel beskrivelse af den pyrotekniske artikel

— konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.

— de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå disse tegninger og oversigter, og hvordan den pyrotekniske artikel fungerer

— en liste over de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt, såfremt disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt, beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv, herunder en liste over andre relevante tekniske specifikationer, som er anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt

- resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser mv. og
 - prøvningsrapporter
- c) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet
- d) en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er blevet indgivet til et andet bemyndiget organ.

3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at de pyrotekniske artikler opfylder de gældende krav i dette direktiv.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og anvisninger. Dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -protokoller fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktets konstruktion og kvalitet
- b) de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, som vil blive anvendt, og, når de relevante harmoniserede standarder ikke anvendes fuldt ud, de metoder, der vil blive anvendt for at sikre, at de væsentlige krav i dette direktiv vil blive opfyldt
- c) de teknikker, fremgangsmåder og systematiske foranstaltninger vedrørende konstruktionskontrol og konstruktionsverifikation, der vil blive anvendt ved konstruktion af de pyrotekniske artikler, der hører til den omfattede kategori pyroteknisk artikel
- d) de teknikker, fremgangsmåder og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring
- e) de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- f) kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- g) metoderne til kontrol af, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2.

Det skal anse de elementer i kvalitetsstyringssystemet, som er i overensstemmelse med de relevante specifikationer i den relevante harmoniserede standard, for at opfylde kravene.

Ud over erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrolholdet have mindst ét medlem med erfaring i vurdering på det relevante produktområde og inden for den pågældende produktteknologi og viden om de relevante krav i dette direktiv. Kontrollen skal indbefatte et besøg på fabrikantens anlæg. Kontrolholdet skal gennemgå den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 3.1, litra b), med henblik på at kontrollere fabrikantens evne til at fastslå de relevante krav i dette direktiv og foretage de nødvendige undersøgelser for at sikre, at den pyrotekniske artikel er i overensstemmelse med disse krav.

Afgørelsen meddeles fabrikanten.

Meddelelsen skal indeholde resultaterne af kontrollen og begrundelsen for afgørelsen.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- 3.5. Fabrikanten underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af systemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar
 - 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten behørigt opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
 - 4.2. Fabrikanten skal med henblik på kontrol give det bemyndigede organ adgang til konstruktions- fremstillings-, kontrol-, prøvnings- og lagerfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, særlig:
 - a) dokumentation om kvalitetsstyringssystemet
 - b) kvalitetsrapporter som fastsat i konstruktionsdelen af kvalitetsstyringssystemet, f.eks. resultater af analyser, beregninger, prøver osv.
 - c) kvalitetsrapporter som fastsat i produktionsdelen af kvalitetsstyringssystemet, f.eks. kontrolrapporter og prøvningsdata, kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer osv.
 - 4.3. Det bemyndigede organ aflægger jævnligt kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
 - 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger af produkter for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssikringssystemet fungerer effektivt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget prøvninger, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring
 - 5.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og, på det i punkt 3.1 omhandlede bemyndigede organs ansvar, dette organs identifikationsnummer på hver enkelt pyroteknisk artikel, som opfylder de relevante krav i dette direktiv.
 - 5.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver produktmodel og opbevarer den, så den i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken pyroteknisk artikel den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.
6. Fabrikanten skal i ti år efter, at den pyrotekniske artikel er blevet bragt i omsætning, kunne forelægge de nationale myndigheder:
 - a) den i punkt 3.1 omhandlede tekniske dokumentation
 - b) den i punkt 3.1 omhandlede dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - c) oplysningerne om de i punkt 3.5 omhandlede ændringer som godkendt
 - d) de i punkt 3.5, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
7. Hvert bemyndiget organ underretter de bemyndigende myndigheder om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssikringssystemer og stiller med jævne mellemrum eller efter anmodning en fortegnelse over afviste, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetsstyringssystemer til rådighed for sine bemyndigende myndigheder.

Hvert bemyndiget organ skal orientere de andre bemyndigede organer om afviste, suspenderede eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer og, efter anmodning, om udstedte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.

BILAG III

EU-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING (Nr. XXXX) ⁽¹⁾

1. Registreringsnummer, jf. artikel 9:
2. Produkt- parti- eller serienummer:
3. Fabrikantens navn og adresse:
4. Denne overensstemmelseserklæring udstedes på fabrikantens ansvar.
5. Erklæringens genstand (identifikation af produktet, så det kan spores):
6. Genstanden for erklæringen, som beskrevet ovenfor, er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning:
7. Referencer til de relevante anvendte harmoniserede standarder eller til de andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med:
8. Det bemyndigede organ (navn, nummer) har foretaget (beskrivelse af aktiviteten) og udstedt attesten:
9. Supplerende oplysninger:

Underskrevet for og på vegne af:

(udstedelsessted og -dato):

(navn, stilling) (underskrift):

⁽¹⁾ Det er valgfrit, om fabrikanten vil tildele overensstemmelsen et nummer.

BILAG IV

DEL A

Ophævet direktiv med ændring

(jf. artikel 48)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF
(EUT L 154 af 14.6.2007, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012
(EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

Kun artikel 26, stk. 1, litra h)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer

(jf. artikel 48)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Anvendelsesdato
2007/23/EF	4. januar 2010	4. juli 2010 (fyrværkeri i kategori F1, F2 og F3) 4. juli 2013 (fyrværkeri i kategori F4, andre pyrotekniske artikler og teaterfyrværkeri)

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2007/23/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, stk. 1
Artikel 1, stk. 4, litra a)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 4, litra b)	Artikel 2, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 4, litra c)	Artikel 2, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 4, litra d)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 1, stk. 4, litra e)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 4, litra f)	Artikel 2, stk. 2, litra f), og artikel 3, nr. 5)
Artikel 2, nr. 1)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 2, nr. 2), første punktum	Artikel 3, nr. 8)
Artikel 2, nr. 2), andet punktum	Artikel 2, stk. 2, litra g)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 3, nr. 2)
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 3, nr. 3)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 3, nr. 4)
Artikel 2, nr. 6)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 2, nr. 7)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 2, nr. 8)	Artikel 3, nr. 11)
Artikel 2, nr. 9)	Artikel 3, nr. 14)
Artikel 2, nr. 10)	Artikel 3, nr. 6)
—	Artikel 3, nr. 7)
—	Artikel 3, nr. 12)
—	Artikel 3, nr. 13)
—	Artikel 3, nr. 15)-22)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 4, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 4, stk. 2, første afsnit	Artikel 12, stk. 1-9, og artikel 14
Artikel 4, stk. 2, andet afsnit	Artikel 14
Artikel 4, stk. 3	Artikel 13, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 13, stk. 3

Direktiv 2007/23/EF	Dette direktiv
—	Artikel 13, stk. 4
—	Artikel 13, stk. 5
Artikel 4, stk. 4, litra a)	Artikel 8, stk. 2, første afsnit
Artikel 4, stk. 4, litra b)	Artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og artikel 8, stk. 5
—	Artikel 8, stk. 3, 4 og 6-9
—	Artikel 15
—	Artikel 9
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 6, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 6, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 4, stk. 4
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
—	Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 8, stk. 3, første punktum	—
Artikel 8, stk. 3, andet punktum	Artikel 16
Artikel 8, stk. 3, tredje punktum	—
Artikel 8, stk. 4	—
Artikel 9	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 10, stk. 1	Artikel 21 og artikel 30, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 30, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 25 og 26
Artikel 10, stk. 4	Artikel 31, stk. 1
Artikel 10, stk. 5	Artikel 31, stk. 2
Artikel 10, stk. 6	—
—	Artikel 22-24
—	Artikel 27-29
—	Artikel 32-37

Direktiv 2007/23/EF	Dette direktiv
Artikel 11, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 19
Artikel 11, stk. 3	Artikel 19
—	Artikel 20, stk. 2
—	Artikel 20, stk. 3
—	Artikel 20, stk. 4
—	Artikel 20, stk. 5
Artikel 12, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 12, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 12, stk. 4	Artikel 10, stk. 4
Artikel 12, stk. 5	Artikel 10, stk. 5
Artikel 12, stk. 6	—
Artikel 13, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 13, stk. 3	Artikel 11, stk. 3
Artikel 14, stk. 1	Artikel 38, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 38, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 38, stk. 2
Artikel 14, stk. 4	Artikel 38, stk. 2
Artikel 14, stk. 5	Artikel 38, stk. 3
Artikel 14, stk. 6	Artikel 38, stk. 2
Artikel 14, stk. 7	Artikel 38, stk. 2
Artikel 15	Artikel 39, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 39, stk. 1, andet, tredje og fjerde afsnit
—	Artikel 39, stk. 2-8
Artikel 16, stk. 1	Artikel 40, stk. 1, første afsnit
Artikel 16, stk. 2	Artikel 40, stk. 2 og 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 42, stk. 1, litra a)
—	Artikel 40, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 41
—	Artikel 42, stk. 1, litra b)-h), og artikel 42, stk. 2
Artikel 17, stk. 1	Artikel 38, stk. 2
Artikel 17, stk. 2	Artikel 38, stk. 2

Direktiv 2007/23/EF	Dette direktiv
Artikel 18, stk. 1	—
Artikel 18, stk. 2	Artikel 43
Artikel 19	Artikel 44
Artikel 20	Artikel 45
—	Artikel 46, stk. 1
Artikel 21, stk. 1	Artikel 47, stk. 1, første afsnit
Artikel 21, stk. 2	Artikel 47, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 47, stk. 2
Artikel 21, stk. 3	Artikel 47, stk. 3
Artikel 21, stk. 4	Artikel 47, stk. 4
Artikel 21, stk. 5	Artikel 46, stk. 2 og 3
Artikel 21, stk. 6	Artikel 46, stk. 4
—	Artikel 46, stk. 5
—	Artikel 48
Artikel 22	Artikel 49
Artikel 23	Artikel 50
Bilag I, punkt 1	Bilag I, punkt 1
Bilag I, punkt 2	Bilag I, punkt 2
Bilag I, punkt 3	Bilag I, punkt 3
Bilag I, punkt 4, litra a)	Bilag I, punkt 4
Bilag I, punkt 4, litra b)	Bilag I, punkt 4
Bilag I, punkt 5	Bilag I, punkt 5
Bilag II, punkt 1	Bilag II, modul B
Bilag II, punkt 2	Bilag II, modul C2
Bilag II, punkt 3	Bilag II, modul D
Bilag II, punkt 4	Bilag II, modul E
Bilag II, punkt 5	Bilag II, modul G
Bilag II, punkt 6	Bilag II, modul H
Bilag III	Artikel 25
Bilag IV	Artikel 19
—	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU

af 12. juni 2013

om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter mål om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Artiklen fastsætter, at Unionens indsats skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og på principperne om, at en forebyggende indsats er nødvendig, at der skal gribes ind over for miljøskader fortrinsvis ved kilden, og at forurenere skal betale.

(2) Målet med dette direktiv er så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld.

(3) Dette direktiv bør ikke alene gælde for kommende offshore olie- og gasanlæg og -aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

(4) Større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter vil med stor sandsynlighed have ødelæggende og uoprettelige følger for hav- og kystmiljøet samt alvorlige negative indvirkninger på kystsamfundenes økonomi.

(5) Uheldene i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, navnlig uheldet i Den Mexicanske Golf i 2010, har vakt offentlighedens interesse for de risici, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, og har givet anledning til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at disse aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang af offshore olie- og gasaktiviteter og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden i forbindelse hermed i meddelelsen »Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore« den 13. oktober 2010. Europa-Parlamentet vedtog beslutninger om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets konklusioner af 3. december 2010.

(6) De risici, der knytter sig til større offshore olie- og gasuheld, er betydelige. Ved at mindske risikoen for en forurening af offshore farvande bør dette direktiv derfor bidrage til at sikre beskyttelse af havmiljøet og især til at opnå eller bevare en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, et mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽³⁾.

(7) Direktiv 2008/56/EF sigter som et af sine vigtigste formål mod at tage hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet og er hjørnestenen i den integrerede havpolitik. Den politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål om at sikre en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder og med målsætningen om at udvikle en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

- (8) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i medlemsstaternes offshore farvande med en teknologisk udvikling, der giver mulighed for at bore i mere udfordrende omgivelser. Offshore produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder Unionens energiforsyningsikkerhed.
- (9) De nuværende uoverensstemmende og fragmenterede reguleringsrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en fuldt ud tilstrækkelig garanti for, at risikoen for offshore uheld mindskes mest muligt i hele Unionen, og for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker et uheld i medlemsstaternes offshore farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt. Den ansvarlige part bør altid klart kunne identificeres, inden offshore olie- og gasaktiviteter påbegyndes.
- (10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter⁽¹⁾ kan offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen udføres såfremt der først opnås en tilladelse. Den koncessionsgivende myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den koncessionsgivende myndighed, når den undersøger koncessionshaverens tekniske og finansielle kapacitet, også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold. Når medlemsstaterne vurderer den finansielle kapacitet hos enheder, der anmoder om tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF, skal de efterprøve, at sådanne enheder har fremlagt relevante beviser for, at der er blevet eller vil blive truffet passende forholdsregler til at dække erstatningsansvar, som opstår som følge af større uheld.
- (11) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽²⁾ og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.
- (12) Generelle tilladelser i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer koncessionshavere eneret til at efterforske eller producere olie eller gas inden for et givet koncessionsområde, men offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsyningsikkerheden.
- (13) Offshore olie- og gasaktiviteter bør kun udføres af operatører, der er udpeget af koncessionshaverne eller de koncessionsgivende myndigheder. Operatøren kan være en tredjepart eller koncessionshaveren eller en af koncessionshaverne afhængigt af kommercielle ordninger eller nationale administrative krav. Operatøren bør altid være enheden med det primære ansvar for aktiviteterets sikkerhed og bør til enhver tid være kompetent til at handle i den forbindelse. Denne rolle er forskellig afhængigt af, hvilken fase af aktiviteterne koncessionen omfatter. Operatørens rolle er derfor at drive en brønd i efterforskningsfasen og drive et produktionsanlæg i produktionsfasen. Det bør være muligt for operatøren af en brønd i efterforskningsfasen og operatøren af et produktionsanlæg at være samme enhed i et givet koncessionsområde.
- (14) Operatører bør bringe risikoen for større uheld så langt ned som praktisk muligt indtil det punkt, hvor omkostningerne ved yderligere nedbringelse af risikoen ville stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Den praktiske mulighed for risikonedbringelsesforanstaltninger bør overvåges i lyset af ny viden og den teknologiske udvikling. Når det vurderes, om tid, omkostninger og indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, bør der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med de aktiviteter, der udføres.
- (15) Det er vigtigt at sikre, at offentligheden tidligt får en effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende aktiviteter, der potentielt kan få betydelige indvirkninger på miljøet i Unionen. Denne politik er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser som f.eks. FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽³⁾ (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. Artikel 7 i Århuskonventionen kræver offentlig deltagelse i planer og programmer vedrørende miljøet.

⁽¹⁾ EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

- (16) Der findes relevante krav i EU-retsakter vedrørende udviklingen af planer og projekter, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽⁴⁾. Dog er ikke alle efterforskningsmæssige offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af eksisterende EU-krav om offentlig deltagelse. Dette gælder navnlig for beslutningsprocesser, der sigter mod eller kan føre til, at efterforskningsaktiviteter påbegyndes fra et ikke-produktionsanlæg. Sådanne efterforskningsaktiviteter kan dog under visse omstændigheder potentielt have betydelig indvirkning på miljøet, og beslutningsprocessen bør derfor omfattes af offentlig deltagelse som påkrævet i henhold til Århuskonventionen.
- (17) I Unionen findes der allerede eksempler på gode standarder i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Disse anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstat, som har indarbejdet den samlede bedste reguleringspraksis i sin lovgivning om forebyggelse af større uheld eller begrænsning af følgerne for menneskers liv og sundhed og for miljøet. Bedste reguleringspraksis er nødvendig for at levere en effektiv regulering, der sikrer de højeste sikkerhedsstandarder og beskytter miljøet; dette kan opnås bl.a. ved at integrere indbyrdes forbundne funktioner i en kompetent myndighed, som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.
- (18) I overensstemmelse med Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁵⁾ bør arbejdstagere og/eller deres repræsentanter høres om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og kunne tage del i drøftelser af alle spørgsmål om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet. Derudover er bedste praksis i Unionen, at medlemsstaterne formelt indfører høringsmekanismer på et trepartsgrundlag, der omfatter den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter. Et eksempel på en sådan formel høring er ILO-konventionen af 1976 om tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder (nr. 144).
- (19) Medlemsstaterne bør sikre, at den kompetente myndighed har retlige beføjelser og passende ressourcer til at kunne træffe effektive, forholdsvis og gennemsigtige håndhævelsesforanstaltninger, herunder, når det er hensigtsmæssigt, standsning af aktiviteterne i tilfælde af operatørers og ejeres utilfredsstillende sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelse.
- (20) Den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet bør sikres. I den forbindelse viser erfaringerne fra større uheld tydeligt, at tilrettelæggelsen af administrative beføjelser i en medlemsstat kan forebygge interessekonflikter ved hjælp af en klar adskillelse mellem myndighedsfunktioner og dertil knyttede afgørelser vedrørende offshore sikkerhed og miljø og myndighedsfunktioner vedrørende den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer, herunder udstedelse af koncessioner og forvaltning af indtægter. Sådanne interessekonflikter forebygges bedst ved en fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra de funktioner, der vedrører den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer.
- (21) Fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer kan dog være uforholdsmæssig, hvis niveauet for offshore olie- og gasaktiviteter i en medlemsstat er lavt. I et sådant tilfælde forventes den pågældende medlemsstat at indføre de bedst mulige alternative ordninger for at sikre den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet.
- (22) Der er brug for særlovgivning til at tage højde for de større farer i forbindelse med den offshore olie- og gasindustri, navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og redning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet.
- (23) Dette direktiv bør gælde med forbehold af kravene i andre EU-retsakter, især vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽⁶⁾ og direktiv 92/91/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

- (24) En regulering af offshore aktiviteter må nødvendigvis gælde både for aktiviteter, som udføres på faste anlæg og for dem på mobile anlæg, og for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlæggelse.
- (25) Den bedste aktuelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på en målsætningsorienteret tilgang og på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.
- (26) I henhold til bedste praksis i Unionen tilskyndes operatører og ejere til at indføre en effektiv sikkerheds- og miljøpolitik for selskabet og til at sætte den i værk inden for rammerne af et omfattende sikkerheds- og miljøledelsessystem og i en beredskabsplan. Med henblik på at indføre egnede ordninger for forebyggelse af større uheld bør operatører og ejere foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større uheldsscenerier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg, herunder indvirkninger på miljøet som følge af et større uheld. Denne bedste praksis kræver også vurdering af sandsynligheden og konsekvenserne og derfor risikoen for større uheld og også de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge dem, samt de nødvendige foranstaltninger i en beredskabssituation, skulle et større uheld alligevel ske. Risikovurderingerne og ordningerne for forebyggelse af større uheld bør beskrives klart og samles i rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EØF. Arbejdstageerne bør høres i de relevante faser af udarbejdelsen af rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør skulle vurderes grundigt og accepteres af den kompetente myndighed
- (27) Med sigte på at bevare effektiviteten af farebegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større uheld i medlemsstaternes offshore farvande bør rapporten om større farer udarbejdes og om nødvendigt ændres under hensyntagen til alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, flytning af et sådant anlæg inden for den pågældende medlemsstats offshore farvande, større ændringer og endelig nedlæggelse. På samme måde bør rapporten om større farer også udarbejdes under hensyntagen til ikke-produktionsanlæg og ændres om nødvendigt for at tage højde for væsentlige ændringer af anlægget. Intet anlæg bør sættes i drift i medlemsstaternes offshore farvande, medmindre den kompetente myndighed har accepteret den rapport om større farer, operatøren eller ejeren har forelagt den. Den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer bør ikke medføre nogen overdragelse af ansvar for kontrol med større farer fra operatøren eller ejeren til den kompetente myndighed.
- (28) Brøndaktiviteter bør kun foretages med et anlæg, som teknisk er i stand til at kontrollere alle forudsigelige farer på stedet, hvor brønden er placeret, og med hensyn til hvilket der foreligger en accepteret rapport om større farer.
- (29) Ud over at benytte et egnet anlæg bør operatøren udarbejde en detaljeret udformningsplan og en driftsplan tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver brøndaktivitet. Operatøren bør i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen lade foretage en undersøgelse af brøndudformningen udført af en uafhængig sagkyndig. Operatøren bør fremsende en anmeldelse af planerne for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte brøndaktivitet. I denne forbindelse kan medlemsstaterne indføre strengere nationale krav inden påbegyndelsen af en brøndaktivitet.
- (30) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet.
- (31) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes og ejernes gennemførelse af bedste praksis være omfattet af en ordning med uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer i hele anlæggets livscyklus, herunder i tilfælde af produktionsanlæg i udformningsfasen.
- (32) I det omfang, mobile offshore boreenheder befinder sig i transit og skal betragtes som skibe, er de underlagt internationale maritime konventioner, navnlig Solas, Marpol eller de tilsvarende standarder i den gældende version af kodeksen for bygning og udstyring af mobile offshore boreenheder (MODU-koden). Når de befinder sig i transit i offshore farvande, er sådanne mobile offshore boreenheder også underlagt EU-retten vedrørende havnestatskontrol og overholdelse af flagstatens bestemmelser. Dette direktiv er rettet mod sådanne enheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

- (33) Rapporten om større farer bør bl.a. tage højde for miljørisici, herunder også virkningen af klimatiske forhold og klimaforandringer på anlæggenes langsigtede robusthed. Eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med FN-ECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne udfærdiget i Espoo (Finland) den 25. februar 1991. Medlemsstater med offshore farvande, der er inaktive med hensyn til offshore olie- og gasaktiviteter, bør udpege kontaktpunkter for at lette et effektivt samarbejde i den forbindelse.
- (34) Operatører bør øjeblikkeligt underrette medlemsstaterne, såfremt der sker et større uheld, eller at det måske er ved at ske, således at medlemsstaten kan iværksætte en indsats efter omstændighederne. Derfor bør operatører i anmeldelsen medtage egnede og tilstrækkelige oplysninger om, hvor det aktuelle eller umiddelbart forestående uheld er beliggende, hvilket omfang det har, og af hvilken art det er, deres egen indsats og det værste tænkelige scenario for eskalering, herunder grænseoverskridende potentiale.
- (35) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatørerne udarbejde interne beredskabsplaner, der er lokalitetsspecifikke og baseret på de risiko- og fare-scenarier, der er identificeret i rapporten om større farer, forelægge dem for deres kompetente myndighed og opretholde de ressourcer, der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne, når der er behov for dem. For så vidt angår mobile offshore borenheder skal operatørerne sikre, at ejernes interne beredskabsplaner for anlægget om nødvendigt ændres for at kunne finde anvendelse i forhold til den specifikke placering og brøndaktivitetsfarer. Sådanne ændringer bør medtages i anmeldelsen af brøndaktiviteter. Det bør vurderes, om adgangen til beredskabsressourcer er passende i forhold til kapaciteten til at indsætte dem på uheldsstedet. Beredskabsressourcernes parathed og effektivitet bør sikres og testes regelmæssigt af operatørerne. I behørigt begrundede tilfælde kan beredskabsindsatsen baseres på, at beredskabsudstyr, såsom afspærringsanordninger og andre ressourcer, hurtigt transporteres fra fjerntliggende placeringer.
- (36) Bedste globale praksis kræver, at koncessionshaverne, operatørerne og ejerne tager det primære ansvar for at kontrollere de risici, de skaber med deres aktiviteter, herunder aktiviteter, der udføres af entreprenøren på deres vegne, og derfor som led i en selskabspolitik for forebyggelse af større uheld indfører mekanismer og det højeste niveau for selskabsejerskab for at gennemføre denne politik på en konsekvent måde gennem hele organisationen i Unionen og uden for Unionen.
- (37) Ansvarlige operatører og ejere bør forventes at udføre deres aktiviteter i hele verden i overensstemmelse med bedste praksis og standarder. Konsekvent anvendelse af sådan bedste praksis og sådanne standarder bør være obligatorisk i Unionen, og det ville være ønskeligt, at operatører og ejere registreret på en medlemsstats område anvender selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, når de udfører aktiviteter uden for medlemsstaternes offshore farvande i videst muligt omfang inden for rammerne af gældende national lovgivning.
- (38) Selvom det må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at operatører og ejere medtager deres offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i deres dokumenter vedrørende selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.
- (39) Oplysninger om større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen kan hjælpe til en yderligere forståelse af deres potentielle årsager ved bedre at drage lære af centrale erfaringer og ved yderligere at udvikle reguleringsrammerne. Derfor bør alle medlemsstater, herunder inlandsmedlemsstater og medlemsstater med offshore farvande, som ikke har offshore olie- og gasaktiviteter eller koncessionsgivende aktiviteter, kræve rapporter om større uheld, der finder sted uden for Unionen og som involverer selskaber, der er registreret på deres område, og de bør udveksle disse oplysninger på EU-plan. Rapporteringskravene bør ikke hæmme beredskabsindsatsen eller berøre retsforfølgning i tilknytning til et uheld. I stedet bør de fokusere på uheldets relevans for yderligere udvikling af sikkerheden ved offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen.
- (40) Medlemsstaterne bør forvente, at operatører og ejere, når de følger bedste praksis, opbygger et effektivt samarbejde med den kompetente myndighed til støtte for dennes bedste reguleringspraksis og proaktivt sikrer det højeste sikkerhedsniveau, og herunder, når det er nødvendigt, suspenderer aktiviteter, uden at den kompetente myndighed behøver at gribe ind.
- (41) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af midler for fortrolig indberetning af denne type problemer og at beskytte informanter (»whistleblowers«). Skønt medlemsstaterne ingen mulighed har for at håndhæve regler uden for Unionen, bør disse midler gøre det muligt for personer, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, at indberette forhold, der vækker bekymring.
- (42) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles format for

operatørers og ejeres indberetning af data til medlemsstaterne ville gøre operatørernes og ejernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om offshore olie- og gasaktiviteters sikkerhed og ville lette formidlingen af de indvundne erfaringer i forbindelse med større uheld og næsten-uheld.

- (43) For at sikre ensartede betingelser for informationsdeling og for at fremme gennemsigtigheden i offshore olie- og gasssektorens virke bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til formatet og de nærmere vilkår for de oplysninger, der skal udveksles og gøres offentligt tilgængelige. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (44) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter eftersom disse retsakter hovedsagelig er af en rent praktisk art. Derfor vil anvendelsen af undersøgelsesproceduren ikke være berettiget.
- (45) Med henblik på at fremme offentlighedens tillid til autoriteten og integriteten af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen bør medlemsstaterne jævnligt forelægge Kommissionen rapporter om aktiviteter og hændelser. Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenser inden for offshore olie- og gasssektorens sikkerheds- og miljøresultater. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og alle andre medlemsstater, hvis områder eller farvande er berørt, samt den berørte offentlighed, om et større uheld.
- (46) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren og ejeren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem operatører og ejere og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale retsinstrumenter og EU-retten om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.
- (47) Værdien af et samarbejde mellem offshore myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Lignende samarbejdstiltag er blevet oprettet i hele Unionen i en ekspertgruppe, Den Europæiske Unions

Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter ⁽²⁾, hvis opgave er at fremme effektivt samarbejde mellem nationale repræsentanter og Kommissionen, herunder formidling af bedste praksis og operationel erfaring, fastlæggelse af prioriteter for højnelse af standarder og for rådgivning af Kommissionen om reguleringsreformer.

- (48) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større uheld bør gøres mere effektiv ved hjælp af systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og olie- og gasindustrien og ved at dele kompatible beredskabsindsatsmidler, herunder også ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, bør sådanne indsats og planlægninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed («agenturet») nedsat ved forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽³⁾ og Unionens civilbeskyttelsesordning nedsat ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom ⁽⁴⁾. Medlemsstaterne bør også have lov til at anmode om yderligere bistand fra agenturet via Unionens civilbeskyttelsesordning.
- (49) I henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002 blev agenturet oprettet med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Unionen samt sikre bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg.
- (50) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af dette direktiv bør der tages højde for det forhold, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion udgør en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Derfor bør det være en prioritet for Unionen at styrke samordning med tredjelande, som har overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 3, punkt 10, i direktiv 2008/56/EF.
- (51) For så vidt angår Middelhavet blev der sideløbende med dette direktiv iværksat de nødvendige foranstaltninger for at Unionen kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 om etablering af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUT C 18 af 21.1.2012, s. 8).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæiskagentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden ⁽¹⁾ («offshore protokollen») til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet («Barcelonakonventionen»), som blev indgået ved Rådets afgørelse 77/585/EØF ⁽²⁾.

- (52) De arktiske farvande er et særlig vigtigt nabohavmiljø for Unionen og spiller en vigtig rolle for at modvirke klimaforandringer. På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, idet der tages hensyn til risikoen for større uheld og behovet for en effektiv beredskabsindsats. Medlemsstater, der er medlem af Det Arktiske Råd, opfordres til aktivt at arbejde for de højeste standarder med hensyn til miljø sikkerhed i dette sårbare og enestående økosystem, f.eks. ved hjælp af internationale instrumenter vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med olieforurening af havet i det arktiske område, og ved hjælp af arbejdet i bl.a. den taskforce, som er oprettet af Det Arktiske Råd, og Det Arktiske Råds eksisterende retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter.
- (53) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på risikovurdering og tage hensyn til rapporterne om større farer for de anlæg, der er placeret i de berørte offshore farvande. Medlemsstaterne bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehandtering som forberedt af Kommissionen.
- (54) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og ejeren og et tæt samarbejde med medlemsstaternes beredskabsorganisationer, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. En sådan indsats omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes straks, så der går mindst mulig information og færrest mulige beviser tabt. Efter en nødsituation bør medlemsstaterne drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.
- (55) Det er meget vigtigt, at alle relevante oplysninger, herunder de tekniske data og parametre, er tilgængelige for den senere undersøgelse. Medlemsstaterne bør sikre,

at relevante oplysninger indsamles under olie- og gasaktiviteterne, og at relevante oplysninger i tilfælde af et større uheld sikres, og at indsamlingen af oplysninger intensiveres hensigtsmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af passende tekniske hjælpemidler for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

- (56) Dette direktiv bør omfatte virksomme, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for krænkelse for at sikre en effektiv gennemførelse af kravene i direktivet.
- (57) For at tilpasse visse bilag til at omfatte supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af de tekniske fremskridt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af kravene i visse bilag til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (58) Definitionen af skade på vandmiljøet i direktiv 2004/35/EF bør ændres for at sikre, at koncessionshaveres ansvar i henhold til nævnte direktiv gælder for medlemsstaternes havområder som defineret i direktiv 2008/56/EF.
- (59) Mange bestemmelser i dette direktiv er ikke relevante for indlandsmedlemsstater, dvs. Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet. Det er ikke desto mindre ønskeligt, at disse medlemsstater støtter principperne og de høje standarder, der findes i EU-retten for sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, i deres bilaterale kontakter med tredjelande og med relevante internationale organisationer.
- (60) Ikke alle medlemsstater med offshore farvande tillader offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Disse medlemsstater giver ikke tilladelser til eller forebygger større uheld i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil derfor være en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis disse medlemsstater skulle gennemføre og implementere alle bestemmelser i dette direktiv. Uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kan imidlertid påvirke deres kyster. Derfor bør disse medlemsstater bl.a. være parate til at reagere på og efterforske i tilfælde af større uheld og bør samarbejde gennem kontaktpunkter med andre berørte medlemsstater og med relevante tredjelande.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 17. december 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af undersøgelse og udnyttelse af kontinentalsoklen og af havbunden og dennes undergrund (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.

- (61) I kraft af deres geografiske placering er indlandsmedlemsstater hverken involveret i at koncessionere eller forebygge større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, eller potentielt berørt af sådanne uheld i andre medlemsstaters offshore farvande. De bør derfor ikke forpligtes til at gennemføre størstedelen af bestemmelserne i dette direktiv. Beskæftiger et selskab, som er registreret i en indlandsmedlemsstat, sig selv eller via datterselskaber med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, bør den pågældende medlemsstat anmode selskabet om at udarbejde en rapport om uheld, der forekommer ved sådanne aktiviteter, som kan udveksles på EU-plan, for at alle interesserede parter i Unionen kan drage nytte af erfaringerne fra sådanne uheld.
- (62) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed større uheld kan forebygges og deres virkninger begrænses.
- (63) Operatørerne bør sikre, at de har adgang til tilstrækkelige fysiske, menneskelige og finansielle midler til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld. Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopuljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af større uheld, bør Kommissionen imidlertid foretage yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger. Dette kan omfatte en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at indføre en gensidig erstatningsordning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater, om nødvendigt ledsaget af forslag.
- (64) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, og at sådanne standarder gælder for offshore anlæg i medlemsstaternes offshore farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør derfor foretage yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter.
- (65) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af minimumskrav for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.
2. Dette direktiv berører ikke EU-lovgivning vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.
3. Dette direktiv berører ikke direktiv 94/22/EF, 2001/42/EF, 2003/4/EF ⁽¹⁾, 2003/35/EF, 2010/75/EU ⁽²⁾ og 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »større uheld«: i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur:
 - a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
 - b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilknyttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
 - c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilknyttet infrastruktur

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).
- Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemandedt
- 2) »offshore«: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusiv økonomiske zone eller på dens kontinental-sokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention
- 3) »offshore olie- og gasaktiviteter«: alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden
- 4) »risiko«: kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse
- 5) »operatør«: den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner
- 6) »egnet«: rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien
- 7) »enhed«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer
- 8) »acceptabel« i forbindelse med en risiko: et risikoniveau, for hvilket tid, omkostninger eller indsats i forbindelse med en nedbringelse heraf vil stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Når det vurderes, om tid, omkostninger eller indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, skal der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med virksomheden
- 9) »koncession«: en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF
- 10) »koncessionsområde«: det geografiske område, der er omfattet af koncessionen
- 11) »koncessionshaver«: indehaveren eller fælles indehavere af en koncession
- 12) »entreprenør«: enhver enhed, der har indgået kontrakt med operatøren eller ejeren om at udføre specifikke opgaver på operatørens eller ejerens vegne
- 13) »koncessionsgivende myndighed«: den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF
- 14) »kompetent myndighed«: den offentlige myndighed, der er udnævnt i henhold til dette direktiv, og som er ansvarlig for de opgaver, der er pålagt den i dette direktiv. Den kompetente myndighed kan bestå af et eller flere offentlige organer
- 15) »efterforskning«: boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter
- 16) »produktion«: offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilknyttet infrastruktur
- 17) »ikke-produktionsanlæg«: andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas
- 18) »offentligheden«: en eller flere enheder og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
- 19) »anlæg«: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore borenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

- 20) »produktionsanlæg«: anlæg, der anvendes til produktion
- 21) »tilsluttede infrastruktur«: inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn:
- a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget
- b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget
- c) ethvert tilsluttet rørledningssystem
- 22) »accept« i forbindelse med rapporten om større farer: den kompetente myndigheds skriftlige fremsendelse til operatøren eller ejeren af meddelelse om, at rapporten, hvis den gennemføres som beskrevet deri, opfylder kravene i dette direktiv. Accept medfører ingen overførsel af ansvar for styring af større farer til den kompetente myndighed
- 23) »større fare«: en situation, der har potentiale til at føre til et større uheld
- 24) »brøndaktivitet«: enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd
- 25) »kombineret drift«: en aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører det eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerhedsrisikoen for personer eller beskyttelsen af miljøet på et, flere eller alle anlæg
- 26) »sikkerhedszone«: et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, som medlemsstaten har udpeget
- 27) »ejer«: en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg
- 28) »intern beredskabsplan«: en plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til kravene i dette direktiv, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter
- 29) »uafhængig verifikation«: en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en enhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den enhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer
- 30) »væsentlig ændring«:
- a) i tilfælde af en rapport om større farer en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige rapport blev accepteret, herunder bl.a. fysiske forandringer, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i driftsledelsen
- b) i tilfælde af anmeldelse af brøndaktiviteter eller kombineret drift en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige anmeldelse blev indgivet, herunder bl.a. fysiske forandringer, udskiftning af et anlæg med et andet, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i ledelsen af driften
- 31) »påbegyndelse af aktiviteterne«: det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til
- 32) »beredskabseffektivitet ved olieudslip«: effektiviteten af beredskabssystemer for udslip, når der reageres på et olieudslip på grundlag af en analyse af frekvensen, varigheden og tidsbestemmelsen af miljøforhold, som kan forhindre en indsats. Vurderingen af beredskabseffektivitet ved olieudslip udtrykkes som en procentdel af den tid, hvor sådanne forhold ikke er til stede, og omfatter en beskrivelse af driftsbegrænsningerne på de berørte anlæg som et resultat af denne vurdering
- 33) »sikkerheds- og miljøkritiske elementer«: dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af et større uheld, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til et større uheld
- 34) »trepartshøring«: en formel ordning for at muliggøre dialog og samarbejde mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter
- 35) »industri«: enheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af dette direktiv, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter

36) »ekstern beredskabsplan«: en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som medlemsstaterne stiller til rådighed

37) »større miljøhændelse«: en hændelse, som får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 2004/35/EF.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 3

Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører sikrer, at alle egnede foranstaltninger træffes for at forebygge større uheld som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at det var entreprenørers handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større uheld, ikke fritager operatørerne fra deres opgaver i medfør af dette direktiv.

3. I tilfælde af et større uheld, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne træffer alle egnede foranstaltninger for at begrænse dets virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.

4. Medlemsstaterne kræver, at operatørerne sikrer, at offshore olie- og gasaktiviteter udføres på grundlag af systematisk risikostyring, således at de resterende risici ved større uheld for mennesker, miljøet og offshore anlæg er acceptable.

Artikel 4

Sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig dette direktiv.

2. I særdeleshed, når der foretages en vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet, tages behørigt hensyn til følgende:

a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF

b) den relevante fase af de offshore olie- og gasaktiviteter

c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret.

d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere på passende vis forelægger dokumentation for teknisk og finansiell kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Medlemsstaterne vurderer, hvorvidt de i første afsnit omhandlede bestemmelser er fyldestgørende med henblik på at fastslå, hvorvidt ansøgeren råder over tilstrækkelige finansielle midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet i henhold til første afsnit.

Medlemsstaterne indfører som et minimum procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren opretholder en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren udpeger operatøren. Når operatøren skal udpeges af koncessionshaveren, underrettes den koncessionsgivende myndighed om udpegelsen på forhånd. I sådanne tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelse mod udpegelsen af operatøren. Når der gøres en sådan indsigelse, kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren udpeger en egnede alternativ operatør eller påtager sig operatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv.

5. Koncessionsprocedurene for offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med et givent koncessionsområde tilrettelægges på en sådan måde, at medlemsstaten kan tage hensyn til de oplysninger, der er indsamlet som resultat af efterforskningen, inden produktionen går i gang.

6. Når der foretages en vurdering af de tekniske og finansielle kapaciteter, som en ansøger om en koncession har, lægges der særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽¹⁾, særlige beskyttede områder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle⁽²⁾ og beskyttede havområder som aftalt af Unionen eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af de internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

Artikel 5

Offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforsknings virkninger på miljøet

1. Boringen af en efterforskningsbrønd fra et ikke-produktionsanlæg påbegyndes kun, hvis medlemsstatens relevante myndigheder forinden har sikret, at der er iværksat tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU alt efter omstændighederne.

2. Når der ikke er iværksat offentlig deltagelse i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der træffes følgende foranstaltninger:

a) offentligheden informeres ved offentlige meddelelser eller andre egnede midler såsom elektroniske medier om, hvor det planlægges at tillade efterforskningsaktiviteter

b) den berørte offentlighed identificeres, herunder den del af offentligheden, som er berørt af eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i afgørelsen om at tillade efterforskningsaktiviteter, herunder relevante ikke-statslige organisationer, f.eks. de organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og andre relevante organisationer

c) relevante oplysninger om sådanne planlagte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningstagningen og om, hvem kommentarer eller spørgsmål kan rettes til

d) offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig står åbne, inden der træffes afgørelser om at tillade efterforskning

e) når de i litra d) omhandlede afgørelser træffes, tages der behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse, og

f) den berørte medlemsstat oplyser omgående offentligheden, efter at have behandlet dens kommentarer og udtalelser, om de afgørelser, der er truffet, og om begrundelserne herfor og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.

Der fastsættes rimelige tidsrammer, således at der er tilstrækkelig tid til hver af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på områder, der var omfattet af en koncession, inden den 18. juli 2013.

Artikel 6

Offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at produktionsanlæg og tilknyttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4.

2. Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren sikrer, at operatøren har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for koncessionens rammer.

3. Under alle olie- og gasaktiviteter kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

4. Beslutter den kompetente myndighed, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til dette direktiv, underrettes den koncessionsgivende myndighed herom. Den koncessionsgivende myndighed underretter herefter koncessionshaveren herom, og koncessionshaveren skal tage ansvaret for udførelsen af de pågældende forpligtelser og straks foreslå den koncessionsgivende myndighed en anden operatør.

5. Medlemsstaterne sikrer, at aktiviteter, der knytter sig til produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg, ikke påbegyndes eller fortsættes, før den kompetente myndighed har accepteret rapporten om større farer i overensstemmelse med dette direktiv.

6. Medlemsstaterne sikrer, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før rapporten om større farer for de involverede anlæg er blevet accepteret i overensstemmelse med dette direktiv. Derudover må sådanne aktiviteter ikke påbegyndes eller fortsættes, hvis der ikke er indgivet en anmeldelse af brøndaktiviteter eller en anmeldelse af kombineret drift i henhold til henholdsvis artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod en anmeldelses indhold.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone.

Dette forbud finder dog ikke anvendelse på et fartøj, der sejler ind eller opholder sig i sikkerhedszonen:

- a) i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen
- b) for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra ethvert anlæg i sikkerhedszonen
- c) for at inspicere ethvert anlæg eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til medlemsstatens bemyndigelse
- d) i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom
- e) på grund af uvejr
- f) fordi det er i havsnød, eller
- g) hvis operatøren, ejeren eller medlemsstaten, hvori sikkerhedszonen befinder sig, har givet sit samtykke.

8. Medlemsstaterne udarbejder en mekanisme til effektiv deltagelse i trepartskonsultationer mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter om formuleringen af standarder og politikker vedrørende forebyggelse af større uheld.

Artikel 7

Erstatningsansvar for miljøskader

Uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til direktiv 2004/35/EF, sikrer medlemsstaterne, at koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i nævnte direktiv forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Artikel 8

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for følgende myndighedsfunktioner:

- a) at vurdere og acceptere rapporter om større farer, vurdere designanmeldelser og vurdere anmeldelser af brøndaktiviteter eller kombineret drift samt øvrige lignende dokumenter, som indgives til den
- b) at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger
- c) at rådgive andre myndigheder eller organer, herunder den koncessionsgivende myndighed
- d) at udarbejde årlige planer i overensstemmelse med artikel 21
- e) at udarbejde rapporter
- f) at samarbejde med de kompetente myndigheder eller kontaktpunkter i henhold til artikel 27.

2. Medlemsstaterne sikrer til enhver tid, at den kompetente myndighed er uafhængig og objektiv, når den udfører sine myndighedsfunktioner, og navnlig med hensyn til stk. 1, litra a), b) og c). I overensstemmelse hermed forebygges interessekonflikter mellem på den ene side den kompetente myndighedsfunktioner og på den anden side myndighedsfunktionerne vedrørende den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

3. For at opfylde målene i stk. 2 kræver medlemsstaterne, at den kompetente myndigheds funktioner udføres inden for en myndighed, der er uafhængig af alle medlemsstatens opgaver i forbindelse med den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

Er det samlede antal normalt bemandede anlæg på under seks, kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at anvende stk. 3, første afsnit. En sådan beslutning træffes med forbehold af dens forpligtelser i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne stiller en beskrivelse af, hvordan den kompetente myndighed er organiseret, til rådighed for offentligheden, herunder hvorfor de har etableret den kompetente myndighed på en sådan måde, og hvordan de har sikret, at myndighedsfunktionerne i stk. 1 udføres, og forpligtelserne i stk. 2 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Disse ressourcer skal svare til medlemsstaternes omfang af offshore olie- og gasaktiviteter.

6. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med hensigtsmæssige EU-agenturer eller andre egnede organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for den kompetente myndighed, når den udfører sine myndighedsfunktioner. For så vidt angår dette stykke anses et organ for uegnet, hvis dets objektivitet kan blive bragt i fare på grund af interessekonflikter.

7. Medlemsstaterne kan indføre mekanismer, i henhold til hvilke de finansielle omkostninger for den kompetente myndighed ved udførelsen af sine opgaver i henhold til dette direktiv kan dækkes af koncessionshavere, operatører eller ejere.

8. Når den kompetente myndighed består af mere end et organ, gør medlemsstaterne alt, hvad de kan, for at undgå duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem. Medlemsstaterne kan udpege et af organerne til at være det ledende organ med ansvar for at koordinere de myndighedsfunktioner, der er pålagt i henhold til dette direktiv, og for at aflægge rapport til Kommissionen.

9. Medlemsstaterne gennemgår den kompetente myndigheds aktiviteter og træffer alle nødvendige foranstaltninger til forbedring af dens effektivitet i forbindelse med udførelse af myndighedsfunktionerne i stk. 1.

Artikel 9

Den kompetente myndigheds funktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) handler uafhængigt af politikker, myndighedsafgørelser eller andre overvejelser, der ikke vedrører dens opgaver i henhold til dette direktiv
- b) præciserer omfanget af sine ansvarsområder og operatørens og ejerens ansvar for kontrollen med risikoen for større uheld i henhold til dette direktiv
- c) udarbejder en politik, en proces og procedurer for grundig vurdering af rapporter om større farer og anmeldelser, som indgives i henhold til artikel 11 samt tilsyn med overholdelse af dette direktiv i medlemsstatens jurisdiktion, herunder inspektion, undersøgelse og håndhævelsesforanstaltninger
- d) gør politikken, processen og procedurerne i henhold til litra c) tilgængelige for operatører og ejere og gør sammenfatninger heraf tilgængelige for offentligheden
- e) hvor det er nødvendigt, forbereder og gennemfører koordinerede eller fælles procedurer med andre myndigheder i medlemsstaten for at påtage sig opgaverne i henhold til dette direktiv, og
- f) baserer sin politik, organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 10

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds opgaver

1. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA, herefter »agenturet«) yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig bistand i overensstemmelse med sit mandat i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002.

2. Inden for rammerne af dets mandat skal agenturet:

- a) bistå Kommissionen og den berørte medlemsstat, når den anmoder herom, med at påvise og overvåge omfanget af et olie- eller gasudslip
- b) bistå medlemsstaterne, når de anmoder herom, med at forberede og gennemføre eksterne beredskabsplaner, især når der forekommer grænseoverskridende virkninger inden for og uden for medlemsstaternes offshore farvande
- c) sammen med medlemsstaterne og operatørerne udarbejde et katalog over tilgængelige beredskabsudstyr og -tjenester på grundlag af medlemsstaternes eksterne og interne beredskabsplaner.

3. Agenturet kan, hvis det anmodes om det:
- bistå Kommissionen med at vurdere medlemsstaternes eksterne beredskabsplaner for at kontrollere, hvorvidt planerne er i overensstemmelse med dette direktiv
 - evaluere øvelser, der har det at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænser og på EU-plan som fokus.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG UDFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 11

Dokumenter, der skal forelægges vedrørende udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter

- Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren forelægger følgende dokumenter for den kompetente myndighed:
 - selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 og 5
 - sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der gælder for anlæget, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 5
 - hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg, en designanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 1
 - en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning i overensstemmelse med artikel 17
 - en rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
 - i tilfælde af en væsentlig ændring eller demontering af et anlæg, en ændret rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
 - den interne beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 14 og 28
 - i tilfælde af en brøndaktivitet en anmeldelse af den pågældende brøndaktivitet og oplysninger om den pågældende brøndaktivitet i overensstemmelse med artikel 15
 - i tilfælde af en kombineret aktivitet en anmeldelse af kombineret drift i overensstemmelse med artikel 16

j) i tilfælde af et eksisterende produktionsanlæg, som skal flyttes til en ny driftsplacering, en flytningsanmeldelse i overensstemmelse med bilag I, del 1

k) ethvert andet relevant dokument, som den kompetente myndighed anmoder om.

2. De dokumenter, der skal forelægges i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og g), indgår i den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer. Brøndoperatørens selskabspolitik for forebyggelse af større uheld skal, hvis ikke tidligere indgivet, indgå sammen med anmeldelsen af brøndaktiviteter, der skal indgives i henhold til stk. 1, litra h).

3. Den designanmeldelse, der er påkrævet i henhold til stk. 1, litra c), indgives til den kompetente myndighed inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, inden den påtænkte forelæggelse af rapporten om større farer for den planlagte aktivitet. Den kompetente myndighed skal reagere på designanmeldelsen med bemærkninger, der skal tages i betragtning i rapporten om større farer.

4. Skal et eksisterende produktionsanlæg bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, underretter operatøren den kompetente myndighed skriftligt herom inden den dato, hvor produktionsanlægget planlægges ført ind i eller ud af medlemsstatens offshore farvand.

5. Den flytningsanmeldelse, der kræves i henhold til stk. 1, litra j), indgives til den kompetente myndighed på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan til, at operatøren kan tage hensyn til forhold, som den kompetente myndighed måtte fremføre under udarbejdelsen af rapporten om større farer.

6. Sker der en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen inden forelæggelsen af rapporten om større farer, underrettes den kompetente myndighed om den ændring så hurtigt som muligt.

7. Den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer forelægges for den kompetente myndighed inden for en frist, der fastlægges af den kompetente myndighed, og som er inden den planlagte påbegyndelse af aktiviteterne.

Artikel 12

Rapport om større farer for et produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren udarbejder en rapport om større farer for et produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal indeholde de i bilag I, del 2 og 5, omhandlede oplysninger og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser af forberedelsen af rapporten om større farer for et produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 2, punkt 3.

3. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.

4. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer kan accepteres, sikrer medlemsstaterne, at operatøren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

5. Skal der foretages ændringer af et produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast produktionsanlæg, udarbejder operatøren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for produktionsanlægget.

7. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 13

Rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren udarbejder en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag I, del 3 og 5, og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 3, punkt 2.

3. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg kan accepteres, kræver

medlemsstaterne, at ejeren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

4. Skal der foretages ændringer af et ikke-produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast ikke-produktionsanlæg, udarbejder ejeren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6, punkt 1, 2 og 3.

5. For så vidt angår et fast ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det stationære ikke-produktionsanlæg.

6. For så vidt angår et mobilt ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det mobile ikke-produktionsanlæg.

7. Rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af ejeren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 14

Interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne eller, i givet fald, ejere udarbejder interne beredskabsplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g). Planerne udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28 under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større uheld, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste rapport om større farer. Planen omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den anmeldelse af brøndaktiviteterne, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h). Skal den interne beredskabsplan ændres på grund af særlige forhold for eller placeringen af brønden, sikrer medlemsstaterne, at brøndoperatøren forelægger den ændrede interne beredskabsplan, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf, for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af brøndaktiviteterne.

3. Skal et ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre kombineret drift, ændres den interne beredskabsplan til at omfatte den kombinerede drift og forelægges for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af den kombinerede drift.

Artikel 15

Anmeldelse af og oplysninger om brøndaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forbereder anmeldelsen, der skal indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra h). Den skal forelægges inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, der ligger forud for påbegyndelsen af brøndaktiviteten. Denne anmeldelse af brøndaktiviteter skal indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter i overensstemmelse med bilag I, del 4. Dette omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger, før brøndaktiviteterne påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at aktiviteterne påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren inddrager den uafhængige verifikator i planlægningen og udarbejdelsen af en væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne i henhold til artikel 17, stk. 4, litra b), og at denne straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forelægger rapporter om brøndaktiviteter for den kompetente myndighed i overensstemmelse med kravene i bilag II. Rapporterne forelægges med ugentlige intervaller begyndende på den dag, hvor brøndaktiviteterne påbegyndes, eller med intervaller, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Artikel 16

Anmeldelse af kombineret drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab udarbejder anmeldelsen, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i). Anmeldelsen skal indeholde de i bilag I, del 7, omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at en af de berørte operatører indgiver anmeldelsen af den kombinerede drift til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, inden den kombinerede drift påbegyndes.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, passende foranstaltninger, før den kombinerede drift påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at driften påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den operatør, der indgav anmeldelsen, straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

Artikel 17

Uafhængig verifikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere fastsætter ordninger for uafhængig verifikation, og at de udarbejder en beskrivelse af sådanne ordninger, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), og som skal indgå i det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Beskrivelsen skal indeholde de i bilag I, del 5, omhandlede oplysninger.

2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

3. Udvælgelsen af en uafhængig verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation skal opfylde kriterierne i bilag V.

4. Ordningerne for uafhængig verifikation indføres:

a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, som beskrevet i rapporten om større farer, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten

b) i forbindelse med anmeldelser af brøndaktiviteter for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

5. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere reagerer på og træffer passende foranstaltninger på grundlag af den uafhængige verifikators rådgivning.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at rådgivning fra den uafhængige verifikator i henhold til stk. 4, litra a), og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag af sådan rådgivning, stilles til rådighed for den kompetente myndighed og opbevares af operatøren eller ejeren i en periode på seks måneder efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

7. Medlemsstaterne kræver, at brøndoperatører sikrer, at den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b), og at deres foranstaltninger som reaktion på disse resultater og bemærkninger fremgår af anmeldelsen af brøndaktiviteterne udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15.

8. For et produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden designet færdiggøres. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes i medlemsstaternes offshore farvande.

Artikel 18

Den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) forbyder drift af eller påbegyndelse af aktiviteter på ethvert anlæg eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis de foreslåede foranstaltninger i rapporten om større farer til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af større uheld eller anmeldelserne af brøndaktiviteter eller kombineret drift forelagt i henhold til artikel 11, stk.1, litra h) eller i), henholdsvis anses for at være utilstrækkelige til at opfylde kravene fastsat i dette direktiv
- b) i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerhed og miljøbeskyttelse bringes i fare, afkorter det tidsinterval, der er påkrævet mellem indgivelsen af rapporten om større farer eller andre dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 11, og påbegyndelsen af aktiviteterne
- c) kræver, at operatøren træffer sådanne hensigtsmæssige foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, stk. 1
- d) når artikel 6, stk. 4, finder anvendelse, træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed
- e) har beføjelser til at kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en beslutning, jf. artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), eller af ændringer i anmeldelser indgivet i henhold til artikel 11, at dette direktivs krav ikke opfyldes, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktivitetens eller anlægs sikkerhed.

KAPITEL IV

POLITIK FOR FOREBYGGELSE

Artikel 19

Operatørers og ejeres forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som beskriver deres selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og sikrer, at den implementeres for alle deres offshore olie- og gasaktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer, at politikken fungerer effektivt. Dokumentet skal indeholde de i bilag I, del 8, omhandlede oplysninger.

2. I selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld tages der højde for operatørens primære ansvar for bl.a. at begrænse risiciene for et større uheld som følge af operatørens aktiviteter og for hele tiden at forbedre kontrollen med disse risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som fastlægger deres sikkerheds- og miljøledelsessystemer, og som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Dokumentet skal indeholde en beskrivelse af de:

- a) organisatoriske procedurer for kontrol med større farer
- b) procedurer for udarbejdelse og forelæggelse af rapporter om større farer, og i givet fald andre dokumenter i henhold til dette direktiv, og
- c) ordninger for uafhængig verifikation fastsat i henhold til artikel 17.

4. Medlemsstaterne skaber mulighed for, at operatører og ejere kan bidrage til mekanismer for effektive treparts-konsultationer som fastsat i henhold til artikel 6, stk. 8. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der redegøres for en operatørs og en ejers tilsagn om sådanne mekanismer i selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

5. Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld og sikkerheds- og miljøledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 8 og 9, og bilag IV. Følgende betingelser finder anvendelse:

- a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld skal foreligge skriftligt og fastlægge de overordnede mål for og procedurer til at kontrollere risikoen for et større uheld og klarlægge, hvordan disse mål opnås og procedurer får virkning på selskabsniveau

b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet skal indgå i operatørens eller ejerens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder eller ajourfører en fuldstændig opgørelse over udstyr til beredskabsindsats, der er relevant for deres offshore olie- og gasaktiviteter.

7. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere i samråd med den kompetente myndighed og ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, jf. artikel 27, stk. 1, udarbejder og reviderer standarder og retningslinjer for bedste praksis inden for kontrol af større farer gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter, og at de som minimum følger retningslinjerne i bilag VI.

8. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at deres dokument om selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, jf. stk. 1, også omfatter deres produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for Unionen.

9. Medfører en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller øger risikoen for et større uheld væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren træffer egnede foranstaltninger, som, hvis det skønnes nødvendigt, kan omfatte en suspension af den relevante aktivitet, indtil faren eller risikoen er bragt under tilstrækkelig kontrol. Træffes sådanne foranstaltninger, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren underretter den kompetente myndighed herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.

10. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne, når det er hensigtsmæssigt, træffer egnede foranstaltninger til at anvende passende tekniske midler eller procedurer for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

Artikel 20

Offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der er registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til dem i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i.

2. På anmodning om en rapport, jf. nærværende artikels stk. 1, præciserer den relevante medlemsstat de krævede oplysninger nærmere. Sådanne rapporter udveksles i overensstemmelse med

artikel 27, stk. 1. Medlemsstater, der hverken har en kompetent myndighed eller et kontaktpunkt, forelægger Kommissionen de rapporter, der modtages.

Artikel 21

Sikring af overholdelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne overholder de foranstaltninger, der er fastsat i rapporten om større farer og i de planer, der er omhandlet i anmeldelsen af brøndaktiviteter og anmeldelsen af kombineret drift, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), h) og i) henholdsvis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for effektivt tilsyn, herunder inspektioner af større farer på grundlag af risikostyring og med særlig vægt på overholdelse af rapporten om større farer og andre dokumenter, der forelægges i henhold til artikel 11. Planernes effektivitet gennemgås med regelmæssige mellemrum, og den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger til forbedring heraf.

Artikel 22

Fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer:

a) for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder, og

b) for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.

2. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere informerer deres egne ansatte og entreprenører tilknyttet aktiviteten og deres ansatte om de nærmere detaljer af de nationale procedurer for den i stk. 1 omhandlede mekanisme, og sørger for, at der findes en henvisning til fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere som minimum forelægger de oplysninger, der er beskrevet i bilag IX, for den kompetente myndighed.

2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2.

Artikel 24

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i bilag IX.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne data på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2. Det fælles offentliggørelsesformat gør det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes praksis i henhold til nærværende artikel og artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, omhandlede oplysninger.

2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 23 og for offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 24.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Undersøgelse efter et større uheld

1. Medlemsstaterne indleder grundige undersøgelser af større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion.

2. En sammenfatning af resultaterne i henhold til stk. 1 stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens

afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, efter de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, gennemfører alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

KAPITEL VI

SAMARBEJDE

Artikel 27

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed jævnligt udveksler viden, oplysninger og erfaringer med andre kompetente myndigheder bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG), og at den deltager i høringer om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

For medlemsstater uden olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion modtages de i første afsnit omhandlede oplysninger af de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 1.

2. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større uheld, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant.

3. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed deltager i fastsættelsen af klare fælles prioriteter for udarbejdelse og ajourføring af standarder og retningslinjer med henblik på at identificere og fremme gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af bedste praksis inden for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Senest den 19. juli 2014 forelægger Kommissionen medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, hvilket om nødvendigt omfatter forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer.

5. Senest den 19. juli 2016 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet, vedrørende adgang til viden, aktiver og ekspertressourcer, herunder formelle aftaler i henhold til artikel 8, stk. 6.

KAPITEL VII

BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED UHELD*Artikel 28***Krav til interne beredskabsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g):

- a) iværksættes straks for at reagere på ethvert større uheld eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for et større uheld, og
- b) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, jf. artikel 29.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejeren råder over det udstyr og den ekspertise, der indgår i den interne beredskabsplan, således at det pågældende udstyr og den pågældende ekspertise er til rådighed til hver en tid og efter behov står til rådighed for myndighederne, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, i den medlemsstat, hvor den interne beredskabsplan finder anvendelse.

3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 10, og ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer eller anmeldelserne, som er indgivet i henhold til artikel 11. Alle ajourføringer forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), og meddeles den eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.

4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre foranstaltninger vedrørende beskyttelse og redning af personale fra det uheldsramte anlæg, således at der sikres gode chancer for personlig sikkerhed og overlevelse.

*Artikel 29***Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med uheld**

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. Medlemsstaterne præciserer koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan.

2. De eksterne beredskabsplaner udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de relevante operatører og ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og den kompetente myndighed og tager hensyn til den mest ajourførte udgave af

de interne beredskabsplaner for eksisterende eller planlagte anlæg og tilsluttet infrastruktur i det område, der er omfattet af den eksterne beredskabsplan.

3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bilag VII og stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. Medlemsstaterne sørger for, når de stiller deres eksterne beredskabsplaner til rådighed, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller medlemsstaternes embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i et geografisk område og i givet fald uden for dette. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle beredskabsudstyr og kontraherede tjenester, der er kompatible og interoperable i hele det geografiske område.

5. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over beredskabsudstyr og -tjenester i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1. Fortegnelserne stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabo-tredjelande.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller, i givet fald, kontaktpunkterne udvikler samarbejdsscenerier for nødsituationer. Sådanne scenarier vurderes og ajourføres regelmæssigt efter behov.

*Artikel 30***Beredskab**

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller i givet fald ejeren straks underretter de relevante myndigheder om et større uheld eller om en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for et større uheld. Underretningen skal beskrive omstændighederne, herunder om muligt oprindelsen, mulige indvirkninger på miljøet og de potentielle alvorlige konsekvenser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren i tilfælde af et større uheld træffer alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dets virkninger. Medlemsstaternes relevante myndigheder kan bistå operatøren eller ejeren, herunder med at stille supplerende ressourcer til rådighed.

3. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig undersøgelse i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

KAPITEL VIII

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER

Artikel 31

Beredskab og indsats på tværs af grænserne i medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Mener en medlemsstat, at en alvorlig fare i forbindelse med offshore olie- eller gasaktiviteter, som skal finde sted under dens jurisdiktion, kan tænkes at have betydelige virkninger på miljøet i en anden medlemsstat, fremsender den, forud for påbegyndelsen af aktiviteten, de relevante oplysninger til den potentielt berørte medlemsstat og tilstræber sammen med den pågældende medlemsstat, at der vedtages foranstaltninger for at forebygge skade.

Medlemsstater, der vurderer, at de selv er potentielt berørte, kan anmode den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den offshore olie- og gasaktivitet skal finde sted, om at fremsende dem alle relevante oplysninger. Disse medlemsstater kan i fællesskab vurdere foranstaltningernes effektivitet, uden at det berører myndighedsfunktionerne for den kompetente myndighed, der har jurisdiktion over den berørte aktivitet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c).

2. I de interne og eksterne beredskabsplaner tages der hensyn til de større farer, der er identificeret i henhold til stk. 1, med henblik på at lette en fælles effektiv beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

3. Hvor der er en risiko for, at de forudsigelige grænseoverskridende virkninger i forbindelse med større uheld påvirker tredjelande, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for tredjelændene på gensidig basis.

4. Medlemsstaterne samordner indbyrdes foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, med henblik på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

5. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv beredskabsindsats i forbindelse med større uheld i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-agenturer og på gensidig basis potentielt berørte tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne.

6. I tilfælde af et større uheld eller overhængende fare for et større uheld, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, under hvis jurisdiktion situationen opstår, straks Kommissionen og de medlemsstater eller tredjelande, som kan tænkes at blive berørt af situationen, og

stiller løbende de oplysninger til rådighed, der er relevante med henblik på en effektiv beredskabsindsats.

Artikel 32

Grænseoverskridende beredskab og indsats i medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger et kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger med relevante nabomedlemsstater.

2. I medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion finder artikel 29, stk. 4 og 7, anvendelse, så det sikres, at der findes en passende beredskabskapacitet, såfremt de berøres af et større uheld.

3. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion samordner deres nationale beredskabsplanlægning for havmiljøet med andre relevante medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at sikre den mest effektive beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

4. Såfremt en medlemsstat uden offshore olie- og gasaktiviteter under sin jurisdiktion er berørt af et større uheld:

a) træffer den de egnede foranstaltninger i overensstemmelse med den i stk. 3 omhandlede nationale beredskabsplanlægning

b) sikrer den, at enhver oplysning, som er under dens kontrol og tilgængelig inden for dens jurisdiktion, og som kan være relevant for en fuldstændig undersøgelse af det større uheld, på anmodning gives til eller stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører undersøgelsen i henhold til artikel 26.

Artikel 33

Samordnet tilgang til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter internationalt

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne, og med forehold af relevante internationale aftaler, samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne.

2. Kommissionen fremmer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter og tilgrænsende tredjelande med lignende aktiviteter med henblik på fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.

3. Kommissionen fremmer høje sikkerhedsstandarder for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også fora vedrørende arktiske farvande.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 19. juli 2015 og meddeler straks senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 35

Beføjelser delegeret til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på tilpasning af bilag I, II, VI og VII, så de omfatter supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af tekniske fremskridt. Disse tilpasninger må ikke føre til væsentlige ændringer i kravene i dette direktiv.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 35, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 35 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Ændring af direktiv 2004/35/EF

1. Artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/35/EF affattes således:

»b) »skade på vandmiljøet«, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af:

i) de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller

ii) de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF«.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme stk. 1 senest den 19. juli 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 39

Rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af instrumenter for finansiel sikkerhedsstillelse og om behandling af erstatningskrav, eventuelt ledsaget af forslag.

2. Kommissionen forelægger senest den 19. juli 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af effektiviteten af erstatningsansvarsordningerne i Unionen med hensyn til de skader, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter. Denne rapport skal omfatte en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide bestemmelserne om erstatningsansvar. Rapporten ledsages eventuelt af forslag.

3. Kommissionen undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at adfærd, der forårsager et større uheld, underlægges anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet ⁽¹⁾. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, med forbehold af, at medlemsstaterne stiller relevante oplysninger til rådighed.

Artikel 40

Rapportering og revision

1. Senest den 19. juli 2019 vurderer Kommissionen, under behørig hensynstagen til de kompetente myndigheders bestræbelser og erfaringer, erfaringen med gennemførelsen af dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Rapporten omfatter relevante forslag om ændring af dette direktiv.

Artikel 41

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, underretter medlemsstater med offshore farvande, der ikke har offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion, og som ikke har planer om at koncessionere sådanne aktiviteter, Kommissionen herom og er kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, 32 og 34. Sådanne medlemsstater må ikke koncessionere sådanne aktiviteter, før de har gennemført de resterende bestemmelser i dette direktiv og har underrettet Kommissionen herom.

4. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, er indlandsmedlemsstater kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20.

5. Er der ikke den 18. juli 2013 registreret noget selskab, der udfører aktiviteter omfattet af artikel 20, i en medlemsstat, som er omfattet af stk. 3 eller 4, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, fra 12 måneder efter en eventuel senere registrering af et sådant selskab i den pågældende medlemsstat eller senest den 19. juli 2015, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 42

Overgangsbestemmelser

1. Med hensyn til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, senest den 19. juli 2016.

2. Med hensyn til eksisterende anlæg anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest den 19. juli 2018.

Artikel 43

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 44

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

⁽¹⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

BILAG I

Oplysninger, der skal medtages i dokumenter, der forelægges for den kompetente myndighed i henhold til artikel 11**1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN DESIGN- ELLER FLYTNINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONS-ANLÆG**

Designanmeldelsen og flytningsanmeldelsen for et produktionsanlæg, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c) og j), henholdsvis, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en beskrivelse af designprocessen for produktionsaktiviteterne fra det første koncept til det indsendte design eller valget af eksisterende anlæg, relevante anvendte standarder og processens designkoncepter
- 3) en beskrivelse af det valgte designkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet bidrager til at nedsætte risikoen for større fare til et acceptabelt niveau
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på det sted, hvor det tænkes placeret
- 6) en beskrivelse af alle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 7) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 8) en generel beskrivelse af det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større uheld fungerer efter hensigten
- 9) en beskrivelse af de uafhængige verificeringsordninger og en foreløbig liste over sikkerheds- og miljøkritiske elementer og disses påkrævede ydeevne
- 10) hvor et eksisterende produktionsanlæg skal flyttes til en ny placering for at udøve en anden produktionsaktivitet, en påvisning af, at anlægget er egnet til den foreslåede produktionsaktivitet
- 11) hvor et ikke-produktionsanlæg skal konverteres til brug som et produktionsanlæg, en begrundelse, der påviser, at anlægget er egnet til en sådan konvertering.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR DRIFT AF ET PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på designanmeldelsen
- 2) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 3) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 4) en beskrivelse af anlægget og eventuelle forbindelser med andre anlæg eller tilsluttede infrastrukturer, herunder borer
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip

- 6) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 7) en beskrivelse af udstyr og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et begyndende større uheld
- 8) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 9) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 10) oplysninger om operatørens sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er relevante for produktionsanlægget
- 11) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 12) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 14) alle oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU
- 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et ikke-produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 13 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 3) en beskrivelse af anlægget og — for mobile anlæg — en beskrivelse af, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem
- 4) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et større uheld
- 7) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret

- 8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen i forbindelse med et større uheld er nedbragt til et acceptabelt niveau
- 10) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 11) oplysninger om sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der er relevante for ikke-produktionsanlægget
- 12) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 13) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 14) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger indhentet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til nærværende direktiv
- 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BRØNDAKTIVITETER

Anmeldelser af brøndaktiviteter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 15 og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, samt navn og adresse på ejeren, eller, i tilfælde af et produktionsanlæg, på entreprenøren som udfører boreaktiviteter
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer brønden og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilknyttet infrastruktur
- 4) oplysninger om arbejdsprogram for brønden, herunder aktivitetsperiode, nærmere enkeltheder og verifikation af barrierer, der hindrer tab af brøndkontrol (udstyr, borevæsker og cement osv.), styring af boreretningen og grænser for sikker drift i overensstemmelse med risikostyringen
- 5) for en eksisterende brønd: oplysninger om dens historie og tilstand
- 6) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle rapport om større farer for anlægget
- 7) en risikovurdering med beskrivelse af:
 - a) de særlige farer, der er forbundet med brøndaktiviteten, herunder om hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene eventuelt sætter for sikker drift
 - b) farer under havoverfladen
 - c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare
 - d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger

- 8) en beskrivelse af brøndens tilstand efter aktiviteterens afslutning, dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og om produktionsudstyret er blevet placeret i brønden til fremtidig anvendelse
- 9) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af brøndaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen
- 10) i tilfælde, hvor en boring skal opbygges, ændres eller vedligeholdes ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:
 - a) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
 - b) en beskrivelse af miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan
 - c) en beskrivelse af beredskabsindsatsens forholdsregler, herunder forholdsregler i tilfælde af miljøhændelser, som ikke er beskrevet i rapporten om større farer, og
 - d) en beskrivelse af, hvordan brøndens operatørs og ejers ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt
- 11) en rapport med resultaterne af den uafhængige brøndundersøgelse og en erklæring fra operatøren, om, efter at denne har gennemgået rapporten og resultaterne af den uafhængige verifikators uafhængige brøndundersøgelse, at risikostyringen vedrørende udformningen af brønden og de barrierer, der skal hindre tab af brøndkontrol, er egnet til alle forudsete forhold og omstændigheder
- 12) alle oplysninger, der er relevante for dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 13) med hensyn til de brøndaktiviteter, der skal udføres, oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader.

5. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VERIFIKATIONSORDNING

Beskrivelser, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forbindelse med uafhængige verifikationsordninger, der fastsættes i henhold til artikel 17, stk. 1, skal indeholde:

- a) en erklæring fra operatøren eller fra ejeren afgivet efter at have gennemgået den uafhængige verifikators rapport, om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i rapporten om større farer, er eller vil blive egnede
- b) en beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige verifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand
- c) en beskrivelse af midlerne til verifikation, jf. litra b), som skal omfatte oplysninger om de principper, der vil blive anvendt ved udførelsen af funktionerne under ordningen, og for at føre tilsyn med ordningen i hele anlæggets levetid, herunder:
 - i) undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente verifikatorer
 - ii) verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse
 - iii) undersøgelse af igangværende arbejder
 - iv) indberetning af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse
 - v) afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren eller ejeren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4, skal den ændrede rapport om større farer, hvori indgår de væsentlige ændringer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den reviderede rapport om større farer
- 3) oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere rapport om større farer og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:
 - a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er boreriger forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borerigerne og anlægget og miljøet
 - b) en beskrivelse af de risici for større fare for arbejdstagere og miljø, der er forbundet med demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger
 - c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres og reddes på betryggende vis, og at der opretholdes kontrolsystemer, så et større miljøuheld forebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINERET DRIFT

Anmeldelser af kombineret drift, som skal udarbejdes i henhold til artikel 16, og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i), skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på den operatør, der indgiver anmeldelsen
- 2) når andre operatører eller ejere er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold
- 3) en beskrivelse i form af et samordningsdokument, som er godkendt af alle underskrivende parter, af, hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen for et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) en beskrivelse af alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede drift, men som ikke er beskrevet i den eksisterende rapport om større farer for nogen af de anlæg, der er involveret i den kombinerede drift
- 5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører og ejere, der er involveret i den kombinerede drift, herunder:
 - a) en beskrivelse af alle aktiviteter i den kombinerede drift, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage et større uheld på eller i forbindelse med anlægget
 - b) en beskrivelse af alle risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen
- 6) en beskrivelse af den kombinerede drift og et arbejdsprogram.

8. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN SELSKABSPOLITIK FOR FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD

Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 1, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), skal mindst omfatte:

- 1) ansvaret på bestyrelsesniveau for konstant sikring af, at selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld er egnet, gennemføres og fungerer efter hensigten
- 2) foranstaltninger til opbygning og opretholdelse af en stærk sikkerhedskultur med høj sandsynlighed for fortsatte sikre aktiviteter

- 3) omfanget og intensiteten af procesrevision
- 4) foranstaltninger til belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
- 5) evalueringen af selskabets evner og mål
- 6) foranstaltninger til opretholdelse af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesstandarder som en central værdi for selskabet
- 7) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse
- 8) tilgangen til en kvalificeret indsats på alle niveauer i selskabet
- 9) omfanget af anvendelsen af punkt 1-8 i selskabets offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen.

9. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM ET SIKKERHEDS- OG MILJØLEDELSESSYSTEM

Sikkerheds- og miljøledelsessystemet, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 3, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), skal mindst omfatte:

- 1) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
- 2) identifikation og bedømmelse af større farer — såvel som deres sandsynlighed og eventuelle følger
- 3) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større risici for uheld i rapporten om større farer
- 4) begrænsning af større farer under normal drift
- 5) håndtering af ændringer
- 6) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats
- 7) begrænsning af skader på miljøet
- 8) resultatovervågning
- 9) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang og
- 10) de foranstaltninger, der er indført med henblik på deltagelse i trepartshøringer og hvorledes foranstaltninger, der er et resultat af disse høringer, gennemføres.

10. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN INTERN BEREDSKABSPLAN

Interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes i henhold til artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), skal mindst omfatte:

- 1) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab
- 2) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed eller de myndigheder, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører
- 3) en beskrivelse af alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til et større uheld, som beskrevet i den rapport om større farer, som planen er et bilag til
- 4) en beskrivelse af de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at holde forhold eller hændelser, der kunne forårsage et større uheld, under kontrol og for at begrænse deres følger
- 5) en beskrivelse af udstyret og de til rådighed stående ressourcer, herunder til begrænsning af et eventuelt udslip

- 6) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget og i miljøet, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal foretages sig, hvis der slås alarm
 - 7) i tilfælde af kombineret drift, foranstaltninger til at koordinere flugt, evakuerings og redning mellem de berørte anlæg, og som har til formål at give tilstedeværende på anlæggene gode overlevelseschancer under et større uheld
 - 8) et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip. Miljøforhold, som skal medtages i denne beredskabsanalyse, skal omfatte:
 - i) vejr, herunder vind, sigt, nedbør og temperatur
 - ii) havforhold, tidevand og strøm
 - iii) tilstedeværelse af is og fremmedlegemer
 - iv) dagtimer, og
 - v) andre kendte miljøforhold, som kan påvirke beredskabsudstyrets effektivitet eller en beredskabsindsats' generelle effektivitet
 - 9) foranstaltninger til udsendelse af tidlig varsling om et større uheld til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en tidlig varsling skal indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger
 - 10) foranstaltninger til uddannelse af personale i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer
 - 11) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats
 - 12) dokumentation for tidligere vurderinger af eventuelle kemikalier, der anvendes som dispergeringsmidler, og som er udført for at minimere indvirkningen på den offentlige sundhed og eventuel yderligere miljøskade.
-

BILAG II

Rapporter om brøndaktiviteter, der skal forelægges i henhold til artikel 15, stk. 4

De rapporter, der skal forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 4, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
 - 2) navnet på anlægget samt navn og adresse på operatøren eller ejeren
 - 3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilknyttet infrastruktur
 - 4) en oversigt over de aktiviteter, der er gennemført siden aktiviteterne gik i gang eller siden den seneste rapport
 - 5) diameter og den reelle lodrette og målte dybde af:
 - a) alle borede huller og
 - b) alle monterede foringsrør
 - 6) borevæskens densitet på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten og
 - 7) den aktuelle driftstilstand, når der er tale om aktiviteter vedrørende en eksisterende brønd.
-

BILAG III

Bestemmelser om udpegelse af den kompetente myndighed og dennes funktionsmåde i henhold til artikel 8 og 9

1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE MEDLEMSSTATERNE

- 1) Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at løse opgaverne i artikel 8, skal de som et minimum foretage følgende:
 - a) indføre organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv løsning af de opgaver, som den kompetente myndighed har fået i henhold til dette direktiv, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse
 - b) udarbejde en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og den kompetente myndigheds pligter til at sikre gennemskuelighed, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter
- 2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sætte arrangementerne i punkt 1 i kraft, herunder:
 - a) finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, således at den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser
 - b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: finansiering af udarbejdelsen af skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang til, at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til dette direktiv
 - c) finansiering af nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, og rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personale til udførelsen af deres opgaver, og for at fremme et aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27
 - d) krav om, at operatørerne eller ejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af dette direktiv
 - e) finansiering og fremme af forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til dette direktiv
 - f) tilvejebringelse af midler til den kompetente myndigheds rapporter.

2. BESTEMMELSER OM DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS FUNKTIONSMÅDE

- 1) Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 9 effektivt udarbejder den kompetente myndighed
 - a) en skriftlig strategi, som beskriver dens opgaver, handlingsprioriteter, dvs. inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskab og beredskabsindsats, og hvordan den er organiseret
 - b) arbejdsprocedurer, der beskriver, hvordan den vil gennemføre inspektioner hos operatører og ejere, der er omfattet af dette direktiv, og sikre, at de opfylder deres forpligtelser, herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende rapporter om større farer, behandle anmeldelser af brøndaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at begrænse risici for større fare, herunder for miljøet
 - c) procedurer for udførelsen af dens opgaver, uden at det går ud over andre opgaver, f.eks. vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af direktiv 92/91/EØF
 - d) tilfælde, hvor den kompetente myndighed omfatter mere end ét organ, en formel aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af rapporter om større farer, fælles undersøgelser, intern kommunikation og rapporter, der i fællesskab offentliggøres eksternt.

- 2) De detaljerede procedurer for vurdering af rapporter om større farer skal sikre, at operatøren eller ejeren giver alle faktuelle oplysninger og andre enkeltheder, der er påkrævet i henhold til nærværende direktiv. Som et minimum skal den kompetente myndighed sikre, at kravene i forbindelse med de følgende oplysninger er klart anført i retningslinjer for operatører og ejere:
- a) alle forudsigelige farer, som potentielt kan udløse et større uheld, herunder for miljøet, er blevet identificeret, deres risici er blevet vurderet, og der er identificeret foranstaltninger, herunder beredskab, til at kontrollere risiciene
 - b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet er tilstrækkeligt beskrevet til at godtgøre, at dette direktiv er overholdt
 - c) der er beskrevet passende ordninger for uafhængig verifikation og for operatørens eller ejerens revision.
- 3) I forbindelse med en grundig vurdering af rapporter om større farer sikrer de kompetente myndigheder,
- a) at alle nødvendige faktiske oplysninger er fremlagt
 - b) at operatøren eller ejeren har identificeret alle risici for større uheld, som med rimelighed kan forudses, og som angår anlægget og dets funktioner, samt potentielle udløsende begivenheder, og at den vedtagne metode og vurderingskriterierne for risikostyringen for større uheld er tydeligt forklaret, herunder usikkerhedsfaktorer i analysen
 - c) at risikostyringen har taget højde for alle relevante trin i anlæggets livscyklus og har forudset alle situationer, som kan forudses, herunder:
 - i) hvordan konstruktionsmæssige beslutninger i designanmeldelsen har taget højde for risikostyringen med henblik på at sikre, at der anvendes indbyggede sikkerheds- og miljøprincipper
 - ii) hvordan brøndaktiviteter skal udføres fra anlægget, når det er i drift
 - iii) hvordan brøndaktiviteter skal gennemføres og midlertidigt indstilles, før produktionen påbegynder fra et produktionsanlæg
 - iv) hvordan kombineret drift skal gennemføres med andre anlæg
 - v) hvordan demonteringen af anlægget skal foregå
 - d) at risikobegrænsende foranstaltninger, der er udpeget som en del af risikostyringen, skal anvendes, hvis det er nødvendigt for at mindske risici til et acceptabelt niveau
 - e) at operatøren eller ejeren ved fastsættelsen af de nødvendige foranstaltninger for at opnå acceptable risikoniveauer klart har påvist, hvordan der er taget højde for relevant god praksis og vurdering på grundlag af solid teknisk viden, bedste forvaltningspraksis og menneskelige og organisatoriske faktorer
 - f) at foranstaltninger og ordninger til opdagelse af og hurtig og effektiv respons på en nødsituation er klart identificerede og berettigede
 - g) at flugt-, evakuerings- og redningsindsatser og foranstaltninger, som skal hindre en nødsituation i at eskalere og mindske dets indvirkning på miljøet, er integreret på en logisk og systematisk måde, som tager højde for de sandsynlige nødsituationer, de skal udføres under
 - h) at kravene er indarbejdet i de interne beredskabsplaner, og den interne beredskabsplan er medtaget i rapporten om større farer, og at den kompetente myndighed har fået forelagt en kopi eller en fyldestgørende beskrivelse af den interne beredskabsplan
 - i) at det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er beskrevet i rapporten om større farer, er tilstrækkeligt til at sikre begrænsning af risikoen for større uheld på hvert enkelt trin i anlæggets livscyklus og sikrer overholdelse af alle relevante bestemmelser og sørger for, at systemet revideres, og at revisionsanbefalingerne gennemføres
 - j) at ordningen for uafhængig verifikation er tydeligt forklaret

BILAG IV

Foranstaltninger truffet af operatører og ejere til forebyggelse af større uheld i overensstemmelse med artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere:

- a) især har opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerheds- og miljø sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygger deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå det krævede niveau af sikkerheds- og miljøintegritet.
- b) træffer passende foranstaltninger til, så vidt det er praktisk muligt, at sikre, at der ikke sker noget uplanlagt udslip af farlige stoffer fra rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondret. Desuden skal alle operatører og ejere sikre, at intet enkeltstigt i en indeslutningsbarriere kan føre til et større uheld
- c) udarbejder en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget samt eventuelle enheder, som er relevante for gennemførelsen af den interne beredskabsplan. Der skal i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
- d) sørger for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige forpligtelser til at kontrollere større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner og
- e) især er opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder med hensyn til at sikre samarbejdet mellem arbejdstagere, og bl.a.
 - i) synligt forpligter sig på trepartshøring og de handlinger, der følger heraf
 - ii) fremmer og anerkender indberetninger om uheld og næsten-uheld
 - iii) samarbejder effektivt med valgte sikkerhedsrepræsentanter
 - iv) beskytter informanter (»whistleblowers«).

2. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervet samarbejder med de kompetente myndigheder om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

BILAG V

Udvælgelse af den uafhængige verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation i henhold til artikel 17, stk. 3

1. Medlemsstaterne forpligter operatøren og ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med verifikatorens uafhængighed af operatøren og ejeren:
 - a) funktionen indebærer ikke, at den uafhængige verifikator skal undersøge noget aspekt af et sikkerheds- og miljøkritisk element eller nogen anlægs- eller brønddel eller en brøndudformning, hvor verifikatoren har været involveret forud for verifikationen, eller hvor hans eller hendes objektivitet kunne blive bragt i fare
 - b) den uafhængige verifikator skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent omfattet af ordningen for uafhængig verifikation eller brøndundersøgelse, således at han eller hun udfører sine funktioner i henhold til ordningen med objektivitet.
 2. Medlemsstaterne forpligter operatøren eller ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår ordningen for uafhængig verifikation i forbindelse med et anlæg eller en brønd:
 - a) den uafhængige verifikator har passende teknisk kompetence, herunder, hvor nødvendigt, et tilstrækkeligt kvalificeret og erfarent personale i tilstrækkeligt antal, der opfylder betingelserne i nærværende bilags punkt 1
 - b) den uafhængige verifikator tildeler opgaverne i henhold til ordningen for uafhængig verifikation til personale, der er kvalificeret til at varetage dem
 - c) der er et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren eller ejeren og den uafhængige verifikator
 - d) den uafhængige verifikator tillægges passende beføjelser til at udføre funktionerne effektivt.
 3. Væsentlige ændringer forelægges for den uafhængige verifikator med henblik på yderligere verifikation i overensstemmelse med ordningen for uafhængig verifikation, og resultaterne af denne yderligere verifikation meddeles efter anmodning den kompetente myndighed.
-

BILAG VI

Oplysninger om prioriteter for samarbejde mellem operatører og ejere og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 19, stk. 7

De spørgsmål, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer, skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne. Spørgsmålene skal omfatte:

- a) forbedring af brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og overvågning af disses effektivitet
 - b) forbedring af den primære indeslutning
 - c) forbedring af den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af et begyndende større uheld, herunder brøndudblæsninger
 - d) pålidelige beslutningsprocesser
 - e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare
 - f) kompetencen hos personer i nøglestillinger
 - g) effektiv risikostyring
 - h) vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer
 - i) centrale ydeevneindikatorer
 - j) effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemerne hos operatører og ejere og andre enheder, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.
-

BILAG VII

Oplysninger, der skal fremlægges i eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

Eksterne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til artikel 29, skal mindst indeholde:

- a) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
 - b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af tidlig varsling om større uheld samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
 - c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
 - d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab
 - e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
 - f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med det større uheld til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af det
 - g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
 - h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.
-

BILAG VIII

Oplysninger, der skal medtages ved udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

1. Den myndighed eller de myndigheder, der har ansvaret for at koordinere beredskabsindsatsen, stiller følgende til rådighed:
 - a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan og med hvilke midler det skal føres frem til og sættes ind på stedet for det større uheld
 - b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
 - c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
 - d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger i forbindelse med indsatsen ved større uheld, herunder oplysning om alle involverede parters kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
 - e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer og et tilstrækkeligt antal uddannede arbejdstagere til enhver tid er til rådighed og ajourført
 - f) dokumentation for tidligere miljø- og sundhedsvurderinger af eventuelle kemikalier, der planlægges anvendt som opløsningsmidler.
 2. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld.
 3. Foranstaltningerne skal omfatte forholdsregler med henblik på indsatsen ved et større uheld, der overstiger den enkelte medlemsstats formåen eller overskrider dens grænser, herunder:
 - a) fremsendelse af eksterne beredskabsplaner til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
 - b) udarbejdelse på grænseoverskridende plan af fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statsejede, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
 - c) etablering af procedurer for alarmering af Unionens civilbeskyttelsesordning
 - d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.
-

BILAG IX

Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Det fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger fra de kompetente myndigheder og at sammenligne oplysninger fra individuelle operatører og ejere.
 2. De oplysninger, som den kompetente myndighed og operatørerne og ejerne skal udveksle, skal indeholde oplysninger om:
 - a) utilsigtede udslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
 - b) tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
 - c) tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element
 - d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet i forbindelse med et mobilt anlæg
 - e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshore anlæg
 - f) helikopteruheld på eller nær offshore anlæg
 - g) ethvert uheld med dødelig udgang
 - h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld
 - i) enhver evakuering af personale
 - j) en større miljøhændelse.
 3. De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) anlæggenes antal, alder og placering
 - b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
 - c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
 - d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
 - e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld, hvis de alligevel sker.
 4. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne individuelle operatørers og ejeres præstationer inden for samme medlemsstat og præstationer inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.
 5. De oplysninger, der er indsamlet og sammensat, jf. punkt 2 skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udsende tidlig varsling om en potentiel forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer og skal gøre dem i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger. Oplysningerne skal også godtgøre den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som individuelle operatører og ejere og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større uheld og minimere risikoen for miljøet.
 6. Til opfyldelse af kravet i artikel 24 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af dette bilags punkt 2 og at udarbejde rapporter i medfør af artikel 25 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter grænseoverskridende sammenligning af data.
-

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

1. Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater i medfør af artikel 41, stk. 3 og 5, er delvis fritaget for pligten til at gennemføre direktivet, og er af den opfattelse, at sådanne fritagelser af hensyn til EU-retten integritet ikke må danne præcedens.

2. Kommissionen noterer sig, at medlemsstaterne har mulighed for ikke at gennemføre og anvende direktivets artikel 20, når der for nuværende ikke er registreret noget selskab under deres jurisdiktion, der har offshore aktiviteter uden for EU's område.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af dette direktiv skal Kommissionen understrege, at det påhviler disse medlemsstater at sikre sig, at selskaber, der allerede er registreret hos dem, ikke omgår direktivets formål ved at udvide deres forretningsformål til at omfatte offshore aktiviteter uden at underrette de kompetente nationale myndigheder om denne udvidelse, således at de kan tage de fornødne skridt til at sikre fuld anvendelse af artikel 20.

Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at imødegå enhver omgåelse, den måtte få kendskab til.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/31/EU

af 12. juni 2013

om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter er fastsat i Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽³⁾.

(2) I disse betingelser henvises der til de relevante dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af hunde, katte og fritter til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra tredjelande eller områder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr ⁽⁴⁾.

(3) Ophævelsen af forordning (EF) nr. 998/2003 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr ⁽⁵⁾ gør det nødvendigt at ændre direktiv 92/65/EØF for at slette henvisningerne til forordning (EF) nr. 998/2003 og erstatte dem med henvisninger til forordning (EU) nr. 576/2013.

(4) Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter ⁽⁶⁾ finder blandt andet anvendelse på transport af hunde, katte og fritter inden for Unionen. Der bør derfor indsættes en henvisning til nævnte forordning i direktiv 92/65/EØF, hvori de dyresundhedsmæssige betingelser for handel med disse dyr er fastsat.

(5) Desuden har erfaringerne med anvendelsen af direktiv 92/65/EØF vist, at det i de fleste tilfælde ikke er praktisk muligt at gennemføre den kliniske undersøgelse af et dyr inden for 24 timer inden afsendelsen. Den frist, der er fastsat i direktiv 92/65/EØF, bør derfor forlænges til 48 timer som anbefalet af Verdensorganisationen for Dyresundhed.

(6) Kommissionen mener, at der i dette specifikke tilfælde ikke er grundlag for at anmode medlemsstaterne om at fremlægge forklarende dokumenter for Kommissionen for at forklare sammenhængen mellem bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesdokumenter. Dette direktiv indebærer et meget begrænset antal ændringer af direktiv 92/65/EØF, der bør gøre det muligt for Kommissionen at indhente oplysninger om gennemførelsen uden at afsætte større ressourcer til denne opgave. Medlemsstaterne bør i alle tilfælde fremsende teksten til de gennemførte foranstaltninger til Kommissionen.

(7) Direktiv 92/65/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

⁽³⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

⁽⁴⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Se side 1 i denne EUT:

⁽⁶⁾ EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 92/65/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Hunde, katte og fritter kan kun gøres til genstand for samhandel, hvis de:

a) opfylder betingelserne i artikel 6 og, hvor det er relevant, i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr (*)

b) inden for 48 timer inden afsendelsen af dyrene underkastes en klinisk undersøgelse foretaget af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og

c) under transport til bestemmelsesstedet ledsages af et sundhedscertifikat, som:

i) er i overensstemmelse med modellen i bilag E, del 1, og

ii) er underskrevet af en embedsdyrlæge, som attesterer, at den dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, i de relevante afsnit af identifikationsdokumentet og i det format, der er angivet i artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013, har godtgjort, at den kliniske undersøgelse, som er udført i overensstemmelse med litra b), viste, at dyrene på tidspunktet for den kliniske undersøgelse er egnede til den planlagte forsendelse, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter (**).

(*) EUT L 178 af 28.6.2013, s. 1.

(**) EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.«.

b) Stk. 3 udgår.

2) Artikel 16, stk. 2 og 3, affattes således:

»Betingelserne for indførsel af katte, hunde og fritter skal mindst svare til betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra a)-d), og artikel 12, litra a), i forordning (EU) nr. 576/2013.

Ud over de i stk. 2 nævnte betingelser skal hunde, katte og fritter under transport til bestemmelsesstedet ledsages af et sundhedscertifikat, der er udfyldt og underskrevet af en embedsdyrlæge, som attesterer, at der inden for 48 timer inden afsendelsen af dyrene er foretaget en klinisk undersøgelse udført af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og som har konstateret, at dyrene på tidspunktet for den kliniske undersøgelse var egnede til den planlagte forsendelse.«.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 28. december 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 29. december 2014.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 577/2013

af 28. juni 2013

om standardidentifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning af hunde, katte og fritter, fastlæggelse af lister over områder og tredjelande samt krav vedrørende format, layout og sprog for erklæringer, der attesterer opfyldelse af visse betingelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3, artikel 11, stk. 4, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 21, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) nr. 576/2013 er der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra et område eller et tredjeland samt bestemmelser om kontrol af opfyldelsen af betingelserne i forbindelse hermed. Forordningen ophævede og afløste Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF⁽²⁾.
- (2) Hunde, katte og fritter er opført i del A i bilag I til forordning (EU) nr. 576/2013 som arter af dyr, der er omfattet af samme forordning.
- (3) I henhold til forordning (EU) nr. 576/2013 må hunde, katte og fritter ikke flyttes til en medlemsstat fra en anden medlemsstat eller fra områder eller tredjelande, medmindre de har fået foretaget en rabiesvaccination,

der opfylder gyldighedskravene i bilag III til samme forordning. Der kan imidlertid gives tilladelse til flytning af unge hunde, katte og fritter, der ikke er vaccineret eller ikke opfylder gyldighedskravene i bilag III til forordningen, fra medlemsstater eller fra områder eller tredjelande, der er opført på en liste i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 576/2013, hvis — bl.a. — ejeren eller den bemyndigede person fremlægger en underskrevet erklæring om, at selskabsdyrene fra fødslen og frem til tidspunktet for den ikke-kommercielle flytning ikke har været i kontakt med vildtlevende dyr af arter, der er modtagelige for rabies. Der bør derfor ved denne forordning fastsættes krav vedrørende format, layout og sprog for nævnte erklæring.

- (4) Forordning (EU) nr. 576/2013 foreskriver tillige, at Kommissionen skal fastlægge to lister over områder og tredjelande, hvorfra hunde, katte eller fritter, der flyttes til en medlemsstat i ikke-kommercielt øjemed, ikke skal underkastes en rabies-antistoftitreringstest. En af disse lister skal omfatte områder og tredjelande, der har dokumenteret, at de anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning som dem, der anvendes af medlemsstaterne, og den anden liste skal indeholde de områder og tredjelande, der har dokumenteret, at de som minimum opfylder kriterierne i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013. Disse lister bør derfor fastlægges i et bilag til nærværende forordning.
- (5) Der skal desuden med listerne tages hensyn til bestemmelserne i traktaten om Kroatiens tiltrædelse, i henhold til hvilken Kroatien bliver medlem af Den Europæiske Union den 1. juli 2013, og Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union⁽³⁾, hvori det er fastsat, at Mayotte med virkning fra den

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

1. januar 2014 ophører med at være et af de oversøiske lande og territorier, der er underlagt bestemmelserne i fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og bliver en region i Unionens yderste periferi som nævnt i traktatens artikel 349.

- (6) Forordning (EU) nr. 576/2013 foreskriver endvidere, at hunde, katte og fritter ikke må flyttes til en medlemsstat fra andre områder eller tredjelande end dem, der er opført i et bilag til nærværende forordning, medmindre de har fået foretaget en rabies-antistoftitreringstest, der opfylder gyldighedskravene i bilag IV til forordning (EU) nr. 576/2013. Nævnte test er dog ikke påkrævet i forbindelse med transit gennem et af disse områder eller tredjelande, hvis ejeren eller den bemyndigede person fremlægger en underskrevet erklæring om, at de pågældende dyr ikke har været i kontakt med dyr af arter, der er modtagelige for rabies, og at de holdes sikkert om bord på et transportmiddel eller forbliver på en international lufthavns område. Der bør derfor ved denne forordning fastsættes krav vedrørende format, layout og sprog for nævnte erklæring.
- (7) Gyldighedskravene i bilag IV til forordning (EU) nr. 576/2013 omfatter kravet om, at nævnte test skal udføres på et laboratorium, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning⁽¹⁾, i medfør af hvilken Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) i Nancy, Frankrig (siden den 1. juli 2010 en del af Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES)) skal evaluere laboratorierne i medlemsstaterne og i tredjelande med henblik på godkendelse af dem til at foretage serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning hos hunde, katte og fritter.
- (8) Forordning (EU) nr. 576/2013 foreskriver endvidere, at hunde, katte og fritter, der flyttes til en medlemsstat fra en anden medlemsstat i ikke-kommercielt øjemed, skal ledsages af et identifikationsdokument i form af et pas i overensstemmelse med en model, der fastlægges af Kommissionen. Denne model skal indeholde rubrikker til angivelse af de i forordning (EU) nr. 576/2013 fastsatte oplysninger. Modellen og supplerende krav til passet bør fastsættes i et bilag til nærværende forordning, og for at sikre klarhed og enkelthed i EU-lovgivningen bør Kommissionens beslutning 2003/803/EF af 26. november 2003 om et standardpas til transport inden for Fællesskabet af hunde, katte og fritter⁽²⁾ ophæves.
- (9) Af forordning (EU) nr. 576/2013 følger det også, at hunde, katte og fritter, der flyttes til en medlemsstat fra

et område eller et tredjeland i ikke-kommercielt øjemed, skal ledsages af et identifikationsdokument i form af et dyresundhedscertifikat i overensstemmelse med en model, der fastlægges af Kommissionen. Denne model skal indeholde rubrikker til angivelse af de i forordning (EU) nr. 576/2013 fastsatte oplysninger. Modellen bør derfor fastlægges i et bilag til nærværende forordning.

- (10) Som undtagelse fra reglerne om formatet af det dyresundhedscertifikat, der skal anvendes i forbindelse med flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland, skal medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) nr. 576/2013 tillade ikke-kommerciel flytning af hunde, katte og fritter fra et område eller et tredjeland, der har dokumenteret, at det anvender bestemmelser, der har samme indhold og virkning som dem, der anvendes af medlemsstaterne, hvis det identifikationsdokument, der ledsager dyrene, er udstedt i overensstemmelse med den procedure, der skal følges i forbindelse med flytning til en medlemsstat fra en anden medlemsstat. Det er imidlertid nødvendigt at foretage en række tekniske tilpasninger af det standardpas, der skal anvendes i sådanne tilfælde, især med hensyn til elementer på forsiden, der ikke fuldt ud er i overensstemmelse med de krav, der gælder for pas udstedt af en medlemsstat. Af klarhedshensyn bør der derfor ved denne forordning fastlægges en model for sådanne pas.
- (11) Det følger af forordning (EU) nr. 576/2013, at hvis antallet af hunde, katte eller fritter, der flyttes i ikke-kommercielt øjemed, overstiger fem under en enkelt flytning, finder de relevante dyresundhedsmæssige betingelser i Rådets direktiv 92/65/EØF⁽³⁾ af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF, anvendelse på de pågældende dyr, medmindre særlige betingelser gør sig gældende eller der er tale om visse bestemte kategorier af dyr.
- (12) Desuden blev Kommissionens beslutning 2004/839/EF af 3. december 2004 om betingelser for ikke-kommerciel transport af hundehvalpe og kattekillinger fra tredjelande til Fællesskabet⁽⁴⁾ og Kommissionens beslutning 2005/91/EF af 2. februar 2005 om fastsættelse af den periode, efter hvilken rabiesvaccination anses for gyldig⁽⁵⁾, vedtaget for at sikre ensartede regler for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 998/2003. Bestemmelserne i disse retsakter er blevet revurderet og er nu indarbejdet i forordning (EU) nr. 576/2013. For at sikre klarhed og enkelthed i EU-lovgivningen bør beslutning 2004/839/EF og 2005/91/EF derfor ophæves.

(1) EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.

(2) EUT L 312 af 27.11.2003, s. 1.

(3) EUT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

(4) EUT L 361 af 8.12.2004, s. 40.

(5) EUT L 31 af 4.2.2005, s. 61.

- (13) Ved Rådets direktiv 96/93/EF af 17. december 1996 om udstedelse af certifikater for dyr og animalske ⁽¹⁾ produkter er der fastsat regler, som skal overholdes i forbindelse med udstedelse af de certifikater, der kræves i veterinærforskrifterne, for at forhindre udstedelse af vildledende eller falske certifikater. Det bør sikres, at de regler og principper, der anvendes af embedsdyrlægerne i tredjelande, mindst svarer til dem, der er fastsat i nævnte direktiv.
- (14) Det følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1152/2011 af 14. juli 2011 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 for så vidt angår forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af *Echinococcus multilocularis*-infektioner hos hunde ⁽²⁾, at hunde, der føres ind i medlemsstater eller dele heraf opført i bilag I til samme forordning, fra den 1. januar 2012 skal behandles mod *Echinococcus multilocularis*-parasitten i overensstemmelse med kravene i nævnte forordning.
- (15) Anvendelsen af nærværende forordning bør ikke berøre Kommissionens beslutning 2006/146/EF af 21. februar 2006 om beskyttelsesforanstaltninger over for visse flyvende hunde, hunde og katte fra halvøen Malaysia og Australien ⁽³⁾, som forbyder indførsel af hunde og katte fra halvøen Malaysia og katte fra Australien, medmindre visse betingelser er opfyldt for så vidt angår henholdsvis Nipah disease og Hendra disease.
- (16) Denne forordning bør anvendes fra den dato, hvorfra forordning (EU) nr. 576/2013 finder anvendelse.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Krav vedrørende format, layout og sprog for erklæringer som omhandlet i artikel 7, 11 og 12 i forordning (EU) nr. 576/2013

1. De i artikel 7, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede erklæringer udfærdiges i overensstemmelse med det format og layout, der er fastlagt i del 1 i bilag I til nærværende forordning, og skal opfylde de i samme bilag, del 3, fastsatte sprogkrav.
2. Den i artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede erklæring udfærdiges i overensstem-

melse med det format og layout, der er fastlagt i del 2 i bilag I til nærværende forordning, og skal opfylde de i samme bilag, del 3, fastsatte sprogkrav.

Artikel 2

Lister over områder og tredjelande som omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) nr. 576/2013

1. Den i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede liste over områder og tredjelande er indeholdt i del 1 i bilag II til nærværende forordning.
2. Den i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede liste over områder og tredjelande er indeholdt i del 2 i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Model for pas til brug ved ikke-kommerciel flytning af hunde, katte eller fritter

1. Det i artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede pas udfærdiges i overensstemmelse med modellen i del 1 i bilag III til nærværende forordning og skal opfylde de supplerende krav i samme bilags del 2.
2. Uanset stk. 1 udfærdiges pas udstedt i henhold til artikel 27, litra a), i forordning (EU) nr. 576/2013 i et af de områder eller tredjelande, der er opført i del 1 i bilag II til nærværende forordning, i overensstemmelse med modellen i del 3 i bilag III til nærværende forordning, idet passene skal opfylde de supplerende krav i samme bilags del 4.

Artikel 4

Dyresundhedscertifikat til brug ved ikke-kommerciel flytning til Unionen af hunde, katte eller fritter

Det i artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede dyresundhedscertifikat skal

- a) udfærdiges i overensstemmelse med modellen i del 1 i bilag IV til nærværende forordning
- b) udfyldes behørigt og udstedes i overensstemmelse med de forklarende bemærkninger i samme bilags del 2
- c) suppleres af den i artikel 25, stk. 3, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede skriftlige erklæring, som udfærdiges i overensstemmelse med modellen i del 3, afsnit A, i samme bilag, og som opfylder de supplerende krav i bilagets del 3, afsnit B.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 16.1.1997, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 296 af 15.11.2011, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 55 af 25.2.2006, s. 44.

*Artikel 5***Ophævelse**

Beslutning 2003/803/EF, 2004/839/EF og 2005/91/EF ophæves.

*Artikel 6***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 29. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Krav vedrørende format, layout og sprog for erklæringer
som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 2, samt artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 576/2013

DEL 1

Den i artikel 7, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede erklærings format og layout

ERKLÆRING

Undertegnede

..... (1)

[ejer/fysisk person, som har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyr på ejerens vegne (2)]

erklærer, at følgende selskabsdyr fra fødslen og frem til tidspunktet for den ikke-kommercielle flytning ikke har været i kontakt med vildtlevende dyr af arter, der er modtagelige for rabies:

Transponderens/tatoveringens (2) alfanumeriske kode	Passets/dyresundhedscertifikatets (2) nr.

Sted og dato:

Underskrift:

(1) Udfyldes med blokbogstaver.

(2) Det ikke relevante overstreges.

DEL 2

Den i artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 576/2013 omhandlede erklærings format og layout

ERKLÆRING

Undertegnede

..... (1)

[ejer/fysisk person, som har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning af selskabsdyrene på ejerens vegne (2)]

erklærer, at følgende selskabsdyr under transitten gennem et område/tredjeland, der ikke er opført i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013, ikke har været i kontakt med dyr af arter, der er modtagelige for rabies, og at de holdes sikkert om bord på et transportmiddel eller forbliver på en international lufthavns område (2):

Transponderens/tatoveringens (2) alfanumeriske kode	Dyresundhedscertifikatets nr.

Sted og dato:

Underskrift:

(1) Udfyldes med blokbogstaver.

(2) Det ikke relevante overstreges.

DEL 3

Sprogkrav til erklæringer som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 2, samt artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 576/2013

Erklæringerne udfærdiges på mindst ét af bestemmelses-/indgangsmedlemsstatens officielle sprog samt på engelsk.

BILAG II

Liste over områder og tredjelande, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 576/2013

DEL 1

Liste over områder og tredjelande, jf. artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013

ISO-kode	Område eller tredjeland
AD	Andorra
CH	Schweiz
FO	Færøerne
GI	Gibraltar
GL	Grønland
HR (*)	Kroatien
IS	Island
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
NO	Norge
SM	San Marino
VA	Vatikanstaten

(*) Gælder kun, indtil denne tiltrædende stat bliver medlem af Den Europæiske Union.

DEL 2

Liste over områder og tredjelande, jf. artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

ISO-kode	Område eller tredjeland	Omfattede områder
AC	Ascension	
AE	De Forenede Arabiske Emirater	
AG	Antigua og Barbuda	
AR	Argentina	
AU	Australien	
AW	Aruba	
BA	Bosnien-Hercegovina	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius og Saba (BES-øerne)	
BY	Hviderusland	
CA	Canada	
CL	Chile	

ISO-kode	Område eller tredjeland	Omfattede områder
CW	Curaçao	
FJ	Fiji	
FK	Falklandsøerne	
HK	Hongkong	
JM	Jamaica	
JP	Japan	
KN	Saint Kitts og Nevis	
KY	Caymanøerne	
LC	Saint Lucia	
MS	Montserrat	
MU	Mauritius	
MX	Mexico	
MY	Malaysia	
NC	Ny Kaledonien	
NZ	New Zealand	
PF	Fransk Polynesien	
PM	Saint Pierre og Miquelon	
RU	Rusland	
SG	Singapore	
SH	Saint Helena	
SX	Sint-Maarten	
TT	Trinidad og Tobago	
TW	Taiwan	
US	USA	AS — Amerikansk Samoa GU — Guam MP — Nordmarianerne PR — Puerto Rico VI — De Amerikanske Jomfruøer
VC	Saint Vincent og Grenadinerne	
VG	De Britiske Jomfruøer	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis og Futuna	
YT (*)	Mayotte	

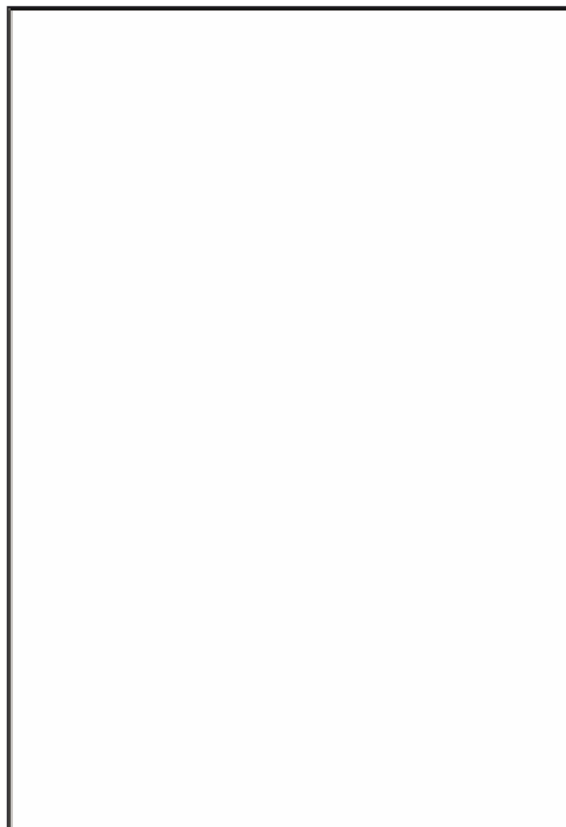
(*) Gælder kun, indtil dette område bliver en region i Unionens yderste periferi som nævnt i artikel 349 i TEUF.

BILAG III

Modeller for pas til brug ved ikke-kommerciel flytning af hunde, katte eller fritter

DEL 1

Model for pas udstedt i en medlemsstat

	
Den Europæiske Union [medlemsstat]	
PAS TIL SELSKABSDYR	
ISO-landekode + nummer	Side 1 af X

Forklarende bemærkninger vedrørende udfyldelse af passet
<ul style="list-style-type: none">• I hvert afsnit i passet anvendes følgende format til angivelse af<ul style="list-style-type: none">— en dato: dd/mm/åååå— et tidspunkt: 00:00• Afsnit III, punkt 5: Skal oplyses, hvis dyret har en letlæselig tatovering påført inden den 3. juli 2011 og ikke er mærket ved implantering af en transponder.• Afsnit V: Skal kun oplyses<ul style="list-style-type: none">— forud for flytning til en anden medlemsstat i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning, eller— hvis dyret på ny føres ind i Unionen efter at være blevet flyttet til territorier eller tredjelande i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning (udfyldes, inden dyret forlader Unionen), eller— hvis det er påkrævet i henhold til national lovgivning.• Afsnit V, »GYLDIG FRA²«: Denne oplysning kræves ikke for boostervaccinationer.
ISO-landekode + nummer

**Forklarende bemærkninger vedrørende
udfyldelse af passet**

- Afsnit VI: Skal kun oplyses, hvis dyret på ny føres ind i Unionen efter at være blevet flyttet til visse territorier eller tredjelande i overensstemmelse med s dyresundhedslovgivning (udfyldes, inden dyret forlader Unionen).
- Afsnit VII: Skal kun oplyses forud for flytning til visse medlemsstater i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning.
- Afsnit VIII - XI: Kan kræves af bestemmelses-territorier eller-tredjelande, der accepterer passet.
- Afsnit X: Skal kun oplyses, hvis dyret ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning.
- Afsnit XII: Supplerende oplysninger, der kræves i henhold til national lovgivning.

ISO-landekode + nummer

I. OPLYSNINGER OM EJEREN

1. Fornavn: _____
Efternavn: _____
Adresse: _____

Postnr.: _____
By: _____
Land _____
Tlf.*: _____
Underskrift: _____
2. Fornavn: _____
Efternavn: _____
Adresse: _____

Postnr.: _____
By: _____
Land: _____
Tlf.*: _____
Underskrift: _____

* Ikke obligatorisk

ISO landekode + nummer

II. BESKRIVELSE AF DYRET

BILLEDE AF DYRET
(ikke obligatorisk)

1. Navn*: _____
2. Art: _____
3. Race*: _____
4. Køn: _____
5. Fødselsdato*: _____
6. Farve: _____
7. Eventuelle vigtige eller fremtrædende træk eller karakteristika: _____

* Som oplyst af ejeren

ISO-landekode + nummer

III. MÆRKNING AF DYRET

1. Transponderens alfanumeriske kode

2. Dato for anbringelse/aflysning* af transponderen

3. Transponderens placering

4. Tatoveringens alfanumeriske kode

5. Dato for påføring/aflysning af tatoveringen
_____/_____

6. Tatoveringens placering

Dyrets mærkning kontrolleres, før nye oplysninger indsættes i passet

* Det ikke relevante overstreges

ISO-landekode + nummer

IV. UDSTEDELSE AF PASSET

Navn på den autoriserede dyrlæge: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

By: _____

Land: _____

Tlf.: _____

E-mail: _____

Udstedelsesdato: _____

*STEMPEL &
UNDERSKRIFT*

ISO-landekode + nummer

V. VACCINATION MOD RABIES

	VACCINENS NAVN OG PRODUCENT	BATCHNR.	VACCINATIONS- DATO ¹ GYLDIG FRA ² GYLDIG INDIL ³	AUTORISERET DYRLÆGE
ISO-landekode + nummer			1	<div style="border: 1px dashed black; border-radius: 10px; padding: 5px; text-align: center;">*</div>
			2	
			3	
			1	<div style="border: 1px dashed black; border-radius: 10px; padding: 5px; text-align: center;">*</div>
			2	
			3	

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

VI. RABIES ANTISTOFTITRERINGSTEST	
<p>Undertegnede bekræfter at have fået forelagt en officiel bekræftelse af, at der er udført en rabies-antistoftitreringstest på et af EU godkendt laboratorium på en blodprøve, der er taget på den nedenfor nævnte dato fra det ovenfor beskrevne dyr, hvori dyret har reageret på rabiesvaccination med en serumneutraliserende antistoftiter på mindst 0,5 IU/ml.</p>	
ISO-landekode + nummer	Prøve taget den: _____
	Navn på den autoriserede dyrlæge: _____
	Adress: _____ _____
	Tlf.: _____
	Dato: _____
<input type="text" value="STEMPEL & UNDERSKRIFT"/>	

RABIES-ANTISTOFTITRERINGSTEST	
ISO-landekode + nummer	<p>Undertegnede bekræfter at have fået forelagt en officiel bekræftelse af, at der er udført en rabies-antistoftitreringstest på et af EU godkendt laboratorium på en blodprøve, der er taget på den nedenfor nævnte dato fra det ovenfor beskrevne dyr, hvori dyret har reageret på rabiesvaccination med en serumneutraliserende antistoftiter på mindst 0,5 IU/ml.</p>
	Prøve taget den: _____
	Navn på den autoriserede dyrlæge: _____
	Adresse _____ _____
	Tlf.: _____
	Dato: _____
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>	

VII. ECHINOKOKBEHANDLING		
PRODUKTETS NAVN OG PRODUCENT	DATO ¹ KLOKKESLÆT ²	DYRLÆGE
ISO-landekode + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>
	2	
ISO-landekode + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>
	2	
ISO-landekode + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>
	2	

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

VIII. ANDRE PARASITBEHANDLINGER		
PRODUKTETS NAVN OG PRODUCENT	DATO ¹ KLOKKESLÆT ²	DYRLÆGE
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

IX. ANDRE VACCINATIONER			
VACCINENS NAVN OG PRODUCENT	BATCH NR	VACCINATIONS- DATO ¹ GYLDIG INDTIL ²	DYRLÆGE
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		

X. KLINISK UNDERSØGELSE		
ERKLÆRING	DATO	AUTORISERET DYRLÆGE
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at blive transporteret som planlagt	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at blive transporteret som planlagt	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at blive transporteret som planlagt	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at blive transporteret som planlagt	<input type="text"/>	*

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

DEL 2

Supplerende krav til pas udstedt i en medlemsstat

1. Passets format:

Passets størrelse skal være 100 × 152 mm.

2. Passets omslag:

a) Ydre forside:

i) Farve: blå (PANTONE® Reflex Blue) og gule (PANTONE® Yellow) stjerner i den øverste fjerdedel i overensstemmelse med specifikationerne for EU-emblemet ⁽¹⁾.

ii) Ordene »Den Europæiske Union« og den udstedende medlemsstats navn skal være påtrykt med samme skrifttype.

iii) ISO-landekoden for den udstedende medlemsstat efterfulgt af en unik alfanumerisk kode (angivet som »nummer« i standardpasset i del 1) skal være trykt nederst på siden.

b) Indre forside og indre bagside: Farve: hvid

c) Ydre bagside: Farve: blå (PANTONE® Reflex Blue)

3. Overskrifternes rækkefølge og paginering i passet:

a) Rækkefølgen af overskrifterne (angivet med romertal) skal overholdes nøje.

b) Siderne i passet skal være forsynet med et sidenummer nederst på hver side i følgende format: »side x af n«, hvor x er den aktuelle side, og n er det samlede antal sider i passet.

c) ISO-landekoden for den udstedende medlemsstat efterfulgt af en unik alfanumerisk kode skal være trykt på hver af passets sider.

d) Antallet af sider og størrelsen og formen af »kasserne« i standardpasset i del 1 er kun vejledende.

4. Sprog:

Al tekst skal være trykt på den udstedende medlemsstats officielle sprog og på engelsk.

5. Sikkerhedselementer:

a) Efter at de krævede oplysninger er indført i afsnit III i passet, skal siden være lamineret med en gennemsigtig selvklæbende folie.

b) Hvis oplysningerne på en af siderne i passet har form af en selvklæbende mærkat, skal denne mærkat være lamineret med en gennemsigtig selvklæbende folie, såfremt mærkaten ikke automatisk ødelægges ved fjernelse.

⁽¹⁾ Grafisk vejledning til EU-emblemet: <http://publications.europa.eu/code/da/da-5000100.htm>.

DEL 3

Model for pas udstedt i et område eller tredjeland opført i del 1 i bilag II til denne forordning

The image shows a vertical rectangular template for a company passport. It is divided into two main sections. The top section has a light gray background and contains four white rounded rectangular boxes. From top to bottom, they contain: "[Nationalt logo]", "[Territorium eller tredjeland]", "PAS TIL SELSKABSDYR" (in large, bold, blue capital letters), and "ISO-landekode + nummer". The bottom section is a large, empty white rectangle with a black border.

<p>[Nationalt logo]</p>	
<p>[Territorium eller tredjeland]</p>	
<p>PAS TIL SELSKABSDYR</p>	
<p>ISO-landekode + nummer</p>	<p>Side 1 af X</p>

<p>Forklarende bemærkninger vedrørende udfyldelse af passet</p>
<ul style="list-style-type: none">• I hvert afsnit i passet anvendes følgende format til angivelse af<ul style="list-style-type: none">— en dato: dd/mm/åååå— et tidspunkt 00:00• Afsnit III, punkt 5: Skal oplyses, hvis dyret har en letlæselig tatovering påført inden den 3. juli 2011 og ikke er mærket ved implantering af en transponder.• Afsnit V: Skal kun oplyses<ul style="list-style-type: none">— forud for flytning til en anden medlemsstat/... i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning, eller— hvis dyret på ny føres ind i Unionen/... efter at være blevet flyttet til territorier eller tredjelande i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning (udfyldes, inden dyret forlader Unionen/...), eller— hvis det er påkrævet i henhold til national lovgivning• Afsnit V, »GYLDIG FRA²«: Denne oplysning kræves ikke for boostervaccinationer
<p>ISO landekode + nummer</p>

Forklarende bemærkninger vedrørende udfyldelse af passet

- Afsnit VI: Skal kun oplyses, hvis dyret på ny føres ind i Unionen /... efter at være blevet flyttet til visse territorier eller tredjelande i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning (udfyldes, inden dyret forlader Unionen /...).
- Afsnit VII: Skal kun oplyses forud for flytning til visse medlemsstater /... i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning.
- Afsnit VIII - XI: Kan kræves af bestemmelses-territorier eller -tredjelande, der accepterer passet.
- Afsnit X: Skal kun oplyses, hvis dyret ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med EU's dyresundhedslovgivning.
- Afsnit XII: Supplerende oplysninger, der kræves i henhold til national lovgivning.

ISO-landekode + nummer

I. OPLYSNINGER OM EJEREN

1. Fornavn: _____
 Efternavn: _____
 Adresse: _____

 Postnr.: _____
 By: _____
 Land: _____
 Tlf*: _____
 Underskrift: _____
2. Fornavn: _____
 Efternavn: _____
 Adresse: _____

 Postnr.: _____
 By: _____
 Land: _____
 Tlf*: _____
 Underskrift: _____

* ikke obligatorisk

ISO-landekode + nummer

II. BESKRIVELSE AF DYRET	
<i>BILLEDE AF DYRET</i> <i>(ikke obligatorisk)</i>	
1. Navn*:	_____
2. Art:	_____
3. Race*:	_____
4. Køn:	_____
5. Fødselsdato*:	_____
6. Farve:	_____
7. Eventuelle vigtige eller fremtrædende træk eller karakteristika:	_____ _____
* Som oplyst af ejeren	
ISO-landekode + nummer	

III. MÆRKNING AF DYRET	
1. Transponderens alfanumeriske kode	_____
2. Dato for anbringelse/aflysning* af transponderen	_____
3. Transponderens placering	_____
4. Tatoveringens alfanumeriske kode	_____
5. Dato for påføring/aflysning af tatoveringen	_____ / _____
6. Tatoveringens placering	_____
Dyrets mærkning kontrolleres, før nye oplysninger indsættes i passet	
* Det ikke relevante overstreges	
ISO-landekode + nummer	

IV. UDSTEDELSE AF PASSET	
Navn på den autoriserede dyrlæge: _____	
Adresse: _____	
Postnr.: _____	
By: _____	
Land: _____	
Tlf: _____	
E-mail: _____	
Udstedelsesdato: _____	
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> ISO-landekode + nummer </div>	

V. VACCINATION MOD RABIES					
ISO-landekode + nummer	VACCINENS NAVN OG PRODUCENT	BATCH NR.	AUTORISERET DYRLÆGE		
			VACCINATIONS- DATO ¹		
			GYLDIG FRA ²		
			GYLDIG INDTIL ³		
			1		
			2		
			3		
			1		
			2		
			3		
			<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> * </div>		
			<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> * </div>		

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

ISO-landekode + nummer		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

VI. RABIES-ANTISTOFTITRERINGSTEST	
ISO-landekode + nummer	<p>Undertegnede bekræfter at have fået forelagt en officiel bekrættelse af, at der er udført en rabies antistoftitreringstest på et af EU godkendt laboratorum pa en blodprøve, der er taget på den nedenfor nævnte date fra det ovenfor beskrevne dyr hvon dyret har reageret på rabiesvaccination med en serurnneutraliserende antistoftiter på mindst 0,5 IU/ml.</p>
	Prøve taget den: _____
	Navn på den autoriserede dyrlæge: _____ _____
	Adresse: _____
	Tlf: _____
	Dato: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> STEMPEL & UNDERSKRIFT </div>	

EVT. SUPPLERENDE UNDERSØGELSE	
ISO Country/ Code + Number	<p>Undertegnede bekræfter at have fået forelagt en officiel bekrættelse af, at der er udført en rabies antistofitreringstest på et af EU godkendt laboratorum pa en blodprøve, der er taget på den nedenfor nævnte date fra det ovenfor beskrevne dyr hvon dyret har reageret på rabiesvaccination med en serurnneutraliserende antistoftiter på mindst 0,5 IU/ml.</p>
	<p>Prøve taget den: _____</p>
	<p>Navn på den autoriserede dyrlæge: _____</p>
	<p>Adresse: _____</p>
	<p>Tlf: _____</p>
	<p>Dato: _____</p>
	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p><i>STEMPEL & UNDERSKRIFT</i></p> </div>

VII. ECHINOKOKBEHANDLING		
PRODUKTETS NAVN OG PRODUCENT	DATO ¹ KLOKESLÆT ²	DYRLÆGE
ISO-landekode + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p><i>STEMPEL & UNDERSKRIFT</i></p> </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p><i>STEMPEL & UNDERSKRIFT</i></p> </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p><i>STEMPEL & UNDERSKRIFT</i></p> </div>
	2	

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

VIII. ANDRE PARASITBEHANDLINGER			
PRODUKTETS NAVN OG PRODUCENT	DATO ¹ KLOKESLÆT ²	DYRLÆGE	
ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

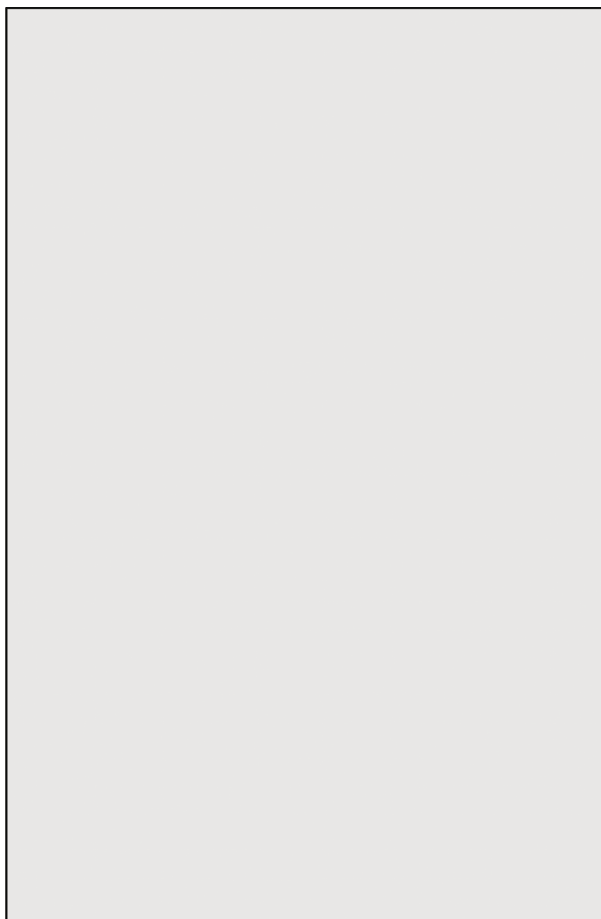
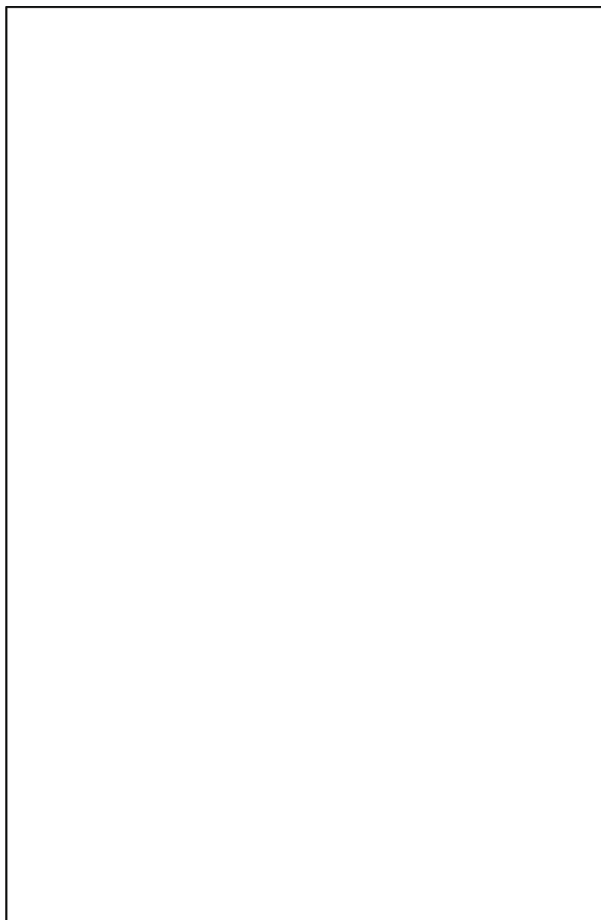
ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

IX. ANDRE VACCINATIONER			
VACCINENS NAVN OG PRODUCENT	BATCH NR.	VACCINATIONS DATO ¹ GYLDIG INDTIL ²	DIRLÆGE
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

ISO-landekode + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STEMPEL & UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

X. KLINISK UNDERSØGELSE		
ERKLÆRING	DATO	AUTORISERET DYRLÆGE
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at transporteres som planlagt.	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at transporteres som planlagt.	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at transporteres som planlagt.	<input type="text"/>	*
Dyret viser ikke tegn på sygdomme og er egnet til at transporteres som planlagt.	<input type="text"/>	*

* Som minimum navn, adresse telefonnummer og underskrift.

DEL 4

Supplerende krav til pas udstedt i et område eller tredjeland opført i del 1 i bilag II til denne forordning

1. Passets format:

Passets størrelse skal være 100 × 152 mm.

2. Passets omslag:

a) Ydre forside:

i) Farve: PANTONE® (monokrom) med det nationale logo i den øverste fjerdedel.

ii) ISO-landekoden for det udstedende område eller tredjeland efterfulgt af en unik alfanumerisk kode (angivet som »nummer« i standardpasset i del 3) skal være trykt nederst på siden.

b) Indre forside og indre bagside: Farve: hvid

c) Ydre bagside: Farve: PANTONE® (monokrom)

3. Overskrifternes rækkefølge og paginering i passet:

a) Rækkefølgen af overskrifterne (angivet med romertal) skal overholdes nøje.

b) Siderne i passet skal være forsynet med et sidenummer nederst på hver side i følgende format: »side x af n«, hvor x er den aktuelle side, og n er det samlede antal sider i passet.

c) ISO-landekoden for det udstedende område eller tredjeland efterfulgt af en unik alfanumerisk kode skal være trykt på hver af passets sider.

d) Antallet af sider og størrelsen og formen af »kasserne« i standardpasset i del 3 er kun vejledende.

4. Sprog

Al tekst skal være trykt på det udstedende områdes eller tredjelands officielle sprog og på engelsk.

5. Sikkerhedselementer

a) Efter at de krævede oplysninger er indført i afsnit III i passet, skal siden være lamineret med en gennemsigtig selvklæbende folie.

b) Hvis oplysningerne på en af siderne i passet har form af en selvklæbende mærkat, skal denne mærkat være lamineret med en gennemsigtig selvklæbende folie, såfremt mærkaten ikke automatisk ødelægges ved fjernelse.

BILAG IV

DEL 1

Standarddyresundhedscertifikat til brug ved ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af hunde, katte eller fritter, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

LAND:

Veterinærcertifikat ved import til EU

Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn Adresse Tlf.		I.2. Certifikatets referencenr.	I.2.a.			
			I.3. Central kompetent myndighed				
			I.4. Central kompetent myndighed				
	I.5. Modtager Navn Adresse Postnr. Tlf.		I.6.				
	I.7. Oprindelses-land	ISO-kode	I.8.	I.9.	I.10.		
	I.11.		I.12.				
	I.13.		I.14.				
	I.15.		I.16.				
			I.17.				
	I.18. Varebeskrivelse		I.19. Varekode (HS-kode) 010619				
			I.20. Mængde				
	I.21.		I.22.				
	I.23.		I.24.				
	I.25. Varer attesteret til: Selskabsdyr ☐						
I.26.		I.27.					
I.28. Identifikation af varerne							
Art (videnskabeligt navn)	Køn	Identifikations system	Farve	Race	Dato for anbringelse og/eller aflæsning af transponderen eller tatoveringen [dd/mm/åååå]	Identifikationsnr	Fødselsdato [dd/mm/åååå]

Ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af hunde, katte eller fritter, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

LAND

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenr.	II.b.
<p>Undertegnede embedsdyrlæge ⁽¹⁾/dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed ⁽¹⁾ i (områdets eller tredjelandets navn) bekræfter hermed følgende:</p> <p>Forsendelsens formål/art som attesteret af ejeren:</p>		
<p>II.1.</p>	<p>Det fremgår af vedlagte erklæring ⁽²⁾ fra ejeren eller den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning af dyrene på ejerens vegne, jf. dokumentationen ⁽³⁾, at de i rubrik I.28 beskrevne dyr vil ledsage ejeren eller den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning af dyrene på ejerens vegne, inden for fem dage før eller efter flytningen af ejeren eller den bemyndigede person, og formålet med flytningen af dyrene ikke er at sælge eller at overdrage ejendomsretten til dem, samt at dyrene under hele den ikke-kommercielle flytning forbliver under ansvar af</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[ejeren]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning af dyrene på ejerens vegne]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[den fysiske person, der af en transportvirksomhed, som ejeren har indgået kontrakt med, er udpeget til at foretage den ikke-kommercielle flytning af dyrene på ejerens vegne].</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[II.2. De i rubrik I.28 beskrevne dyr flyttes i et antal på højst fem.]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[II.2. De i rubrik I.28 beskrevne dyr flyttes i et antal på over fem, er over seks måneder gamle og skal deltage i konkurrencer, udstillinger eller sportsarrangementer eller træning til sådanne arrangementer, og ejeren eller den fysiske person omhandlet i punkt II.1 har fremlagt dokumentation ⁽³⁾ for, at dyrene er registreret</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[til at deltage i et sådant arrangement.]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[hos en forening, der afholder sådanne arrangementer.]</p>	
<p>Attestering af rabiesvaccination og rabies-antistoftitreringstest:</p>		
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[II.3. De i rubrik I.28 beskrevne dyr er under 12 uger gamle og har ikke fået foretaget en rabiesvaccination, eller de er mellem 12 og 16 uger gamle og har fået foretaget en rabiesvaccination, uden at der imidlertid er gået mindst 21 dage siden afslutningen af den primære vaccination mod rabies, som er givet i overensstemmelse med gyldighedskravene i bilag III til forordning (EU) nr. 576/2013 ⁽⁴⁾, og</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[II.3.1 området eller tredjelandet, som de i rubrik I.1 angivne dyr kommer fra, er opført i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013, den i rubrik I.5 angivne bestemmelsesmedlemsstat har underrettet offentligheden om, at den tillader flytning af sådanne dyr til sit område, og dyrene ledsages af</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[II.3.2 den vedlagte erklæring ⁽⁵⁾ fra ejeren eller den fysiske person omhandlet i punkt II.1 om, at dyrene fra fødslen og frem til tidspunktet for den ikke-kommercielle flytning ikke har været i kontakt med vildtlevende dyr af arter, der er modtagelige for rabies]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[II.3.2 deres moder, som de stadig er afhængige af, idet det kan fastslås, at moderen inden deres fødsel har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfyldte gyldighedskravene i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013].</p>	
<p>⁽¹⁾ og/eller</p>	<p>[II.3. De i rubrik I.28 beskrevne dyr var mindst 12 uger gamle på tidspunktet for rabiesvaccinationen, og der er gået mindst 21 dage siden afslutningen af den primære rabiesvaccination ⁽⁴⁾, som er givet i overensstemmelse med gyldighedskravene i bilag III til forordning (EU) nr. 576/2013, og en eventuel efterfølgende revaccination er givet inden udløbet af gyldighedsperioden for den foregående vaccination ⁽⁶⁾, og</p>	
<p>⁽¹⁾ enten</p>	<p>[II.3.1 de i rubrik I.28 beskrevne dyr kommer fra et område eller et tredjeland, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013, enten direkte, via et område eller et tredjeland, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013 eller via andre områder eller tredjelande end dem, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013 i henhold til artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 576/2013 ⁽⁷⁾, og der er angivet nærmere oplysninger om den p.t. gyldige rabiesvaccination i skemaet nedenfor.]</p>	
<p>⁽¹⁾ eller</p>	<p>[II.3.1 de i rubrik I.28 beskrevne dyr kommer fra eller er bestemt til transit gennem andre områder eller tredjelande end dem, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013, og der er udført en rabies-antistoftitreringstest ⁽⁸⁾, hvor der er påvist en antistoftiter på mindst 0,5 IU/ml, på en blodprøve, som er udtaget af den dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, på den i skemaet nedenfor angivne dato mindst 30 dage efter den foregående vaccination og mindst tre måneder inden datoen for udstedelse af dette certifikat; en eventuel efterfølgende revaccination er givet inden udløbet af gyldighedsperioden for den foregående vaccination ⁽⁶⁾, og nærmere oplysninger om den p.t. gyldige rabiesvaccination samt datoen for udtagning af prøven til testning af immunresponset er angivet i skemaet nedenfor:</p>	

Ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af hunde, katte eller fritter, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

LAND

II. Sundhedsoplysninger		II.a. Certifikatets referencenr.		II.b.		
Dyrets alfanumeriske transponder- eller tatoverings-kode	Vaccinations-dat [dd/mm/åååå]	Vaccinens navn og producent	Batchnr.	Vaccinationens gyldighed		Dato for udtagning af blodprøven [dd/mm/åååå]
				Fra [dd/mm/åååå]	Til [dd/mm/åååå]	
<p>Attestering af parasitbehandling</p> <p>(¹) <i>enten</i> [II.4. De i rubrik I.28 beskrevne hunde er bestemt til en medlemsstat, der er opført i bilag I til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1152/2011, og er behandlet mod <i>Echinococcus multilocularis</i>, og der er angivet nærmere oplysninger om den dyrlægebehandling, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1152/2011 ⁽⁹⁾(¹⁰)(¹¹), i skemaet nedenfor.]</p> <p>(¹) <i>eller</i> [II.4. De i rubrik I.28 beskrevne hunde er ikke behandlet mod <i>Echinococcus multilocularis</i> (¹¹).]</p>						
Hundens transponder- eller tatoveringsnr.	Echinokokbehandling		Behandelende dyrlæge			
	Produktets navn og producent	Behandlingsdato [dd/mm/åååå] og klokkeslæt [00:00]		Navn med blokbogstaver, stempel og underskrift		
]]
<p>Bemærkninger</p> <p>a) Dette certifikat anvendes for hunde (<i>Canis lupus familiaris</i>), katte (<i>Felis silvestris catus</i>) og fritter (<i>Mustela putorius furo</i>).</p> <p>b) Dette certifikat er gyldigt i 10 dage, efter at embedsdyrlægen har udstedt det, indtil datoen for dokument- og identitetskontrol på de udpegede EU-indgangssteder for rejsende (en oversigt findes på http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/pointsentry_en.htm).</p> <p>Ved søtransport forlænges nævnte periode på 10 dage med en yderligere periode svarende til sørejsens varighed.</p> <p>Med henblik på videreflytning til andre medlemsstater er dette certifikat gyldigt i i alt fire måneder fra datoen for dokument- og identitetskontrollen eller indtil udløbet af rabiesvaccinationens gyldighedsperiode, eller indtil betingelserne i punkt II.3 vedrørende dyr, der er under 16 uger gamle, ophører med at finde anvendelse, hvis dette sker først. Bemærk, at visse medlemsstater har meddelt, at flytning til deres område af dyr på under 16 uger som omhandlet i punkt II.3 ikke er tilladt. Oplysninger herom findes på adressen http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/index_en.htm.</p> <p>Del I:</p> <p>Rubrik I.5: <i>Modtager</i>: Angiv den første bestemmelsesmedlemsstat.</p> <p>Rubrik I.28: <i>Identifikationssystem</i>: Vælg et af følgende: transponder eller tatovering.</p> <p>Hvis der er tale om en <i>transponder</i>: Vælg dato for anbringelse/aflysning.</p> <p>Hvis der er tale om en <i>tatovering</i>: Vælg dato for påføring og aflæsning. Tatoveringen skal være letlæselig og påført inden den 3. juli 2011.</p> <p><i>Identifikationsnr.</i>: Angiv transponderens eller tatoveringens alfanumeriske kode.</p> <p><i>Fødselsdato/race</i>: Som oplyst af ejeren.</p>						

Ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af hunde, katte eller fritter, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

LAND

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenr.	II.b.
<p>Del II:</p> <p>(¹) Det ikke relevante overstreges.</p> <p>(²) Den i punkt II.1 nævnte erklæring skal være vedlagt certifikatet og skal være i overensstemmelse med modellen og de supplerende krav i del 3 i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.</p> <p>(³) Den dokumentation, der er nævnt i punkt II.1 (f.eks. boardingpas/flybillet) og punkt II.2 (f.eks. kvittering for tilmelding til det relevante arrangement/medlemsbevis), skal fremvises efter anmodning fra de kompetente myndigheder med ansvar for den i bemærkningerne, litra b), nævnte kontrol.</p> <p>(⁴) En eventuel revaccination skal anses for en primær vaccination, hvis den ikke blev givet inden for gyldighedsperioden for en tidligere vaccination.</p> <p>(⁵) Den i punkt II.3.2 nævnte erklæring, som certifikatet skal være vedlagt, skal opfylde kravene vedrørende format, layout og sprog i del 1 og 3 i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.</p> <p>(⁶) Certifikatet skal være vedlagt en bekræftet genpart af identifikationsdokumentet og vaccinationsoplysningerne for de pågældende dyr.</p> <p>(⁷) Den tredje valgmulighed er betinget af, at ejeren eller den fysiske person omhandlet i punkt II.1 efter anmodning fra de kompetente myndigheder med ansvar for den i litra b) nævnte kontrol fremlægger en erklæring om, at dyrene ikke har været i kontakt med dyr af arter, der er modtagelige for rabies, og at de holdes sikkert om bord på et transportmiddel eller forbliver på en international lufthavns område under transitten gennem andre områder eller tredjelande end dem, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013. Denne erklæring skal opfylde kravene vedrørende format, layout og sprog i del 2 og 3 i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.</p> <p>(⁸) Den i punkt II.3.1 nævnte rabies-antistofitreringstest:</p> <ul style="list-style-type: none"> — skal udføres på en prøve udtaget af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, mindst 30 dage efter vaccinationsdatoen og tre måneder inden importdatoen — skal påvise mindst 0,5 IU/ml rabiesvirusneutraliserende antistof i serum — skal udføres af et laboratorium, der er godkendt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2000/258/EF (en liste over godkendte laboratorier findes på adressen http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm) — behøver ikke blive gentaget på et dyr, som efter udførelse af testen med tilfredsstillende resultat er blevet revaccineret mod rabies inden for gyldighedsperioden for en tidligere vaccination. <p>Certifikatet skal være vedlagt en bekræftet genpart af den officielle rapport fra det godkendte laboratorium med resultaterne af den i punkt II.3.1 nævnte rabiesantistoffest.</p> <p>(⁹) Den i punkt II.4 nævnte behandling mod <i>Echinococcus multilocularis</i> skal:</p> <ul style="list-style-type: none"> — foretages af en dyrlæge højst 120 timer og mindst 24 timer inden tidspunktet for planmæssig indførsel af hundene til en medlemsstat eller en del af en medlemsstat opført i bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 1152/2011 — foretages med et godkendt lægemiddel, som indeholder en passende dosis praziquantel eller farmakologisk virksomme stoffer, som hver for sig eller i kombination har vist sig at reducere ormebyrden for så vidt angår <i>Echinococcus multilocularis</i>-parasitten på modne og ikke-modne stadier i tarmen hos den pågældende værtsart. <p>(¹⁰) Det i punkt II.4 nævnte skema skal bruges til at dokumentere nærmere oplysninger om en yderligere behandling, hvis en sådan er foretaget efter datoen for underskrivelse af certifikatet og forud for den planmæssige indførsel til en medlemsstat eller en del af en medlemsstat opført i bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 1152/2011.</p> <p>(¹¹) Det i punkt II.4 nævnte skema skal bruges til at dokumentere nærmere oplysninger om behandlinger, hvis sådanne er foretaget efter datoen for underskrivelse af certifikatet med henblik på videreflytning til andre medlemsstater, jf. litra b) i bemærkningerne og sammenholdt med fodnote 9.</p>		

Ikke-kommerciel flytning til en medlemsstat fra et område eller et tredjeland af hunde, katte eller fritter, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 576/2013

LAND

II.	Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenr.	II.b.
<p>Embedsdyrlæge/bemyndiget dyrlæge</p> <p>Navn (med blokbogstaver): _____ Stilling og titel: _____</p> <p>Adresse: _____</p> <p>Tlf.: _____</p> <p>Dato: _____ Underskrift: _____</p> <p>Stempel: _____</p>			
<p>Den kompetente myndigheds påtegning (kræves ikke, hvis attesten er underskrevet af en embedsdyrlæge)</p> <p>Navn (med blokbogstaver): _____ Stilling og titel: _____</p> <p>Adresse: _____</p> <p>Tlf.: _____</p> <p>Dato: _____ Underskrift: _____</p> <p>Stempel: _____</p>			
<p>Embedsmand på indgangsstedet for rejsende (med henblik på videreflytning til andre medlemsstater)</p> <p>Navn (med blokbogstaver): _____ Titel: _____</p> <p>Adresse: _____</p> <p>Tlf.: _____</p> <p>E-mail: _____</p> <p>Dato for afslutning af dokument- og identitetskontrollen: _____ Underskrift: _____ Stempel: _____</p>			

DEL 2

Forklarende bemærkninger vedrørende udfyldelse af dyresundhedscertifikaterne

- Hvis det i standardcertifikatet er angivet, at ikke relevante erklæringer skal overstreges, kan de erklæringer, der ikke er relevante, overstreges, paraferes og stemples af embedsdyrlægen eller helt slettes fra certifikatet.
- Originaleksemplaret af hvert certifikat skal bestå af et enkelt ark papir, eller det skal, hvis der kræves mere tekst, være udformet således, at alle de nødvendige ark udgør et samlet hele og ikke kan skilles ad.
- Certifikatet udfærdiges på mindst ét af indgangsmedlemsstatens officielle sprog samt på engelsk. Det udfyldes med blokbogstaver på mindst ét af de officielle sprog i indgangsmedlemsstaten eller på engelsk.
- Hvis certifikatet vedhæftes yderligere ark papir/dokumentation, skal disse ark/dokumenter også betragtes som en del af det originale certifikat, og hver af disse sider forsynes med embedsdyrlægens underskrift og stempel.
- Hvis certifikatet med vedhæftede ark som nævnt i litra d) består af mere end én side, skal hver side nederst på siden pagineres (sidetal af samlet sidetal) og øverst på siden forsynes med certifikatets referencenummer som tildelt af den kompetente myndighed.
- Det originale certifikat skal være udstedt af en embedsdyrlæge i afsendelsesområdet eller -tredjelandet eller af en bemyndiget dyrlæge og efterfølgende være påtegnet af afsendelsesområdets eller -tredjelandets kompetente myndighed. Afsendelsesområdets eller -tredjelandets kompetente myndighed sørger for, at der følges samme regler og principper for udstedelse af certifikater som dem, der er fastsat i direktiv 96/93/EF.

Underskriftens farve skal afvige fra påtrykkets farve. Det samme gælder stempler, dog ikke prægestempler eller vandmærker.

- g) Certifikatets referencenummer, jf. rubrik I.2 og II.a, skal være tildelt af afsendelsesområdets eller tredjelandets kompetente myndighed.

DEL 3

Skriftlig erklæring som omhandlet i artikel 25, stk. 3, i forordning (EU) nr. 576/2013

Afsnit A

Standarderklæring

Undertegnede

.....
[ejer/fysisk person, som har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning på ejerens vegne ⁽¹⁾]

erklærer, at flytningen af følgende selskabsdyr ikke har til formål at sælge eller at overdrage ejendomsretten til dem, samt at dyrene vil ledsage ejeren eller den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning på ejerens vegne ⁽¹⁾, inden for fem dage før eller efter flytningen af den pågældende ejer/fysiske person.

Transponderens/tatoveringens ⁽¹⁾ alfanumeriske kode	Dyresundhedscertifikatets nr.

Overnævnte dyr vil under den ikke-kommercielle flytning forblive under ansvar af

⁽¹⁾ *enten* [ejeren]

⁽¹⁾ *eller* [den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning på ejerens vegne]

⁽¹⁾ *eller* [den fysiske person, der af transportvirksomheden, som ejeren har indgået kontrakt med, er udpeget til at foretage den ikke-kommercielle flytning på ejerens vegne: (*indsæt transportvirksomhedens navn*)]

Sted og dato:

Underskrift af ejeren eller den fysiske person, der har skriftlig bemyndigelse fra ejeren til at foretage den ikke-kommercielle flytning på ejerens vegne ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

Afsnit B

Supplerende krav til erklæringen

Erklæringen udfærdiges på mindst ét af indgangsmedlemsstatens officielle sprog samt på engelsk og udfyldes med blok-bogstaver.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA